

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΤΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΩΡΤΩΝ
ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τὰ δοξαστικά καὶ ἀπολυτικά

ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ

ΤΑ ΕΩΘΙΝΑ ΚΑΙ ΕΤΑΟΓΗΤΑΡΙΑ

ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΝ ΚΑΝΟΝΑ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΤΩΝ ΕΠΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩΤ

ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΑΓΜΑΣΜΟΝ

Μεθ' ὅσης πλείστης ἐπιμελείας ἀναθεωρηθέν.
Καὶ ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ .

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Ο ΦΘΙΝΗ

1884

Α 24566

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ.

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. Τῆς Θεοτόκου, Συμεὼν τῆ Στυλίτης,
Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καί τῶν Μαρτύρων.

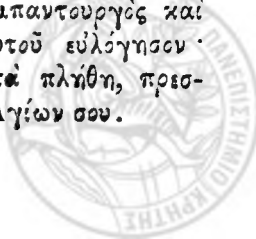
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου,
ἡγιασμένε Συμεὼν· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θου-
μάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρρύ-
μενοι· ἀλλὰ Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Ο Πνεύματι ἀγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ·
ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, συμπαντουργὸς καὶ
συνδημιουργός· τὸν Στέφανον τοῦ ἐνἑαυτοῦ εὐλόγησον·
φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσ-
βεύας τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὸν Σίτχον. Δόξα Ἦχος πλ. α΄.

Οἶσι Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὔρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις ἐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε Ἄνθρωπε, ἐπίγειε Ἀγγέλε, φωστήρ ἀκοίμητε τῆς Οἰκουμένης, Συμεὼν δ-
σι, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὺ Βασιλεῦ ὁ ὢν αἰεὶ καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους· δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν, καὶ παράσχου φιλόνθρωπε τῇ γῇ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς αἰέρας χαρίζομενος· τῷ πιεστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθίων Βαρβάρων, ὡς ποτὶ τῷ Δαβὶδ, ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν θῶτερ· ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκης Χριστέ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γάρ σὺ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος β΄.

Οπάσης Δημιουργός τῆς Κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρό-
νους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος· Εὐλόγησον τὸν Στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτοράς·
Ὅσι, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὦσι, πρέσβευε Χριστέ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος βαρὺς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένη, λιμὴν καὶ προ-
στασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ οὗ γὰρ ἔσας κώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μη-
τηρ καὶ Παρθένος αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη.

πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν. τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς, τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτὸς συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὁσίε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβευῶν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τὰς Αἶνες. Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'.

Εκ ῥίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεὼν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραπεῖς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδοαίτημα· καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι, συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἀόρητῳ σοφίᾳ συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός· ὁ καιρὸς καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον· τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, διδούς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὴν Ε'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστῶ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ερωσύνῃς νομικῆς, ἐνδεδυμένος ἔντως στολήν, κατὰ τὴν ταξιν Ἀαρὼν ἐλειτούργησας· καὶ παρεστὼς ἐν τῷ Ναῷ, Ἀγγελικὴν μορφήν ἐμφανῶς ἐθεάσω Παμμακάριστε· διό σου τὴν μετástασιν ἅπαντες μέλποντες, ἡρεωστικῶς Ζαχαρία, ᾠσμασιν εὐφημοῦμεν, σὶ τὸν μετὰ

τὸ γῆρας ἐκδλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος β'.

Ος καθαρὸς Ἱερεὺς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσίδους· καὶ τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν ἐνδυσάμενος, ἀμίμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας· ὡς Ἀαρὼν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ὑποδηγῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῶν κωδῶνων ἀκραιφνεῖ συμβουλῇ· διὸ καὶ πεφόνευσαι, ἀλλὰ τὸ αἷμά σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον Βάπτισμα γέγοι· καὶ ὡς μῦθον εὐῶδες τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Γερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος Σοφί, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν· τὰ σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδύλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ· Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος. Ἦχος γ'.

Ο Προφῆτης σήμερον, καὶ Ἱερεὺς τῷ Ὑψίστῃ, Ζαχαρίας πρῆβηκεν, ὁ τῷ Προδρόμῳ γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνάμης, πιστὸς ἐκτρέφων· πόμα δὲ δικαιοσύνης, πᾶσι κεράσας· διὰ τῷτο τελειῖται, ὡς θεῖος μύσθης Θεὸς τῆς Χάριτος.

Εἰς τὴν 5. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Θαῦμα Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Κολασσαῖς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων Ταξιαρχίαι· ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος Πρωστά-

της, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τιμένει, παραδόξως ἐποπιανόμενος ἀγιάζει· ἔθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Συγγάγοντε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῇ, καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τῆς ἐλπίδομένους παραμυθεῖται· ἔθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα. Εἰς τὸν Στίχον. Δέξα, καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ως ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλου ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐλπίφους, νόσου καὶ θεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰληκρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε· ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληψε, σῶσαι βουλῆθεῖς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἅσι ἡμεῖς. οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς· σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βεῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἀνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγε, καὶ ὀρχηγὲ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

ΕΙΣ ΤΗΝ Η'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Σήμερον ὁ τῆς νοερῆς Δρόνους ἐπαναπαυόμενος Θεός,
Δρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητάμασεν· ὁ στε-
ρεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἔμφυχον, ἐν φι-
λανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρου γὰρ ῥίζης, φυτὸν
ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ· ὁ τῶν
Σαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δό-
ξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν·
ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν Μητήρ· τὸ τῆς Παρθενίας κειμήλιον· ἡ τοῦ
Ἀρῶν βλαστήσασα ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί·
τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα, γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ Κόσ-
μος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται· τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία
τὴν ἐαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται· ὁ Ναὸς ὁ ἅγιος
τὰ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ Παρθενικὸν ὄργανον, ὁ Βα-
σιλικὸς Σάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐ-
νώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργή-
θη Μυστήριον· ἐν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς
Παρθένου πανάμωμον Γέννησιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
Οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς Δι-
καιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατὰ

σαν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμού ἀτεχνίας, καὶ Ἀδάμ καὶ Ἑῶα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· ἡ Στεῖρα τίκτει Θεοτόκον, καὶ τροφήν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὅτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς πύλη ἀποκυθηῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου· μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Θ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων, καὶ Δικαίων Θεοπατόρων καὶ ἀειμνήστων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἐφραίμ Καρίας. Ἦχος πλ. α'.

Ω Μακαρία Δυάς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς Κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε· ὄντως μακάριος εἰ Ἰωακείμ, τοιαύτης Πατρὸς χρηματίσας Πατὴρ· μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε· μακάριοι οἱ μαστοὶ οὗς ἐθήλασας, τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνεύν· ὃν δυσωπεῖν ἡμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἔξ ἀκάρπων λαγόνων, Ράβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε

Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς· σὺν τῇ αὐτῶν Θυγατρὶ ὑπεραρχάντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσι, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβειαν ποιούμενοι· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Τῶν Δικαίων σου Κύριε τὴν μνῆμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον· συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ.

Σήμερον ἡ πανάμωμος Ἀγνή προῆλθεν ἐκ τῆς στείρας· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει· ὁ Ἀδάμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται· καὶ ἡ Εὐα τῆς ἀρχῆς ἠλευθέρωται· τὰ οὐράνια πάντα ἀγαλλονται, καὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται· ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τὰ Ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ Πριόρτια τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνῆμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε· σὺ τὸν τοῦ ἀγιασμοῦ δοτῆρα δεξαίμεν, δεόμενοι, ἀγαπᾶ

σθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, Ἀγαθὲ Παντοδύναμι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον Ξύλου ἐφανερώθη· σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλείων ἡ Πίστις φανεροῦται, καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ παλιν διὰ Ξύλου δαίμονες ἔφριξαν· παντοδύναμι Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος β'.

Τὸν Ἐγκαινισμόν τελοῦντες, τοῦ παντέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς Τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους Θυσίας· ἀντιδιδόντα τε ταῖς ἐρθῶς προσφέρουσι, τὴν ἀμαρτημάτων καθάρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεὸς Σταυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ ζωοδότου ὁ Σταυρὸς ἐν Οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, καὶ νίκας κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸς δηλῶν νοερῶς· ὃν γεγηθὼς πίστει καὶ πόθῳ, θεοθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὕψωμα, σπουδῇ δὲ τοῦτον, ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέθωρεν, εἰς Κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἁνθ' στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτῳ συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἀγίου Σκηνώματος τῆς δοξῆς σου Κύριε, κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγόμενάς σοι δεήσεις, πρεσβειὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ, καὶ Ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησεν ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς

πρεσβείαν· σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, ἵκε-
τεύοντάς διὰ τῆς Θεοτόκου μένε φιλόανθρωπε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνησ' σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας,
φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς. ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγά-
ζομεν· τοῦτον τὸν οἶκον στερήσωσον Κύριε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος γ'.

Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ πα-
λαιοῦ, καὶ ψυχῇ ἐόρταζε τὰ Ἐγκαίνια· ἕως και-
ρὸς ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ἐδός· τὰ
ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά· τοῦτο
τῆς Ἑορτῆς καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιέ-
μενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ
τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν,
εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων
καταδεξάμενος, καὶ τῷ κολάρῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἱε-
ραῖς τοὺς σουτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεισίμοις
ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος· μὴ πα-
ρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διά-
στασιν· ἀλλ' οἰκτείρησον μένε μακρόθυμε, τὸν ἐν περι-
στασει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι πολέμησον, τοὺς πολεμῶ-
ντας ἡμᾶς ὡς παντοδύναμος.

Εἰς τὴν ΙΔ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Η Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ Ἔθνη τὸ εὐλογημένον Εὐλὸν προσκυ-
νησωμεν, δι' αὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη, τὸν
γὰρ Προπάτορα Ἀδὰμ ὁ ἀπατήτας ἐν Εὐλῳ, τῷ Σταυ-
ρῷ δειλιάζεται, καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτώμα· ἐξαίσιον,

ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ Βασιλείου πλάσματος. Αἵματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφους ἀποπλύνεται, καὶ κατὰ λείπεται καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκη τοῦ Δικαίου κατακρί-
νεντος. Εὐλῶ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ παθεῖ
τοῦ ἀπάθους, τα ἐν ξύλῳ λύσαι πάθη τοῦ κατακρίτου.
Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῇ
αἰκονομίᾳ, δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὕπερ πάσαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀ-
μάλεικ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελω-
δός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο, τίμιον
Σταυρον σου Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσ-
κυνεῖμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆ-
ναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε σὺν τῷ
Ἀγιστῇ, τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, νίκας ταῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλαττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου
καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δώρησαι Χρι-
στὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐταῖς, κατὰ τῶν πολε-
μίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης,
ἀήττητον τρόπαιον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προσέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ
εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ ποθοῦ, καὶ λαμβάνουσιν ἰάμα-
τα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτῶν
ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρ-

τίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες, χαρὰ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ Κόσμῳ, ὃ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ἀσπασμὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν.
Ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου, Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπληρωται ἡ λέγουσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθέρωται· σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν 15'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Η διηνηθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἡ μῦρα προχέουσα, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑώς ἀνατείλασα, ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, τῆς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς Θεῖους Πατέρας μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος Κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ τὸ κέρασ τῶν πιστῶν συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα· μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Βυζαντίου. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευδόξου
Εὐφημίας· ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι
καὶ Παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις
στεφανώσωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῖ-
νον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν
τύραννον ἐχθρὸν καταδέδληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ θεῷ οἰ-
νει κοσμηθεῖσα, αἰνεῖται τῷ Νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆ-
ναι ἡμῖν τὸ μέγας ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὗπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀ-
μαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελω-
δὴς, ὑποπόδιόν σοι βῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον
Σταυρόν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυ-
νοῦμεν, χεῖλσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παῖναι
ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βῶμέν σοι· Κύριε σὺν τῷ Ἀγστῇ,
τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ'.

Η Ἀρνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σέ
Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συ-
σταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ Βαπτισμῷ σου· καὶ
πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ
σοῦ, ἵνα καὶ ζήτῳ σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον,
προσδέχου τὴν μετὰ πύθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς προσδεῖαις,
ὡς ἐλεήμων, ὥσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Ωσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Κοντάκιον. Χειρόγραφον Εἰκόνα. Ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλῇσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου
θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ
νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν

τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλείων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρόσδευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, ὅρου λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ψχος πλ. β'.

Ε'κ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρίστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιδεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως· καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν· ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἰδραμον Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με Νυμφέ· Ἐπουράνιε· αὐτῆς ταῖς ἐκείαις, καταπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέησας.

Καὶ νῦν. Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τῷ ἐν αὐτῇ παγέντος Χριστοῦ πιστοῦται τὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς Οὐρανούς καταγέλλει ἀνυψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς Οὐρανούς πολιτεύεται. Διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς ἀξιώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὴν κ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ψχος β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ο' δεύτερος Ἰώβ Εὐστάθιος, τῷ βίῳ τοὺς ἄθλους καὶ τοὺς στεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν ἑαυτὸν ἡμῖν προέθηκε, καὶ στήλην καρτερίας, ὑπερβάς ἀληθῶς τὸν Ἰώβ, τῇ ἀρετῇ τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις, ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει

νικηφόρος, ἐν προσαξωμεν εἰς προεδρίαν Χριστῷ, τοῦ
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν,
τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Θεὸς Σησαυρὸς, ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ
Σταυρὸς, ἐν Οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, καὶ
νίκας κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸς δηλῶν νεκρῶς, ὃν γεγη-
θῶς πίστει καὶ φόβῳ, Θεοῦ ἀναδραμῶν, πρὸς Θεωρίας
ὑψωσιν, σπουδῇ δὲ τοῦτον ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέθωρεν, εἰς
Κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Α'δαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσω-
μεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερβῆς, χρημάτων καὶ παί-
δων, καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκεί-
νην καὶ ἀοίδιμον φωνὴν τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας· ὁ Κύριος
ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· ἀλλ'
ἐν ἡγάπησας Θεόν, καὶ ἐν θερμῶς ἐπεσέθησας, πάλιν
σοι τοὺς φιλτάτους ἐδώρησατο· συναβλητὰς γενέσθαι σοι
προμηθευσάμενος· μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μα-
κάριον τέλος διήνυσας· αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτὰς σου
λαβόμενος, καρτερέφυγε Ἰνδοστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι
ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ
εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάμα-
τα, ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ πάσης μαλακίας· αὐτὸν
ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρ-
τίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν
παρέχει τῷ Κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Οά Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφά-
νους ἐχομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον·

ἐθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ Πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τούτου πιὼν πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνῶς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεισιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Γερμανοῦ Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κατω Βασιλείας ἀπολαβόμενος, καὶ διὰ ζωῶν ἐφθίντος σοι ἐν εἰκόνι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, νῦν συγχορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις, παμμακάρ Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὗπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπῶσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλθίκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον Σταυρόν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις. σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε σὺν τῷ Ἀποστόλῃ τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Ἀποστίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ωσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξιόμενος, Μάρτυς Εὐστάθιε· καὶ αὐξάνων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν Τυράννων τὸ δυσσεβές καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνές ἀνδρείως κατήσχυνας· διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ Οἰκονομείῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Φωνὴ τοῦ Προφήτου σου, Μωϋσεὺς ὁ Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγουσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· σήμερον Σταυροῦ

ὑψοῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθέρωται· σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβαλοῖς Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν· οἱ ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε, παντοδύναμε Κύριε, δάξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΓ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εκ στερινουσῆς σήμερον νηδύος, καρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· ἀγάλλου ἡ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνθρωπότης· ὁ γὰρ τῆς μετανοίας κήρυξ, ἰδοὺ ἔρχεται, ἐν καιλίᾳ μητρικῇ σαρκουσθαι· δευτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ Σύλληψει, οἱ φιλέσσοι χορευσωμεν βοῶντες· ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μέγιστον ὑπάρχων, μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν θείαν σου Σύλληψιν· ὅπως εὐρωμεν ἱλασμένον ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αγγελος, ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων προῆλθες Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίσ τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ἐν γὰρ ἐκείνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυσσαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης. Φωνῆς τε ἀκήκοας πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρουσῆς αὐτοῦ τὴν Γιότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἵδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον· ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Η πρώτην οὐ τίκτουσα, Στείρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γάρ σου ἐλάβες, Ἥλιου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀδελφίαν νοσοῦσαν· χόρεις Ζαχαρία, ἐκδοῶν παρρησίαν· Προφῆτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, σὺν τῇ πανευκλεῇ, Ἑλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβάνοντι· Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ἐν Ἀρχαγγέλῳ, εὐηγγελίσαντο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρεῶς τιμῶμεν, ὡς Μύστην τῆς χάριτος.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος. πλ. β'.

Η δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἡσπασάντο ἀλλήλαις αἱ Μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκήρτισεν· ἔνδοξον γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ Μητήρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· ποθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μητήρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ, λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εὐσαρχε λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστη· στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ἐν σκιρτήμασι νηδύϊ προσεκύνησας, καὶ ἐδάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τῷ πρέσβειε δεόμεθα Προφῆτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφρεῖν τρικυμίας.

Εἰς τὴν καδ' Σεπτεμβρίου.

Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Αθλητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας· ἔκλα παρμακάριστε· καὶ τὰς τούτου μηχανάς, με

τυρικῶς συντρίψασα. Θάμυριν ἔφυγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμφεύθης τῷ ἀληθεῖ ἐραστῇ· τοῦ Παύλου συνέμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου συναθλι, παρρησίαν ἔχουσα, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ μέγα μὲ προσφύγιον, ἐλπίς τε καὶ προστατίς μὲ, σὶ ὑπάρχεις, Μητροπάρθενε Ἀγνή· σπεῦσον ταῖνον ἐν τάχει, καὶ ῥῦσαί με τῶν κύκλῳ κακῶν συνεπιτιθεμένων μοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Λεόντων ὁρμὰς κατεπάτησας, καὶ Θάμυριν καταισχύναςα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, ἐκτελούσας τῷ Νυμφίῳ σου κράζουσα· εἰς ὁρμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστέ· διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα, ἐξ Οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ· καὶ πρεσβυτεῖς ἀπαύστως δωρηθῆναι πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὸ Ἱερὸν σου μνημόσυνον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Η Ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφέμου περὶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ Βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θυήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. Ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοιτάκιον. Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ Μαρτυρίου Στεφάνῳ κειρόσμησαι, Ἀπεστολὴν πιστεύη, Παρθένε ὡς ἑνδοξος, καὶ τοῦ πυρός μὲν τὴν φλόγα εἰς δόξον μετέβαλεις, ταύρου δὲ θυμὸν προσευχῇ σου κατέρραξας, ὡς Πρωτόαθλος.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀθλήσιν, Πρωτομάρτυς Χριστέ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ ἔθνη, ἀλλὰ καὶ

Σῆρες τεθήπασιν ἄγριοι· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησαν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν Νυμφίον Χριστόν· γέγονας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ Κόσμου χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μακαριότητος· ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Γενναῖος ἐν Μόρτυσιν.

Ε'πομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου Πανάχραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν ἀμέτρητον, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀπεσμήχοντα, ἀπεξήρανεν, τὴν πληγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξιώσου τρυφῆς με, τῆς αἰζώου Πανάχραντε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΣ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ, οἱ δὲ Βυζαντίου.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸ Σεμέλιον τῶν Σείων λόγων, τὸν ἀρχηγόν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ Σοφίας, τὸν ὑγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθέιον, μερόπων γένος καταχρέως εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ Σεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν Ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ λόγου, αὐθίς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς εὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν Ὁρθόδοξίαν τῆς ἁγίας Τριάδος· διμειουργόν τε ἅντα σὺν τῷ Πατρὶ, ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν· ὡς θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας· δόξη καὶ τιμῇ, καὶ πίστει, Σεμέθλος ὕ-

πάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστewς, οἱ ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων αγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἰωάννης Μοναχῶ. Ἦχος πλ. β'.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν Ἀπορόρητων Μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρήτα, ἡμῖν ἐδρόντησας δόγματα, τὸ ἐν Ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἵρετιζόντων ἀπεκρουσὼ τοὺς λόγους, ἐπιστήμιος φανείς καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἠσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ Θεόπτης· παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενωῶς ἰκέτευσεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ρύσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευσεν Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος Ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλειᾶ σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρούεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρὸςθεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Εἰς τοὺς ἄνθους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ἰσαγγελε Παρθένε Θεαδίδακτε, Ὁρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσαν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζομεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ΚΘ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Παλαιολόγου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν πατρικὴν κληρουχίαν ἀφαιρηθεὶς, τὴν Θεϊκὴν ἀπέληφας Βασιλείαν, Μόρτυς ἀήττητε· διὸ καὶ πρὸς

τὸν Τύραννον σὸν Πατέρα, τοῖς αἵμασιν ἐπιρρέόμενος ἀνδρειοφρόνως οὕτως ἐβόας· Εἰ καὶ κλῆρον οὐκ ἔχω πλείον ἐν σοί, ἀλλ' ἔχω κλῆρον τὸν Οὐρανόν. Χριστὸς ἐστὶ μοι Πατήρ, καὶ σὲ ὡς ἀντίθεον ἀπαρνοῦμαι Πατέρα· ζωὴ μοι Χριστὸς, καὶ τὸν ἀπὸ σοῦ θάνατον οὐ φρίττω. Θεὸς γάρ μοι Χριστὸς, καὶ γὰρ χαίρων αὐτῷ, θυμὰ τὴν ψυχὴν μου προσφέρω· τρυφή μοι Χριστὸς, καὶ τῶν κολαστηρίων σου τῶν ἀμείτρων οὐκ αἰσθάνομαι· φῶς μοι Χριστὸς, καὶ οὐ σκοτίζομαι· ὁδὸς μοι αὐτὸς καὶ οὐ πλανῶμαι· σὺ δημίους ἔχεις κρελιτογούντας με· ἀλλὰ Χριστὸς μοι πάρεστι μετ' Ἀγγέλων θεραπεύων με· ἡ σὺ δύναμις ἐν προσταγμασιν ἀσθενεῖ, καὶ μοῦ δὲ τί ἀσθένεια ἐν ταῖς βρασάνοις ἐνδυναμοῦται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τὸν πολυάθλου Μάρτυρα, καὶ ἀκμαῖον ἀδάμαντα, τὸν καρτερικὸν στρατιώτην, καὶ πανεύφημον ὀπλίτην, Γοδδελαᾶν ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· ἐκήρυξε γὰρ Χαλδαίοις τὸν Χριστόν, αἰχίας δριμυτάτας ἐνεγκὼν, νικητὴς τροπαιοφόρος, κατὰ τῆς πλάνης γενόμενος. Δόξα τῷ δυναμώσαντι αὐτόν· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐν σοὶ Μάρτυσιν αὐτόν συναριθμήσαντι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Περσῶν φρυάγματα κατεπατήθη, τῇ στερόρᾳ ἐνστάσει σου Γοδδελαᾶ καρτερικέ· καὶ γὰρ ἀνδρείως ὑπήνεγκας, τοῦ σοῦ Πατρὸς τὰ δεινὰ κολαστήρια.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Γ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάστορος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου·
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δέξα. Ἀνδρίου Ἱεροσολυμίτου, οἱ δέ, Βυζαντίου.

Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, Διονυσίου τε καὶ Κυπριανού· ὁ μὲν γὰρ διαπτύσας τῶν Στοϊκῶν Φιλοσόφων, καὶ τῷ Σκεύει τῆς ἐκλογῆς μαθητευθεὶς, τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων γνώστης ἐγένετο· ὁ δὲ διὰ τῆς Καλλίστου Παρθένου Ἰουστίνης, τὴν διάνοιαν φωτισθεὶς, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε, καὶ τὰς μαγικάς βίβλους ἐν πυρὶ ἀναλώσας, τοῦ Εὐαγγελίου κήρυξ γέγονε. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν δοξάσαντα τούτους, δοξολογοῦντες Σωτῆρα βοήσωμεν· ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους στεφανώσας ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δέξα. Ἦχος δ'.

Τῆς οὐρανίου γνώσεως, ἀθεώρητον βυθόν σε καλέσωμεν, λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ· ὡς γὰρ ὀπλίτην, καὶ σιδηρὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνοῦμέν σε σοφί· πυρὶ γὰρ ἐλλαμψθεὶς τῷ ἀγνωστάτῳ, ἡξιώθης ἅμα ταῖς ἄνω στρατολογίαις, τὸ φωτεινὸν περιδόλαιον ἐνδύσασθαι Χριστὸν, καὶ λαμπρυνθεὶς τῇ αἵγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὸν νοῦν Διονύσιε· διὸ σθ, τὴν παγκόσμιον μνήμην, πανηγυρίζοντες, πιστῶς δοξαῖζομεν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν, ἱερεπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἡντλησας ἐκ

τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσου δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διόνυσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν Πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς Οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διόνυσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνοσίας πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εν Ἱερῷσι καὶ Μάρτυσι, διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης ποιμὴν, καὶ Χριστοῦ πινὼν τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἐκατέροις εὐαριστήσας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ 5'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Ως ὑπηρετῆς τοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀρρήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας ἐξήντηλσας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλᾶμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐξώγησας· ὅθεν τῇ σαγήνῃ τῶν σῶν δογμάτων, πᾶσαν ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην· καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς τῶν Ἰουδῶν ἐξοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας· διὸ τῆς δόξης τηλαυγῆς Χριστοῦ κατατρύγων· αὐτὸν ἐκέλευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἀνατολίου Ἦχος πλ. β'.

Τὰ θεῖα ἐποπτειῶν, Χριστοῦ τῆς σοφίας κοπτός ἀναδείξειαι κρατῆρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται, τῇ γὰρ θεῖᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐν βυθοῦ τῆς ἀπο-

γνώσεως· ἔθεν ἐκ Σιών ὡς ποταμός τῆς χάριτος ἐξῆλ-
 θες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἐνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν
 κτίσιν· διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ Πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν
 πλευράν ἐλογχεύθης, ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρ-
 σίας. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφρισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Κοντάκιον. Ἐπεφάντης σήμερον.

Ἦχος δ'.

Ο' Σοφίας χάριτος πεπληρωμένος, ὡς Χριστοῦ Ἀπό-
 στολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθῶς ἐν μετανοίᾳ ἐδόθησε·
 σίμου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς αἰείας βυθὸν καταλιπὼν, τῷ τοῦ Σταυροῦ κα-
 λάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐ-
 ζώγησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευ-
 ράν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαρήσας, τῶν πεπαρμένων
 ἡλὼν τὰς ὠτειλάς τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι.
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκτενῶς πρέσβευε αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Η'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο'που ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,
 καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει· ἐν προσευχαῖς γὰρ
 καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πύ-
 λον ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ,
 διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες, καὶ ἐν τούτῳ πρεσβεύεις,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Μελετίου Ἱερομονάχου Βλαστοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὐπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου· ἔθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἠξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος· τὰ οὐράνια πάντα συγχαίρουσι, τὴν πόιν σε ἀσέμνως βιώσασαν, νῦν καθορώντα Χριστοῦ ἁσπίλου κειμήλιον, τοῦ ἐν Οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, πάντας πιστοὺς φρουροῦντος τῇ μηνίμῃ σου.

Ἀπολυτικιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθῃ τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττεισα ἐδίδασκες, ὑπεροφάν μὲν σαρκὸς, παρίσχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος αθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, οἷα Ἥελαγία τὸ Πνεῦμά σου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστείας κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν σὼν πράξεων, τὴν τελείαν συγχώρησιν, καὶ ἐδίξω Ὅσια σαφῶς, ὅδόν μετανοίας ὑποδείξασα.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΙΑ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἑναρμόνιον Θεολογίας· Τριάδα μίαν ἀπαραλλάκτον, Οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρίτας Ἀρείου, καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας παντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ Ἡλὲι Νικαίων, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς ἐορτάσωμεν· οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθρονον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθείλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, ταῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως συμβόλῳ, ἀκριδῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι· ἔθεν καὶ ἡμεῖς ταῖς θείαις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες, λατρεύομεν σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Περδεδοξαμένους εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν Σεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγίσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Χειρόγραφον Εἰκόνα. Ἦχος β'.

Ο ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθης διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν Πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν Εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατὸς καὶ υἱοῦ, καὶ Πνεύματος Ἀγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν· καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρίδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὗς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ θεία παρεμβολή, Θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεις Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς

μιστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄν-
θη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχουσα στόματα τοῦ Λόγου·
Νικαίας το καύχημα· Οἰκουμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτενῶς
πρέσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΗ· ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου, καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου,
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Απόστολε Χριστῆ, καὶ τῶν Θεῶν δογμάτων συγγραφεῦ,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα· σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν
ζόφῳ τῆς ἀγνώσεως, καρδίας ἐισδύσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀ-
πωλείας, ἰάσας θρηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σαλοῦ τρικυ-
μίας· ὁπαδὸς γενόμενος τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου,
ἀλλὰ καὶ μιμητής· ἔθεν αἰτῆμέν σε, Ληκᾶ ἀξιαγαστε, τῶν
Ἀντιοχείων τὸ ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ
Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει ἐκτελεστικῶν τὴν αἰσιδέασον μνήμην σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πάνσοφε ἀλγεῖ, Ἄγιε Μαθητά, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος,
καὶ θρίαμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὁ τὴν κτίσιν
τῇ πίστει διαδραμὼν, καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγα-
γὼν, καὶ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλόν, εἰς Οὐ-
ρανούς· εὐδόωθεις· διὸ παριστάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε
ρύσθῃναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κρί-
σεως, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστά Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν, παρασχηταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος δ'.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ
ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν
ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δαυτικῶς συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐν ᾗσμασι τῷ μεσι-
κῷ ῥήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾷ ἐκδοήσωμεν· ἡ γλῶσ-
σα σου καλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυ-
γράφου, ὡραΐζων τὰς ὕψεις, πρὸς τὴν γυνῶσιν τῶν Ἑθνῶν,
τῆς Θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον,
καὶ τῶν Συναποστόλων σου τὰς Πράξεις συνεγράψω, διὸ
παριστάμενος, τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΒ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱερα-
πόλεως. Καὶ τῶν ἁγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργέ Θε-
ραπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προφητικῶ ἐκλάμπας βίῳ,
καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεῖς χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λει-
τουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυθῆναι
ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα Κτίσις, ἐν Κυμβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν
φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον Θεῷ ἀναπέμψωμεν, τῷ
πρὸ τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως τὴν ἀνάστασιν ἡμῶν ἐμφα-
νισαντι· καὶ τοὺς πρὸ τριακοσίων ὁσὺ καὶ ἐβδομήκοντα
τετελευτηκότας χρόνων, Ἀγίους Παῖδας ἐπτὰ, οἱ ἰκυσίας
εὐσεβοὺς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χορᾶς, εἰς πτώσιν ἀπί-
στοις ἐχθροῖς, καὶ αἰσχύνῃ αἰώνιον, δέξαν δὲ καὶ ἑ-
παινον τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· οἶδε γὰρ ὁ Κύριος δεξά-
ζειν τοὺς αὐτόν ἀντιδεξάζοντας· Θέλημα γὰρ ποιεῖ τῶν
φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, ὁ μόνος ἑσπλαγχνός καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα ποιότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνίᾳ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀβέρchie, πρόσδευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου. Ὁς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁς Ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπαντα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρchie, ἦν ταῖς σαῖς ἱεσiais, περιφυλάττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἰρέσεως πάσης ματαιοφρονες, πολυθαύμαστε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΓ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αἵματι τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε· τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ Ἱεροῦ παριστώς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας δημιουργὸν ὅντα τοῦ παντός· ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφείς, οὐρανίων θαλάμων ἡξίωσαι. Ἀδελφοθεε Ἰάκωβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἀδελφός χρηματίσας, καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ὑγάπησας· καὶ τὸ Μαρτύριον οὐκ ἐπαισχύνθης, Ἰάκωβε ἔνδοξε. Αὐτὸν ἰκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁς τοῦ Κυρίου Μαθητής, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρ-

ρήσιαν ὡς Ἀδελφός· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος δ'.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἰσχύων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ἔθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Βυζαντίου. Ἦχος α'.

Εν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος φωτισθεὶς, τῆς εὐσεβείας ὥφθης Θεὸς ζηλωτὴς, Ἀδελφός· ἔθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς Ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρὼν τὸ πάλαι τιμιωτέραν ἐνέδυσεν, ὁ δὲ οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξιάρμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, Ἀποστόλων ἑνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΣ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ παγκράσιος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, παιδρῶς ἑορτάσωμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες· χαίροις, ὁ του χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας διὰ τῆς Ἰήσεως, τὴν αἰνδορείαν τοῦ Πνεύματος, σεαυτῷ περιθέμενος· χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῇ ἰσχυί τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ· χαίροις, ὁ λογχευθέντος τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφίσας τοῦ Χριστοῦ· ὃν καθικέτευε, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὀρατῶν καὶ ἀοράεων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Παναγία Δέσποινα, τοῦ Κόσμου βοήθεια καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν, σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλῶμεν ἀγάθῃ, ὑπὲρ τῶν ἡμαρτηκοτῶν καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἵλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παρρησία· πρόσθεσον ἄχραντε, πρόσθεσον, μεσίτευσον, καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐμεστόσης ἀπειλῆς διὰ σπλάγχχνα ἐλέους, μὴ ταριῆθῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Εχει μὲν ἡ Σειστάτη σου ψυχὴ καὶ ἄρωμος αἰοῖδιμῃ Δημήτριε, τὴν οὐράνιον Ἱεροσολήμ κατοικητήριον, ἥς τὰ τεῖχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐξωγράφονται· ἔχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον, καὶ ἀδύλητον κώτατόν σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον Ναὸν ἐπὶ γῆς ταμεῖον ἄσυχον θαυμάτων, νοσημάτων ἀλεξητήριον· ἐνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις ἀρῴμεθα· φρούρησον πανεύφημε, τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσβολῶν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενοι. Ὡς σὺν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἑπάρειν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα· οὕτως Ἄγιε μεγαλεμάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ· στέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεός σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων του ρεῖθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δεὺς σοὶ τὸ κράτος αἰῶ-

τητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Δόξα. Ἀνδρίου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος δ'.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου Πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείας τῇ λόγχῃ, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας ναματα, Δημήτριον τιμῆσωμεν τὸν σοφώτατον ἐν διδασκαίᾳ, καὶ Στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· καὶ οἱ αἵματος τελειοῦντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψοντα πάση τῇ Οἰκουμένῃ· τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλῶν κινδύνοις χαλεποῖς, τοῖς Θεσσαλονικεῦσι προΐσταντα· οὗ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραίροντες, δοξαζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν οἱ ἐνεργοῦντα αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά, καὶ Δαμιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Α τελευτήτος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐχομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγυδιῶν ἀπαλλάττουσι· οἱ ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς· τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον εἰ, φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ι ἀντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας

Θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν πηγή ὑπάρχει ἀν-
 ξάντλητος· ἀντλούμενη δὲ μᾶλλον, ὑπερεκδύζει, καὶ χρο-
 μένη περισσεύεται, καὶ ἐκάστην κενουμένην, καὶ πληθυ-
 νομένην· πᾶσι χορηγῶσα, καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρρύ-
 μνοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος.
 Τί οὖν ὑμᾶς καλίσσωμεν; Θεράποντας ἰατροὺς, ψυχῶν τε
 καὶ σωμάτων, ἰατρῆας παθῶν ἀνιάων, δωρεὰν ἰωμένους
 ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χρι-
 στοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς
 ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.
 Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Οὐκ ἐν τῇ χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦσθε τὴν
 ῥῆσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ Θαυματουργοὶ ἐν
 δοξῇ· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκίψει, καὶ τῶν πολυαίων τῶν
 θράσων καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.
 Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Θεοφάνους. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις
 παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν
 ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς αἰννάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χρι-
 στοῦ· φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν
 Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευ-
 μάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ Θεραπεύειν
 πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγ-
 μασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
 ρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
 σωμάτων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Η'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν
λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων Ταξιάρχαι· ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν, καὶ ἡμέτερος Προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμίνει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει· ἔθεν καταχρίως, ἀνυμνῶντες αὐτόν, βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συγχαίρτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προσοσία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται· ἔθεν καταχρίως, ἀνυμνῶντες αὐτήν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς ἐλίκρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε· ἐναργῶς ὡς αὐλος τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρωπῶς σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σώσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυνωποῦμέν σε αἱ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχί-

σης ἡμᾶς, σκέπη τῶν περυγῶν, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων δόητοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκείθεν τοῦ Διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρεי γὰρ τῇ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεισὼν Ἑωσφόρος· διὸ αἰτούμεν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ κατ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεισον· τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιόμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΒ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Η τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδείοις πλημμυρεῖ, εὐσυνπαθήτους οἰκτιρμοῦς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ· δεῦτε κερυσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τῇ ἡλιόρρυθμῃ φιλευσπλαγχνῇ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς παλαιᾷ Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἡλιώθη, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὐρέθμισθὲν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φά-

λαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἑφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμεμπτως ἐξήλωσας· παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὁ-
σιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὸς
πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας ταῖς πένησι καὶ τῶν
Οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέληφας, Ἰωάννη πάν-
σοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν
μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΓ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός,
καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν
ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβατῶν· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε,
Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἰτῆσαι πρεσβείαις σου, θωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορρήμον Χρυσό-
στομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς
χρυσεπόνις σου διδάγμασι. Προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ Κόσμου
παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὰς ἐκλάμψασα· χά-
ρις τὴν Οἰκουμένην ὥτισεν· ἀφέφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ

μῶ Σασσαυροῦς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Ἦχος πλ. β'.

Εκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν Σεῖαν χάριν, καὶ διὰ σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἑνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ Σεῖα σαφῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Χρυσίοις ἵπποι, καὶ Σεοφθόγγος διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ Σεοπαράδοτα λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθίων, πλεξαμένη τοῖς ἁγιομασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Σεόσοφε· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φιλίππε Φωτός, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθεῖς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ· τὸν Πατέρα δὲ τῶν Φώτων, ἐν Τίῳ ζητήσας εὗρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται· καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον· ὃν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ Σεῖῳ, περισώζεσθαι Αἵματι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ σφραγισθεὶς, τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀ-

πεσταλῆς ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ Θεοῦ σου πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἐκέτευε παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγας ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἁγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος· ταῖς αὐτοῦ ἐκείαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος β'.

Φιλὰι τῶν ἀρωμάτων ἐν Κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σε σοφί, ὤφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπιβαπνίσαι, Χριστοῦ ὁπαδὸς καὶ προσήγορος ἐχρημάτισας· τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδασκαλίαις· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ πολλὰ, ἐγγίζων αὐτῷ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος γ'.

Τὴν τῶν ἐχθρῶν ἄγαν, εἰς ἀνθρώπων ἀλείαν μεταβαλὼν, τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, Φίλιππε Ἀπόστολε, ὅλον τὸν Κόσμον ἐζώγησας, καὶ τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ προσήγαγες· διὸ δυσωποῦμέν σε, πρὸς αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς προατρεχάντων τῇ σκέπῃ σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Καλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γήϊνης, ὑφ' ἐν παρωτάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἁνῶ Βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπίστης. Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς Σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτὴς, παντὸς τοῦ Κόσμου Σεομότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ Σωτήριος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰτὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύφαντος Οὐρανοῦς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν, καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίσῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφαισι, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἦχος δ'.

Τοῦ Τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριτος, πλοῦτον κερμαίνοντας, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν

ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἤγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὄραν τῆς Κρίσεως.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Βύζαντος. Ἦχος δ'.

Ζυγὸν λιπὼν ἀδικίας, καὶ χρυσὸν ἀπορρίψας πλεονεξίας, ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις, καὶ μὴ κενούμενον πλούτου ἀρπάξεις, ὡς ἐχέφρων ἔμπορος ἀνταλλαξάμενος τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα, καὶ τῶν ἀπολλυμένων τὰ διαμένοντα· τὸν γὰρ Θεολαμπῇ, καὶ πολύτιμον Παργαρίτῃν κτησάμενος, τὰ Καίσαρος Καίσαρι, τῶν κάτω συρομένων, ἐμφρόνως ἀπέλιπες, καὶ τῷ παμδασίλει, εὐπειθῶς ἀκολουθήσας Χριστῷ, πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας, εὐαγγελικαῖς Σεηγορίαις σοφές· ἀλλ' αἰτησαι καὶ νῦν, Ματθαῖε, πανάριστε, τοῖς σέ τιμῶσι σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ρίψας τὸν ζυγὸν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ Τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, θεῖος ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε Προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἰς τὴν Οἰκουμένην· καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Κ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοόδου τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον, τὰ τῶν Ἀγίων Ἀγία ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἰορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκδοήσωμεν· Χαῖ-

ρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβεΐαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Χαρὰν προμνηστεύεται σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· ἥνπερ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνὴν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος δ'.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στεῖρας ἀκάρις, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον, ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄνωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κιννύραν, ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ἐπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, εὐδον τοῦ ἰλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος πλ. δ'.

Μετά τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου
ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη· τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς
σὶ τὴν πανάμωμον, τροφὴν χομίζων σοί. Τὰ Οὐράνια
πάντα ἐξίστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοί
σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
Γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.
Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.
Ήχος πλ. β.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματι-
κῶς πανηγυρίζομεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ
Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβὲς ἀνευ-
φημήσωμεν. Τὴν προσεκληθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν
εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ
τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς
ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόσodon. Μητέρες,
λύπην πᾶσαν ἀποθεμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε,
τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κρο-
μου τὴν πρόξενον. Ἀκούετε οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε
οὖν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκδοῦσμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰ-
προσβευουσῇ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ήχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προσέμιον, καὶ τῆς τῶν
ἀνθρώπων σωτηρία, ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ
τραυῶς ἡ Παρθένος δεικνύται, καὶ τὸν Χριστὸν ταῖς πᾶσι
προκαταγγέλλεται. Αὕτῃ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσω-
μεν· Χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κεντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Ο καθαρώτατος Ναός τῆ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ αἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θεῖῳ, ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη ἐπαρχεὶ σκηνὴ ἐπουράνιος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. καὶ νῦν. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἦχος β'.

Σήμερον, τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάγιος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῷ· σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκδοσώμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας. Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὡ Φιλομάρτυρις, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταπέψωμεν· χαίροις, βοῶντες, αὐτῇ ἢ τῶν φληνάφων ῥητόρων τὴν θρασυστομίαν ἐλέγχασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς πίστιν θεῖαν χειραγωγήσασ· Χαίροις ἢ τὸ σῶμα, πολυπλόκοις βασάνοις, ἐκδοῦσα, δι' ἡμετέραν τοῦ Παιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀναλωτος. Χαίροις ἢ ταῖς ἄνω μεναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατροφῆσασ· ἧς ἐφίεμενοι οἱ ὑμνωδαί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μετά τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν

Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη· τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομιζοί σοι. Τὰ Οὐράνια πάντα ἐξέστραυν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηπῶσαν. Διὸ ἀσπίλι ἀμολοντε, ἢ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς δοξαζομένης, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε το γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Βαβυλα.

Ήχος β.

Ἐξίου αὐλον ἐξοσκημένη, βῆμα ἄθρον καταλαβοῦσα, ἔστης ἐν τροπαιοφόροις Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ βῆλον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυοάννου κατεμυκτήρισας, καὶ βετόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολυάβλε.

Ἰαὶ νῦν. Ήχος πλ. β.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυροῖσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Ἰερίου προσεγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὴν προσκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὧλων· Παρθένοι λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόσδον. Μητέρες λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενεμένην, καὶ τῆς χάριος τοῦ Ἱεσμου τὴν πρόξενον. Ἀπαντες σὺν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκδοκώμεν, τῇ κεχαριτωμένη, τῇ αἰεὶ πρεσβευόσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκκλησιάζιον. Ήχος δ'.

Ἐλπίς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σέ Νυμφί μου ποθεῖ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀβλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνάπτωμαι τῷ Βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βοσκίλευω ἐν σοὶ, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοὶ· ἀλλ' ὡς θυοίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ μετὰ ποθεῖς τυθείσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβεΐαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραιόνοιοι τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Ἦχος β'.

Βίον αὐλον ἐξησκημίην, βῆμα ἄθιον καταλαβοῦσα, ἐξ ἑστροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἐπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προσοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας, ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοηθώμεν· Χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΣ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιενίτου, καὶ Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγονος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Ἀλυπίου.

Οἱσι Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὐρεῖς μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων, ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ.

Ήχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν,
Στυλιανέ, Πατὴρ ἡμῶν· διὰ γάρ σου τὴν τρίβον,
τὴν ὅπως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἰ τῷ
Λειτουργῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύνα-
μιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ἐμέσκηνε, καὶ Ὁσίων
μεθ' ὧν προσέβουε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τοιοῦτης στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας
Ὅσι, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς παθεσι. τὸν Ἰωσήφ ἐν ταῖς
πειρασμοῖς, καὶ τὴν πῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων
ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσι, πρόσβουε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ.

Ταῖς πῶν θαυράται σου βόαις, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους θείαγμαῖς, εἰς ἑκα-
τὸν τοὺς πόρους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ
Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Στυλιανέ Πατὴρ ἡ-
μῶν Ὅσι· πρόσβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου. Ὡς ἀπαρχάς.

Ήχος πλ. δ'.

Ος ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἡ
Ἐκκλησία δοξάζει· σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύ-
πιε· ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου
τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαιόματα, τῶν δεινῶν ἐγ-
κλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Στυλιανοῦ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ήχος δ'.

Εν τῇ μηνίμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαν
τες, ἐκδυσωποῦμεν· οἱ πιστοί, Στυλιανέ Ὁσιώτατε,
παρὰ Κυρίου, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεις.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Τοῦ Ἀγίου Ἀλυπίου.

Οἷσι Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν ταῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Ἀγίου Στυλιανοῦ. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, κατεφρόνησας Στυλιανέ Πάτερ Ὅσιε, ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπέσθης· πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπεινώσιν· τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλλω, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην. Διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου,
Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλὰ μὲν τοῦ κηρύγματος· χαλῶν ὡς περ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς Οἰκουμένης ὑψηλῶς διαπρύσιε, πρὸς βούλῃ μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πίστῳ εὐφημούντων πανευφημῆς, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ἦχος Ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι. Προφῆτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πόλιν ἢ Ἐδὲμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν

σωτηρίαν· ἐν φάτῃ σπαργανούμενον, ἐν ἀσπὶ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Γερμανοῦ. Ἦχος γ'.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητὴν, τῶν ἰχθῶν ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντα ἐξεπαίδευσεν ταῖς δόγμασι, καὶ ὡς ὀίλατο ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνέμοις παρέδωκε, καὶ τοῦτους ἐσαγήνευσεν· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παρὰ σου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ' αὐτός.

Γωσθῆ, εἰπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἦν παρέλαβες Κόρην, ἰχθυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγώ φησι, τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πίπτειν, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, Μαρι· ἐξ ἀνατολῶν ἤξουσιν, σὺν δώροις τιμίσις λατρεύοντες· ὁ σαρκωθείς δὲ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀδελφός, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευς, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Τὴν ἐν πρεσβείαις. Ἦχος β'.

Τὸν τῆς ἀνδρείας, ἐπώνυμον Θεηγόρου, καὶ Μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγαγον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκίχραχεν· εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλίσκει, ἀντὶ καλάμου τὸν Σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν.

ἐπανάγει τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον· αἰεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημῶμεν, ἵνα πρεσβευῇ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννηῖσαι ἔχει. Ἀγγέλαι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνου μελωδήσατε· πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας. Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ Πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ὃ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος, κληθεῖσα· αὐτὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β'.

Οἷσι Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος σου τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Η Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ Βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς προσδεῖλαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγί, εὐσεβείας Διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφί, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας. Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρόσδευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τῆς Ἀγίας. Ὁ ὑψωθείς. Ἦχος δ'.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεδῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνή Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἰσοετας σιδάσματα· μέσου δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, Τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφῶως μέλπουσα αἰεί· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Κοντάκιον. Τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Θεηγόρον, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ Διδάσκαλον, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον, Ἰωάννην ἀνυμνήσωμεν· ὅπλον γὰρ ἀράμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν Αἱρέσεων πλάνην, καὶ ὡς θερμός προστατῆς εἰς Θεόν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Τῆς Ἀγίας. Ἦχος πλ. β'.

Α ἑθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βελτὴν, Βαρβάρα πανσεδάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθενος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαδεις ἱατροῦεῖν, τῆς ἐσθρῆς σαθρὰν λύμεν· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦν-

τάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐκείαις σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ε'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώδητον, νοῦν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ἐλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατόν ἀνεληλύθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκδιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποταξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύματι· ὤθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιότης τῆς Ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείτης, Κανῶν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, κατὰ παρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμείψως, ὑπὲρ τῶν πίσται καὶ πόθῳ τιμῶντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ γὰρ σου τὴν τρίβον, τὴν ὅπως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὁσίων μετ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν θακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθου στεναγμαῖς, εἰς ἑκάστον τοῦς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον . Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ .

Ος ἀπὸ βοείφους τῷ Θεῷ θυοῖα ἄνωμος, προσενηχθεὶς
 δὲ ἀρετῆς Σάββα Μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι
 ἐπισταμένῳ, ἐχορημάτισας Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολις-
 τῆς τε τῆς ἐρήμου ἀξιεῖπαινος· Διὸ κράζω σοι· χαίροις
 Πάτερ αἰοῖδιμε .

Εἰς τοὺς Αἶνους . Δόξα . Ἦχος πλ. β΄.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
 τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες
 μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φά-
 λαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον
 ἀμέμπτως ἐξῆλσας· παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν
 Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Εἰς τὴν 5. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου
 Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ .

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ .

Δόξα . Ἦχος πλ. β΄.

Ιεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλῆρος, τὴν
 βρῦσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα
 μέγιστον, συνελθόντες ὧ Φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις
 ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρίων φρουρός,
 καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος· Χαίροις
 φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα διαλάμ-
 πων τοῖς θαύμασι· Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρ-
 μούνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότητος προσάτης· καὶ νῦν
 Παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ προσιδὺν Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων αἰεὶ, τὴν χαρ-
 μούνην καὶ πανέορτον μνῆμην σου .

Καὶ νῦν . Προεόρτιον . Ἦχος ὁ αὐτός .

Σπῆλαιον εὐτρεπίζε· ἡ Ἀμνάς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέ-
 ρουσα Χριστόν· Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ

λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποι-
νένες ἀγραιοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φοικτὸν, καὶ
Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν,
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος, ἐκ Παρθένου
μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ ἡμετέρα προσε-
κύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς
ἐνεσπάρη μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφυῆς, ὁ λυτρωτὴς μου
καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ Σεράπην, λειτουργεῖ Κυ-
ρίου, ἄνερ επιθυμιῶν, σκευὸς ἐκλογῆς, στυλὲ καὶ ἐ-
δραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμη, μὴ πα-
ρασιωπήσης, τοῦ βραῦν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τεκὼν σε; τίς
καὶ ἡ Μητήρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκ-
καλαῖς; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγαλὸν παραδό-
ξων ἐπὶ σοὶ φοικτῶν Μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων,
ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προσευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χάριτος,
ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον, καὶ Οὐρανοῦ αἰτῶμεν, παρασ-
χεῖν τὸν Ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνά-
τολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θαύσασθαι, τὴν βροτῶν σω-
τηρίαν, ἀγκάλας θαδουχοῦμενον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Δι-
δάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ πόμυνῃ σου, ἡ τῶν πραγ-
μάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτῆσω τῇ ταπεινώσει τὰ
ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νι-
κόλαε, πρόσδευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σήμερον.

Ἦχος γ'.

Εν τοῖς Μύροις Ἁγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τῷ Χρι-
στοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἐβηκας

τὴν ψυχὴν σε ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τῆ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεὸς τῆς χάριτος.

Εἰς τὰς Αἶνας. Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾠμάτων, σκιστήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ἐνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα τείθοντα, ἀναιτίους κρατούμενους τρεῖς, ἀπολύσαι βραχυλάτας ἀνυμνείτωσαν. Ποιμένες, καὶ Δαδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρὸν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προσάτην, οἱ πένητες τὸν Πησαυρὸν, οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν Κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ Θεομῶς προσθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἑγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν· Πανάγιε Νικόλαε, προσφθασον, ἐξελῶ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης· καὶ σῶσον τὴν πόλιν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾠμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ Βασιλίδα κρατεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγρον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ, τὴν Φωτοφόρον Νεφίλιν, τὴν τῶν Οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμφυχόν τε Κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τῷ Δεσπότη Θεόνον, τὴν πανναδόχου χρυσοῦ Στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τῷ Λόγῳ Πύλιν, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾠμασι θεηφόροις, ἑγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν· Παλάτιον τῷ Λόγῳ, ὀξιώσον τὰς ταπεινὰς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας· ὁ δὲν ἴαρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἡ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἀννης, τῆς Μητρὸς τῆς
Θεοτόκου, καὶ ἡ Ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν
τοῦ Ἀγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἁγια-
σθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν
ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον,
καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησιμοδοτούμενον Μυστήριον παρά-
δοξον,, σήμερον ἐν ταῖς λαγαῖσι τῆς σώφρονος Ἀννης βρε-
φουργεῖται, Μαρία ἡ Θεόπαις, ἐτοιμαζομένη εἰς κατοι-
κίαν, τοῦ παμβασιλείως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν
τοῦ γένους ἡμῶν· ἥν ἐν καθαρῷ συνειδότε καθικετεύσω-
μεν, ἀναδοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσβευε τῷ σῶ. Υἱῷ καὶ
Θεῷ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος β'.

Τὸν Ἐγκαινισμόν τελοῦντες, τῷ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς
Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα
τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖσθ χάριτι, καὶ τε-
ρόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν Μυ-
στικαῖς καὶ Ἱεραῖς Τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χει-
ρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους Θυ-
σίας· ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθρῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν
αμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκ-
βλαστήσασα, τῷ Ἰεσοῦ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἀν-

Σὺς τὸ μυστικόν· ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ
σωζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ
— γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακθὼν Θεός, παρ' ἐλπίδα τε-
κεῖν αὐτοὺς σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς
ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνώς, δι' Ἀγγέλου κε-
λεύσας βοῦναι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅς τῇ ἄνω Στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω
συναπέδειξας ὠραιότητα, τῇ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς
δόξης σου Κύριε, κραταίωσον αὐτῷ ἀπαύστως προσαγο-
μένης σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων
ζωῇ, καὶ Ἀνάστασις.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐ'ορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης Σύλ-
ληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῷ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύη-
σε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος πλ. α'.

Ὅ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος
Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ
Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγνηγερμένῳ.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ῥίξης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ πορφύρις ἐκ-
βλαστήσασα, τοῦ Ἰεσοῦ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ
ἄνθος τὸ μυστικόν· ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθη-
σεν, ὁ σωζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΒ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Σπυρίδωνος Τριμυθῦντος
Τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Οσπερ Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥ-
σπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ· ὅφιν δὲ
μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκήων· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες
ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῶ. Βασιλεῖ δὲ παρίστης ἰατὴρ,
τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἡγείρας, ὡς αὐτοῦ
μαθητῆς· τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσου Πατέρων
πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χρι-
στῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρουον φέ-
ρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ
λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Παι-
μένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ
Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσόν καὶ Λίθανον καὶ Σμύρναν,
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος, ἐκ Παρθένου
Μητρός· ὃν περ καὶ κύφασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προ-
σεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς·
πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου
καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Γεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων
σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδείκνυσαι· ὅθεν τῆς Ἐκκλη-
σίας προστάτης γενόμενος, Αἵρεσιάρχας ἐξώθησας· καὶ
τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηγά-
φισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σω-
τῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ' αὐτός.

Τοῦ καιροῦ ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπύλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ τῇ Ἰουδα, τέκνου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκει, ὁ ἄριστος ἡμῶν· ἀκούσατε ὅρη καὶ βεῖρει, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός· ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιланθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδείξει σε τῇ ποιίμνησιν, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Σπυρίδων, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ τὸ παρόν. Ἦχος α'.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργός Θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διό νικρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι· διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ τρωθεῖς Χριστοῦ Ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς τῇ αἴγλῃ τῷ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος δ'.

Οἵσι Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοδίμε, Ἀποστολικῆς Διδασκαλίας, γενόμενος ἐμπλεως, καὶ τοῦ θεοῦ Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρίτου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας· καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας, πρόμαχος· ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ

νεκράν πρὸς ἐρώτησιν ἡγείρας· ἀλλ' ὡ Πατέρων ἀξιά-
γαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η.

Τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν
σήμερον πιστοί, Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον, καὶ Ἰσαάκ,
τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώ-
δεκα Πατριάρχας, Δαυῖδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιὴλ,
τὸν ἐπιθυμιῶν Προφῆτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, σὺν
αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν κάμινον εἰς ὁρόσον μετα-
βαλόντας· αἰτούμενοι ἄφεισιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Γερμανοῦ. Ἦχος γ'.

Τῶν Προπατόρων τὸ συστημα, οἱ φιλέσθιοι δεῦτε, ψαλ-
μικῶς εὐφημήσωμεν, Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα. Ἐνώχ,
Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ· μετὰ
νόμον, Μωϋσοῦν, καὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ, καὶ
Δαυῖδ· μετ' ὧν τὸν Ποιῆαν, Ἰερεμίαν, Ἰεζεκιὴλ, καὶ
Δανιὴλ, καὶ τοὺς δώδεκα· ἅμα Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου καὶ
τοὺς ἅπαντας. Ζαχαρίαν, καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς
κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ Ἀνάστασιν τοῦ γί-
νους ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἑθνῶν
δί' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν· καυχῶν-
ται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει
καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπύρως τεκοῦσά σε· ταῖς αὐτῶν ἰκε-
σίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθεύετε, ἀλλ' ἀγράφῳ εὐ-
σία Σωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι
τοῦ πυρός ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογός ἀνυποστάτου
ἱσταμένοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὡ οἰκτίρμον, καί
σπεύσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνα-
σαι βουλόμενος.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Γερμανοῦ. Ἦχος βαρὺς.

Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρό νόμου
Πατέρων, Ἀβραάμ, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν τὴν ἐτήσιον
μνημὴν· τοῦ Ἰουδα τὴν φυλὴν, ἀξίως τιμῶσωμεν· τοὺς
ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ
φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιήλ εὐφημι-
σωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις ἀσφαλῶς κατέ-
χοντες μετὰ τοῦ Ἡσαΐου, μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Ἰδοὺ
ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱόν, τὸν
Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰς τὴν ΙΖ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίας, Ἀζαρίης, καὶ Μισαήλ.
Καὶ τοῦ Ἀγίου Προφήτου Δανιήλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοί. συνιγαγε σήμερον, ὁ Προ-
φήτης Δανιήλ· καὶ τράπεζαν προτιθῆσιν, ἀρετῶν
δαψιλῶς, πλουσίως, καὶ πένησι, καὶ ξείνοις, καὶ αὐτο-
χθοσι, κρατῆρα νοητῶν, προχέοντα νάμα εὐσεβείας, καὶ
εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἀγίου, χα-
ριν παρέχοντα· Οὗτος γὰρ ὁ Προφήτης, ὁ φανώτατος
λύχνος, ὁ λαμπρὰς ἐν τῷ Κοσμῷ, τὰ σεβάσματα πάντα
τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσσων, στοματα
ἔφραξε· Σὺν τούτῳ, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημισθῶσαν,
οὗ χρυσοὶ τῇ φύσει ὄντες, καὶ χρυσοῦ δοκιμώτεροι δοκί-

νύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καρίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθη καὶ πίσσα, καὶ κήματιδες ἔστρεψαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίουδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιῶσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν, καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλούμενος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Τῶν Ἀγίων. Ἦχος πλ. β'.

Εν φυγῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσῃ, ἐν μέσῳ τῆς καρίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδῆσατε, Παῖδες τρισέλθιοι· καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσεν ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαρὰν· διὸ ἀπόγονοι Ἀβραάμ τυγχάνοντες, Παῖδες Θεῷ γενέσθαι ἡξιώθητε. Παρόρτιας ἂν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δαυιδ ἄνθρωπος ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σποράς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δαυιδ, λεοντῶν ποιμὴν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ
 θεωρησθέντες, τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ
 πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἐνυποστάτου ἰσά-
 μενοι, Θεὸν ἐπικαλεῖσθε. Τάχυνον ὦ οἰκτιρῶν, καὶ σπεῦ-
 ρον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι
 βουλόμενος.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δαυιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα,
 θεωρήσας σε, Κύριε, βρέφος ἄνευ σποράς, τεχθέντα
 προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν
 ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεσρτίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπῆλαιον εὐτρεπίξῃ· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέ-
 ρουσα Χριστόν. Φάτινι δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ
 λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποι-
 μένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτὸν, καὶ
 Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσοῦ καὶ λίθων καὶ Σμύρναν.
 τῷ Βασιλεῖ, προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος, ἐκ Παρθένου
 Μητρός· ἐν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μητήρ προσε-
 κύνησε, καὶ προσεφθίγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς
 ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Κυριανοῦ. Ἦχος β'.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, εἰ τὸν νόμον Κυρίου καλῶς
 διαταξαμένοι, καὶ τῇ Πίστει φανέντες, ἀπόρρητοι
 στύλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσίται ὤφθητε, τῆς
 Νείας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς Οὐρα-
 νόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶ-
 ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ιδού καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπηλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περικύρωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός· ἵνα σώσῃ ἐν ἑπλάσεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δαυιδ, λείοντων ποιμὴν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκυσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ εἰσὶν ὁρωρακισθέντες, τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρός ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογός ἀνυποστάτου ἱσάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὦ οἰκτίρμων, καὶ σπεύσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει, τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοὺς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν χάριν εὐαγγελιζομένους ὡς ὑπὲρ Νόμου τῇ Πίστει ὑπάρξαντας· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν οὖσαν πρόξειον, ταῖς ἐν Ἀθῇ κατεχομέναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, Κύριε δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ Κ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς Ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγε-

λίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος
γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, δι' ὁδόντων Σηρίων ἡ-
λέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνιδείχτης· πρόσθευε ὑπὲρ
ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς
γάρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεννηῖσαι ἔχει· Ἀγγελοι θαυ-
μάσατε ἐν Οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς·
Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον ὄωρον προσκομίσατε.
Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδή-
σατε, πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργίτην.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α΄.

Ω τῆς στερέας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, αξιομα-
κάριστε Ἰγνατίε· σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὺν ἐρα-
στήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν, ἔλεγες· οὐκ ἔστιν
ἐν ἐμοί πῦρ φιλοῦλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν
ἐν ἐμοί, ἐνθὺν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν
θεῖω Πνεύματι πυρπολουμένος, θῆρας ἡρέθισας, Κόσμου
σε θάπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν πεθαίμενον παραπέμ-
ψαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου
Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ
γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν
ὁ Κύριος ἡμῶν· ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περί-
χωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός· ἵνα σώσῃ ὃν
ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον. Ἦχος δ΄.

Ετοιμάξῃς Βηθλεὲμ, ἡνοικταί πᾶσιν ἡ Ἑδέμ· εὐτρεπίζου
Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήν-
τησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γα-
στήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες
ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεν-
νᾷται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ τρέπων μέτοχος, καὶ θρόνον διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἱεροδοκῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνατίε· πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Προεόρτιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· χόρειε ἡ Οἰκημένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων· βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνων Θεόν.

Καὶ τῆ Ἀγίης. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασιν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος προσηγορευθῆς, Ἰγνατίε ἐνδοξε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εγγίζει ὁ Χριστός, Βηθλεὲμ προετοιμάζου, ἡδὴ τῶν ἔθνων, τὸ σωτήριον ἀνγάζει· εὐτρέπισον τὴν Φάτιν, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε· κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, Νοῶν κράξουσιν· ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρον, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ Νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτινης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, εἰ ἐξ Ἰουδα τῆς φυλῆς, Δυναστοὶ ἐκλείψουσιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΓ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων Δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα .. Τῶν Ἀγίων. Ἰδιόμελον. Κυπριανοῦ.

Ἦχος β'.

Κρήτῃ προορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων διό εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ' αὐτός.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰδὲα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, παιδρῶς εὐτρέπισον τὸ Σαῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκί τίκτει, ἐξ ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη Ἑορτή, τὴν γενέθλιον ἡμῖν, προὑπογράφουσα ἡμέραν· τὸν ἐξ ἡλίου Ἥλιον τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα σαρκί, ἀνακηρύττουσα· δεκάς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ περὶ ὧς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ Οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὐς βοήσωμεν· χορὸς ἀγίολεκτος, ἱκετεύσατε Χριστὸν Ἅγιε Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ἀνατολίου. Ἦχος δ' αὐτός.

Εὐτρέπῃς Βηθλεὲμ· ἡνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἐταιμάζου Ἐφραθᾶ· ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδὰμ, καὶ ἡ Εὐὰ συν αὐτῷ· ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν Κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχὰι τῶν δικαίων εὐτρέπιζονται, ὡς προΐκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι· ἰδοὺ γὰρ ἐν φατνῇ ἀνακείμενος, προτρέπει ὕμνωδιάν πνευματικὴν ἐπιτελεῖσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ Προεόρτιον. Καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων. Ἐπεφάνης. Ἦχος δ'.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεδασμῖα ἀθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ἐν ἡ Παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἦχος πλ. β'.

Ψάλλει ὁ καινός, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων τὴν ᾠδὴν, τὴν εὐράνιον ἐκείνην· εὐφράνθητι καὶ τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἅγε δὴ παιδρῶς τὰς ἐορτάς σου, ὁ ἐκ Θαιμᾶν Θεός σαρκὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λουσθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροταῖς συνανειστράφης. Καίσαρος δεσμοῖς, σὺν τοῖς δεύλοις ἀπεγράφης, ἐπλάσθης, ἐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ἔλος ὢν Θεός, καὶ ἐσαρκώθης· δόξα τῇ σῇ Οἰκονομίᾳ, τιμὴ αἰνεσις, μεγαλοπρίπεια καὶ νῦν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον. Τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος γ'.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία Τυραννικῆ, οὐ δ' ὤπεια ἀπατηλῇ, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι διδύνηνται· διὸ παρρῆσιαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Εν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τῷ παντός Ποιητής, καὶ τὴν Ἑδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰῶνων Βασιλεὺς· ἡ φλογὶν

ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι· τὸ μεστόιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράναι Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταίαν πανήγυριν συγκροτοῦσιν· οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενηκάμενοι, ἰδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικὸν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσαν, ἐν τῷ Χερουδίμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν· ὅπως παρέξη τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΔ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η.

Τροπῶριον. Ἦχος δ'.

Α'πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γιννᾶται, τὴν πρὶν πεσῶσαν, ἀναστήσων Εἰκόνα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ κατ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα· διὸ Ἀδὰμ ἀνανεύεται, σὺν τῇ Εὐὰ κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυθικῶς ἡ φάσκεισα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῇ Ἰσδα, ἔδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἠγεμόσι, προεутρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται Ἠγούμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκὸς, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν Λαόν αὐτοῦ, τὸν Νέον Ἰσραὴλ· δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι· λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες; οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ Ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου, σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κουτάκιον.

Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων· βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίου μένον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφορῶσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπηλαίον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεναῖται, τὴν πρὶν πεσῶσαν, ἀναστήσωσι Εἰκόνα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνην πενιχρὰν Ἰῆς μονογενῆς, κείμενος ὁράται βροτὸς, καὶ σπαργάνοις πλίσσεται ὁ τῆς δόξης Κύριος· καὶ Μάγους ἀστήρ μνηύει, εἰς αὐτὸ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριὰς Ἀγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὀρώσαι τὸ Μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς δὲ βρέφος νηπιάσαι ὑπόκησας, ὁ τὸν Πόλον κοσμήσας τὰς ἀστράσι· καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ θρακὶ συνέγων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ Οἰκονομία, ἐγνώσθη σε ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ιωσήφ εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν παρελαβὲς Κόρην, ἐγκυον φέρεις ἐν Βηθλεὲμ; ἐγώ φησι, τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· εὐεὶς προσκύνησιν, Μαγοὶ ἐξ ἀνατολῶν ἔξουσιν, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες· ὁ σαρκωθείς δὲ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· χορεύει ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων· βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαρίαμ, κυφορῶσα τὴν ἀσπερον κυφορίαν· ἐπίστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπηλαίον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γινῶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων Εἰκόνα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμεν ἐνθίως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν Θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμ-

φανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προαινεύκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων κράζοντες· ἐν ὑψίστοις δόξα Θεῷ ἐν Τριάδι· δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος, τῆς ἀρχηγόνου ἀρᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος δ'.

Αἴκουε Οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θιμέλια, ἐπιλαθέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταίῳ κτίσας χειρὶ τὴν Κτίσιν, σπλάγγνων ὁράται πλάσματός· ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἐννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνῶντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεὲμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι· καὶ ταῦτα βλέπων, εἶδὼς Ἰωσήφ ὁ Μυήστωρ· τί τὸ ἐν σοὶ ξένον Μυστήριον Παρθέने; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων· βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐν ἀπέριματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα

τὴν ἄσπερον κυοφορίαν· ἐπίστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεινᾶται, τὴν πόιν πεσοῦσαν, ἀναστήσων Εἰκόνα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος βαρὺς.

Εξепλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβόλογει τὸ διάστημα. Μητέρες ἤτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο· μέγα ἦν τὸ δεινόν· διὸ εὐσεβῶς Πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν.

Ἦχος β'.

Οτε Ἰωσήφ, Παρθένη λυπῇ· ἐπιτρῶσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ· ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· τί ὁρῶν με ἔγκουν, στουγιάξεις καὶ ταραττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φοιτῶν Μυστήριον; λοιπὸν ἀπέθου φόβον ἅπαντα, τὸ παρὰδοξον ἐννοῶν. Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, καὶ σὰρκα προσελάβετο· ὃν περ τικτόμενον ὅψει ὡς νυδόκησε, καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύσως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Δόξα Πατρὶ.

Ἀναγινώσκεται πρῶτον μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον γεινᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἐχών Κτίσιν. Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναρής. Θεὸς ἐν Φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ σέριωτας τῆς Οὐρανοῦς πάλαι καταρχάς. Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Δῶρα τέτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνῆμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὰ θεῖά σε Θεοφάνεια.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξαν μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων· βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Κασίας.

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ οὗ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται· ὑπὸ μίαν Βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγέννηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ ἔθνη ἐπίστευσαν· ἀπεγραφησαν οἱ Λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σοῦ τὸ ἔλεος, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἰωάννης Μοναχὸς Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες οἱ ἀγαπῶντες Σιών· σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφεις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἡπάτησε πρῶτον, νῦν ἐθάσαστο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα· ὦ βάθος πλῆθους, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ Κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίχτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός, καὶ διὰ τοῦ τέκνου, παρθενίαν σφραγίζει· σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων, καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Ἐσθας θεραπεύει, τὰς ἐν· λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοί·

νυν, πᾶσα ἡ Κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλίσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρώκησας Χριστέ ὁ Θεός, φάτην σε ὑπέδεδεξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν· τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι καὶ λέγουσαι· δόξα τῇ συγκαταθάσει σου, μένε φιλανθρωπε.

Ἀπολυτικιον. Ἦχος γ'.

Η' Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει. Καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων, δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. Δί' ἡμᾶς γὰρ ἐγενήθη, παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Γερμανοῦ. Ἦχος πλ. β'.

Οτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ Οἰκουμένῃ ἐγένετο· τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράψασθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον ὁῦγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου Βασιλείας, τὸ ἀναρχον ἐκαινουργήθη· διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν Φορολογίαν, Ὁρθοδόξου πλουτισμὸν Θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκουῖται. Αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἀγάλλονται· καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται· Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα

προσφέρουσι, οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα κηρύττουσιν. Ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΣ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός σὺν Πατρὶ· σήμερον Ἄγγελοι, τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεωρεῖται πῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'.

Εν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μινύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουδὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν οἱ ἡμᾶς ἀνείληφόςτα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν· Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις. Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνουσι τὸν ἄχραντον τέκνον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται· σήμερον ἡ ἄπειρος ὁσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαρ-

γάνοις ἐνειλίσσεται· σήμερον ὁ Θεὸς δι' Ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύων αὐτῶν τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ· δι' οὗ ψάλλομεν· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκούται. Αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαβὶδ, καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἰερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος, εὐφροσύνη γέγενεν ὁ Τόκος σου, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν· Ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἀγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ πάτορι. Παρθένον εἶδες κυφορτίσασαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς· ἐκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἦχος γ'.

Εὐφροσύνης σήμερον. Δαυὶδ πληροῦται ὁ Θεός, Ἰωσήφ τε αἰνεῖσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γάρ τῇ συγγενίᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι καὶ τὸν ἀφράστῳ ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε, τοῖς σὲ γεραίροντας.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτρίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς ἃ προῖ-
δεν Ἰωὴλ. Αἷμα τὴν Σάρκωσιν, πῦρ τὴν Θεότητα·
ἀτρίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ
Παρθένῳ, καὶ Κόσμον εὐωδιάσαν· μέγα τὸ Μυστήριον
τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως. Κύριε δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΖ. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος, καὶ
Ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος. Ἀνατολίου.

Ἦχος β'.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσποτῇ τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς
Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται· οὐκ ἐκ λίθων
τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ αἰκείων αἱμάτων διην-
τισμένος· ἀλλ' ὡς Φιλομάρτυρες, δεῦτε τὰ τῶν ἀσμάτων
ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς
ὑμνοῖς ἀναμείποντες, εἰπώμεν· Ὁ σοφία καταγλαῖσθείς

καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἰτῆσαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον· Παρθένης τίκτει, καὶ μήτρα ὁ σθείρεται· ὁ Λόγος σαρκούται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξαζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκδοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις, Στέφανε μακάριε· τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων· τῆς τῆν σεπτῆν σου ἑορτάζοντας μνήμην, αἰτῆσαι ὡς παριστάμενος τῷ Θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλνύται σήμερον· σικρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κυρίου· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδωλῶν πέπνυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.

Βασιλείου διάδημα, ἐστεφθῇ σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτοστάθε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἰδὲς σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν νῦν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σήμερον.

Ἦχος γ'.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς ὁ βασιλεύων, σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Κυπριανοῦ.

Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ Οὐρανούς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες, ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· καὶ νῦν αἰτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'κατάληπτον τὸ τελούμενον ἐν Βηθλεὲμ σήμερον Μυστήριον· ὁ ἀόρατος ὁράται· ὁ ἄσαρκος σαρκούται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὢν, γίνεται ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νύον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτυν ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, Χερουδικὴν παράστασιν. Ποιμένες θυμαῖζουσι, Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν, Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἶνων.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας· Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἡ κατὰ Σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Σοφίας ἐραστής γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ἔν-
των, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην
Θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς
πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτοῦ περιελόμενος, καὶ θείᾳ
μελέτῃ Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίω-
μα, ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα κα-
θυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ Κόσ-
μον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἰτη-
σαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κα-
τεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν, οὐκ ἐβδελύξατο σαρ-
κὸς τὴν Περιτομήν· ὁ ἑκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ
ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ
εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β'.

Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος,
καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, στηλιτεύσας ἐν ταῖς
δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἐδραῖωμα, Παμ-
μακάριστε Βασιλεῖ, καὶ πάντων Πατέρων διδασκαλίας
ὑπόδειγμα· παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐτὸν ἱκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητής, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ· ὁ πάντα περιέπων ὁρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰλιθείς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξιμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθι κατεκίσμησας, βασιλεῖον Ἱεράτευμα. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγγνε Κύριε· καὶ νόμον ἐκπληρῶν Περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσῃ τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν· δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταδίδου σοι.

Κοντάκιον. Τοῦ Ἁγίου. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ἦχος δ'.

Οφθης βᾶσις ἄριστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυχλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντες Βασίλειε Ὁσιε.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ο τῶν ὅλων Κύριε, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει· διδῶσι τὴν σωτηρίαν σήμερον Κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ Φωσφόρος, ὁ θεὸς μυστικῆς Χριστοῦ Βασίλειε.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β'.

Εξείχθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὁσιε Πάτερ, καὶ γέγονας παιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων

κων τὰ λογικά πρόδατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν, οὐκ ἐδόλεψατο σαρκὸς τὴν Περιτομήν· ὁ ὀκτήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Ε'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης Ποταμὸς, τῇ μὴλωτῇ Ἑλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τῶν ὑδατων, ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ρυπτόμενον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἤλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῷ Κυρίῳ, ἤλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἰδοθάν σε ὕδατα καὶ ἐφοδήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρί-

δρομος, καὶ ἐδόθησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἀγιάσον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἶρων τῷ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκδοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Α'πεστρέφετο ποτὶ, ὁ Ἰορδάνης Ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν, καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διάδασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τῆς Προφητίας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα Κόσμον ἁμαρτήματα· καὶ ἀγωνία συσχεθῆς ἐδόα· οὐ τολμῶ προσπαῦσαι. Λόγι· τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγιάσον με, καὶ φώτισον Οἰκτίρμεν· αὐτὸς γὰρ εἴ τί ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Ἦχος δ'.

Η' Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνηκε· τὸ Πνεῦμα περιστερὰς ἐν εἰκόνι, κατέπηε οὐρανόθεν, ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφήν, τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ερχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε βαπτίσθῃναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου Ζωοδότα, ἵνα

τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὖσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ Θεῖον Πνεῦμα, περιστεράς ἐν εἶδει σοι ἐπίστη· ἀλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κουτάκιον. Ἦχος δ'.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκδοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η.

Κουτάκιον. Ἦχος δ'.

Α'πεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῇ, ἀναληφθὲντος Ἠλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν, καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἧς ἡμεῖς τὴν ρείσαν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διάδασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χαριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ δισταῖς. Προφῆτα ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν· σὺ οὖν μὴ δισταῖς ἔλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρώμενος τὸν Κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν· παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ Θαλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασ-

Σαι Βάπτισμα, ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τί ἀναχαιτίζεις σὺ τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίξεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; οὐ δύναμαι φέρειν φρεσὶ, πῦρ καταναλίσκον, ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἶωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν· οὐκ ἔμαθεν τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν· ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθίρειν· ἀκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὃ ἐν ἐμοὶ βαπτίζομενος Χριστός· ὃ Ἰωάννης συμμαστορεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὃ Ἄμωός τοῦ Θεοῦ, ὃ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὃ ἐπιφανὲς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Εν ταῖς ρείθροις σήμερον τῷ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκδοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Α'πεστρέφετο ποτὶ, ὃ Ἰορδάνης Ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηροῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ γέγενεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδός ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστός ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν Ποταμῷ γυμνωθέντα, Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ· μεθ' ὧν προσκυνούμεν σοι, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἦχος β'.

Οτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Προδρόμος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, εἶδὼ θεωρῶν· ἶδε ὁ λυτρώμενος τὸν Κόσμον, πασαμέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἶδε ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδοὺ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθενου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱὸς Θεοῦ ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκότους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν, δεῦτε συμφωνῶς αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου· μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρρῆσίαν ἔχων πολλήν. Καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτυρησαι. Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου παλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἵδει Περιστιρᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἔλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύσεως.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ. τὸν πρωτόπλαστον.

ΕΙΣ ΤΗΣ Σ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Βύζαντος.

Υπέκλινας Κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπίστης ἐν τοῖς ρείθροις, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, τῷ δοξάζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ κατ' ἐξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ἦχος πλ. δ'.
Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα Σοφίας, Πνεῦμα Συνέσεως, Πνεῦμα Φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιαζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίῳ ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεύμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις Ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τῆ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.
 Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοῦς ἁμαρτίαν. Εἶδον σάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρομος, καὶ ἐδόθησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὃ αἶρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκυνήσις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ἐνεμάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐδεδαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές· ὃ ἐπιφανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Κουτάχιον. Ἦχος δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπράσιτον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ. β'.

Νάματα Ἰορδάνεια περιεβαλε Σωτῆρ, ὁ ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἱατίου· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρό-
μῳ, ὁ τὸν Οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς
Κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀνατολίου. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σή-
μερον Ἰωάννης ἄπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ
Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶ-
σαι Μυστήριον. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, Ἰορδά-
νης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶ-
μεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὁφθέντι, καὶ
φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Εἰς τὴν Ζ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Σύναξις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου,
καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εὔσταρκε λύχνε, Προδρόμε τοῦ Σωτῆρος, βλάβημα φεί-
ρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ἐν σκιρτήμασι νηδύος
προσεκύνησας, καὶ ἐδάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου, τού-
του πρίσβιου δεύμεθα Προφήτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκ-
φυγεῖν τρικυμίας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεὸς Δόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί· τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
πων· ἔπατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς
αὐτὸν ὁ Προδρόμος· πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψομαι, κο-
ρυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρ-
χεις βρεφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδί-
ζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σιραφίμ· καὶ δέσλος Δεσπό-
την, βαπτίζειν ἃ μεμάθηκα· ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Βυζαντίου. Ἦχος δ'.

Ος τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος Σεόφου γος χελιδὼν, τραυῶς τὴν Οἰκονομίαν τοῦ Βασιλείου βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἀγνῆς φαεινῶς ἀνατείλασαν, εἰς μερίπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας Πρίδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἡθῶν ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς αἰδίου ἐπιλαβίσθαι ἰθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, Μάκαρ Θεόληπτε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη· ὅτι προῆλθεν ὡς Νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπηξεν καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἰδοῦσα· οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἰδει περιβεβῆναι ἀγιάσαι τὰ ὕδατα, καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱόν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς, ἐβιβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρίδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὀνωπῶς καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας περαθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἵρουντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης, τὸν τρόπον ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν

ἐκκληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ἑρῶσαι σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτίζομενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατακυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ παντα.

Ἢὶς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αγγελος ἐκ στερωτικῶν λαγόνων, προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας· σφραγίστε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ἐν γὰρ ἐκεῖνοι πελυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι, ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστοᾶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτίζομενον. Ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται, κορυφῆς τοῦ Διεσπότου. Αἱ Δυναμεις τῶν Οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι Μυστήριον. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὄφθέντι, καὶ φωτίζαντι τὸν Κόσμον.

Εἰς τὴν 14. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα Ἦχος β'.

Θσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφίσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν, τῆς εὐσεθείας τὸν λόγον πηγάσαντος,

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε παμμακάρε Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ γὰρ σου τὴν τρίδον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὅσιων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγείωργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμαῖς, εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῇ Οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φωνωτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπληθύνων τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγγελάρχα τῶν θαύματι ἐπαύλειον· ἔθιν κραζόμεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς· τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ὡς ἀληθῶς, ὡς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπεινῶσιν ἐνδείξάμενος, καὶ ποιμάνων τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνέλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων καθίστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βοῶμέν σοι· μὴ ἐπιλάβῃ καὶ νῦν τῆς ποιμένης σου παμμακάρε Θεοδόσιε· ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σώσον ἡμᾶς διέμεθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δέξα, Ἦχος β'.

Αῤηνησάμενος Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησαν· καὶ τῇ Καλύβῃ διαιτῶμενος ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἁκρᾷ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας. Διὸ ἐν Οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δέξα. Ἦχος πλ. β'.

Οἵε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρόρροισίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ε'κ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν Κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἡσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν Καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμακάρο· διό σε Ἰωάννη. Χριστὸς ἀξίως ἔδοξασεν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῶν ἄνω τυχεῖν, πανσophως ἐφίεμενος, τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως κατεφρόνησας, καὶ Χριστῷ πτωχεύσαντι, συμπτωχεύσας χαίρων ἠκολούθησας, Ἰωάννη· πρὸς ἐν ἑκτενῶς, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἀλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτην προσπυτσόμενοι, ἐν εὐφημίῳις ᾠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν. Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμὴ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ Ὑῖόν Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χарιν πορίζον τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἀλυσιν προσπυτσομένοις ἐκ ποθέου· ὡς περισταμένος τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων. Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προσάτης, συνεγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαίσιαν, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἀλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀφώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατροῖον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες ταύτην περιπυξώμεθα, καὶ τὴν αὐτὴν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. Ταῖς αὐτοῦ ἰκισίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, οἱ ὦν ἐφόρεσας, τιμίῳν Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων Πρωτοθρόνε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες, δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον. Ἦχος β'.

Τ

εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει ἀσπασώμεθα Ἀ-
λυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος β'.

Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρῃ φιλεῖς με, τὸ τρί-
του τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ
πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσ-
κεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν
πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε
τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ
Αἵματι περιποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε Θεο-
μακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων. Δόξα. Ἦχος δ'.

Αἵως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα σοφίᾳ Ἀπόστολε,
Πέτρα τῆς Πίστεως· ἀνθ' ὧν τὸ αἷμά σου τῷ Κτί-
στη, ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα προσήγαγες πανεύφημε, καὶ κλει-
δοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι,
τοῖς πίστει εὐφημοῦσί σε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΖ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν.

Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα, κα-
τὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ
καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατόν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ
τὴν φύσιν ἐκδιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυπετα-
ξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύμα-
τι, ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιότης τῆς
Ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, Κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέ-
στατος· καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῶν ἐσώπτρων λυθέντων
Μακάριε, καθαρῶς ἐποπιτεύεις τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγ-
χάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλῆθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν,
Ἀντώνιε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ γάρ σε τὴν τρίβον, τὴν
ἐντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν· μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ
δουλεύσας, καὶ ἐχθρῶ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων
συνέμιλε, Δικαίων ἐμόσκηνε, καὶ Ὁσίων· μεθ' ὧν πρέσ-
βευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμῶμενος, τῷ Βαπ-
τιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε,
τῆς ἐρήμης γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν Οἰκεμένην ἐξηρίξας
εὐχαῖς σε· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικoὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν
βίον ἐξετέλεσας, τὸν βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ
πάντα τρόπον Ὁσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν,
Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιθὰς ἐγλήματι θρασείῃ, τῶν ἀρετῶν κα-
τέλαβες τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου
πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ
πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρα-
νίαις συναγάλλῃ Ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰῶ-
νίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκῆτωρ γε-
νόμενος· ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν
ἔλων, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν III'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ
Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον
ὅτι Ἀρείου τὰ δόγματα πάντα καταψάλλων, καὶ τῷ

Ἀγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα Κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Γερμανοῦ. Ἦχος γ'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσορρέιθρα, τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος, ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρθεύει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας Ὁρθοδοξίας, θεῖοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοουσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἀβριον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκίτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς Πίστews, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστεία, ἱεροπρεπῶς εὐφημῆσωμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόφας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τρέπαια, ἀνεστήσατο καὶ ὅλης τῆς Οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεδῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυστηριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ Χερουδικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.
Η μεγάλη τῆς ἀληθείας Σάλπιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθλητάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν· παιδρῶς πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τῷ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τῷ ἱερῷ αὐτοῦ πόρους· ὥπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ λάβωμεν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ 10'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος ἀνθήσασα, τοιοῦτον πολιούχον, τὸν ἐν Μακαρίοις Μακάριον· οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καταγλαῖσθεις, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῃ πολιτεία αὐτοῦ ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τῷ Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας· παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ Θανματουργὸς ἀνεδεῖχθης, Θεοφάρε Πατήρ ἡμῶν Μακάριε· νηφείᾳ ἀγρυπνία προσευχῇ, ἑράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὰς νοσούντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ ἀπεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνργῶντι διὰ σὲ πᾶσιν ἁμαρταν...

Κοντάκιον. Χορός Ἀγγελικός. Ἦχος α΄.

Μακάριον ζῶν, ἐκτελέσας ἐν βίῳ, Μαρτύρων τοῖς χο-
ροῖς, ἐν τῇ γῇ τῶν πραίῳ, ἀξίως συναλίζεσθαι,
Θεοφόρε Μακάριε, καὶ τὴν ἔρημον, καθάπερ πόλιν οἰκῆσαι,
χάριν εἰληφας, παρὰ Θεῶ τῶν θαυμάτων· διό σε γεραίρομεν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς Ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἐν Οὐρανῷ, Χριστοῦ θαλάπου Μακάριε. Ὁρθο-
δόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πί-
στιν Χριστοῦ· διό ἰκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σε
Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ Κ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος γ΄.

Αφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σα-
μουὴλ Πάτερ Εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας εὐθυμία
τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραῖωμα, καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον· αἰτῆσαι ἡμῖν τοῖς
τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνου σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ
τοῖς βλεφαροῖς σε νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμα-
σας τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς
σὺν τῷ Πατρὶ, μνην παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁ-
μοουσίᾳς Τριάδος θαλάπων γένόμενος, μεγαλοκλήρυξ Εὐ-
θύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουςα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠ-
δίνουςα, ἔτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν
τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεῖα ἐκθρέψας,

εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτῇ ἰκισαίαις Χριστέ ὁ Θεός,
εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κεντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ Κτίσις εὖρατο·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλα-
βε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλου-
σίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον ἀμαρτημάτων
κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλουῖα.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν,
Εὐθύμει Πατὴρ ἡμῶν· διὰ γὰρ σου τὴν τρίβον, τὴν
ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἰ τῷ Χρι-
στῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν,
Ἀγγέλων συνάμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὀσίων· μεθ'
ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΒ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέрсου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθη-
τευμένος, ἐμνήθης τὰ θεία, καλῶς πολιτευσάμενος·
καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐν-
στερνισάμενος, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμώεις
Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ροπάλοις
καὶ λίθοις κατακλιζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν σε-
φάνων. Διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πί-
σει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος β'.

Εμγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν Βα-
βυλῶνι τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον
γὰρ δι' αὐτοῦ τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν.

καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδω-
 λμανίας, καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ
 νῦν εὐφημούμενος ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδοξος, σὺν
 Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν
 συνείδησιν, ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τῆς
 Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τη-
 ρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετελεκας, Ἱερομάρτυς Ἀναστάσιε·
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὁχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸν Σεῖτον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθειον
 πιστοῖ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες,
 τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Ἱεραί-
 δος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη,
 καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ὁχος πλ. α'.

Οςιε Πάτερ, νικητὴς Μήδων, καὶ Χαλδαίων γέγονας
 τῶν νεητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν, τῇ
 δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐβελχθῆς,
 οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, βραβεῖοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν. Ὅθεν σὺν Ἀγ-
 γέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἰκέτευε, αἰτούμενος εἰ-
 ρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Κε'. ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῆ Θεολόγῃ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ὁχος πλ. δ'.

Η γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡ-
 σὶ τῶν καρδιῶν ἐνγχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς
 διανίστησι, καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὐρίσκεται
 τοῦς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε

Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γενηπονῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐδιδάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις προρρίζου ἐκτεμῶν, καὶ κοσμῶν τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα· διὸ δεχόμενος, ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ Σεία λύρα, ὁ γρηγόρεος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ο Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθενος σήμερον. Ἦχος γ'.

Θεολόγῳ γλώττῃ σε, τὰς συμπλοκάς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, Ὁρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφάνειντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος α'.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων Σείληπτρον, καὶ Ὁρθοδόξῳ ἡδυσμα, τὸν δεύτερον Ἐπιστήμιον· τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσεῖπωμεν· Σὺ εἰ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ δοὺς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΖ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὶ
 ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος δ'. Κοσμά.

Οὐκ ἴδεις σε Χρυσόστομε, τὴν βασιλίδά καταλείψαντα,
 παροικεῖν ἐν Κομανοῖς· ὅθεν θεοθεν ἡγμένη, ἡ ἀ-
 νακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς Βα-
 σιλείοις· εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσά σε, ἀν-
 δομολογουμένη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν
 Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα
 τῆς Πίστεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ ἀ-
 νάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφρο-
 σύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτος τῆς ἐμῆς
 πτωχείας, καὶ νίκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἰτοῦμέν σε Ὁ-
 σὶ Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οσὶ τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
 καὶ τοῦ ἀρχιερέως Χριστοῦ μαθητὴς, ὁ τιθεὶς
 τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφη-
 μι, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἰτῆσαι πρεσβείαις σου, δωρη-
 θῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χά-
 ρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ
 Κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινο-
 φροσύνης ἐπέδειξεν· ἀλλὰ σοὶς λόγοις παιδεύων, Πάτερ
 Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος α'.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σειπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακο-
 μιδῇ, τοῦ σειπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύ-

ψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσι σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος δ'.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς Ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαόραμων, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τῇ παγχρυσῷ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπάνοδον σου τῶν θεῶν λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφίσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗ'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β.

Ε'μφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἐπαναστάς, Ἐφραίμ αἰοῖδιμε, φιλησυχίᾳ τὴν ἔρτιμεν κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ Κόσμῳ ἐλαμψας φωστήρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας. Διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ρυσοῦναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος δ'.

Προφητικῶς καταδρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ μελέτῃν βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τίς κρίσεως τὸν φόβον, ἔργοις ἡμῖν, καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας· τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες παρμακάρι μνήμην, παραδοξῶν πραγμάτων, αὐτεργεῖ Κυρίου Ἐφραίμ αἰοῖδιμε· Διὸ καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς τῶν δακρυῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμαῖς, εἰς ἕκαστον τούς πόνους ἑκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰε', προβλεπων τῆς ἐτάσεως, ἐθροίνεις πικρῶς, Ἐφραίμ ὡς φιλήσυχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις Διδάσκαλος Ὅσιε· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ραθυμούς ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσπερ φοῖνιξ θαυσιτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφημῶν ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ Ἐφραίμ· τὰς ἀδύσους τῶν παθῶν ἐξήρανας δὲ ἐγκρατείας, ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβὼν. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Εἰς τὴν Α'. ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σύμερον τοῦ Πνεύματος Σάλπιγγας, τὰς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, εὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἰληθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χρεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὲς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, Ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιῥόους αἰιζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ Φιλόσοφοι τοὺς σοφῆς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθεύοντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ἑδοίποροι, οἱ ἐν Θαλάσσει τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θεῖους Ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπόμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκαυδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς Ξανάτῳ κρατεμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλῆς Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ, τὴν Φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Οὐρανῶν πλατυτεραν, τὴν ἐμψυχόν τε Κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότης Θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσαῖαν Στάμνον τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου Πύλην, τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπόμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους Φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότη-
τος, τοὺς τὴν Οἰκουμένην ἀκτίσι, δογμάτων θείων
πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους Ποταμούς τῆς σοφίας,
τοὺς τὴν Κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας ἡάμασι καταρθεύ-
σαντας, Βασιλείου τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρη-
γόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυ-
σορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἑρασταί, συνελ-
θόντες ὕμνοις τιμήσωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ
ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν
τῶν διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκεί-
νων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ἐλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Εἰς τοὺς Αἶνες. Δόξα. Ἦχος β΄.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηϊνῶν.
Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἀγίων ἐν τῇ μνη-
μῇ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν Οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν
τὰ τοῦ Δεσπότης γνωρίζονται· οἱ λόγοι τοὺς λόγους
κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν·
ἡμεῖς δὲ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βεῶμεν· Δόξα σοι Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων
ἐγεγόνει.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἔκστας τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἔκων προσφέρεται, ἐν Ναῶ τῷ Νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου· ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δέξα σαι.

Εἰς τὸν Στίχον Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ Δεῖῳ Ἱερῷ κατὰ Νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικάς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δάμα Σεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νελέκτον λαόν· περιστερῶν δὲ ὧς νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς· τοῦ πρὸς αὐτὸν χρημασθῆναι δὲ Συμειῶν τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαίτεται τὴν ἀπόλυσιν βῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προειπηγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστοῦνέμου Λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἦλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξιόμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάσασιν.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄.

Ο μήτηρ Παιδὸς Παρθενικήν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σε, καὶ γεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προσθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός· ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Γερμανοῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουδὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνῶντάς σε, τῆς τῶν παθῶν Τυραννίδος, ἀνακαλεόμενος ρῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Η'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τῆ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότης φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ἐν φιλομάρτυρες ἀνακράξωμεν· Χαίροις ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σέ προστρέχουσι Θεόδωρε Μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν χάριστον μνήμην σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ Δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφρανίσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἴκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τῷ Οὐρανίῳ στρατηγῷ Βασιλείῳ, περικαλλῆς γεγέννησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης Ἀθλητής· ἔθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος β'.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἵνους Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'θλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθείς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν μυστικῶς ὑπέρμαχων τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδῶλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὡς Δείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'θλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἡνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἰτῆσαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἔλεως γενήσῃται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ι'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Χαλαλάρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πυρωθεὶς τῷ ἔρωτι, φωστήρ ὡς ἀνέσπερος πᾶσιν ἔλαμψας, καθαρθεὶς τοῖς ρείθροις τοῦ σου σепτου αἵματος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἀπολαβὼν Χαλαλάρου, καθαρῶς ἐποπτεύεις Χριστόν τὸν Κύριον· ὃν ἰκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι, συμπολίτας γενέσθαι σοι, τοὺς τὴν σὴν σεβασμιον Εἰσορτήν γιραίροντας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράντους καθεῖλεν, ἔσθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Χαλαλάρου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτήν πανηγύριν ἐπιτελεῖ πανευσεβῶς, καὶ παρρησία κραυγάζουσα· χαίροις Παμμακάρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας Δαδιτικῶς ὡς περ φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθυνούσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῇ καιρῷ τοῦ Μαρτυρίου τεμνόμενος βασάνων

ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σε, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοσητόν· ἐξ οὗ πίνοντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληροθεύμεν· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεδασμῇ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτῶμενοι λαθεῖν διὰ σὲ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Εἰς τὸν Στίχον. Δέξα. Ἦχος δ'.

Ος καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος, τῆς εὐσεβείας τῇ ἐνεργείᾳ, καὶ δυνάμει τῶν θεῶν λόγων σε, γυναικας φιλοθεύς ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς· τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν ὁρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τέλεισας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλη, διπλῶ Στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἑξαιτούμενος σὺν αὐταῖς τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνέβλησας μέχρις αἵματος· Ἱερομάρτυς Βλάσιε· πρόσδευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος β'.

Ο θεὸς βλαστὴρ, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Θεοφῶτε Βλάσιε, τὸ ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σε, εὐφροσύνης τῆς σῆς πληρώσον, πρεσβεύων ἀκαίστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τὴν 12. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δέξα. Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμὸν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεῷ· ὁ δωρεῖ τοῦ φωτός γὰρ τοῦ Θεοῦ ἄδυτος φωστήρ ἐ-

ναδειχθεῖς, κατέλαμψας ἄθλοις σε τὴν σύμπασαν Κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεισας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεῖς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ὁχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σε Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐραπλοῖς τοῖς πιστεῖ σοι προστρέχουσι, οἱ ᾗς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμὸν, ἐπέχεις οἰκετῶν· καὶ δημίας φανέρωσιν ποιῆς, τοῖς συλληθηθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη, προσάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητά ἱερῶταί. τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ Μαρτύριον, αἰτῆσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ὁχος β'.

Μεγαλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ἐλοκαυτώθει, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἐκείναις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ὁχος β'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν κηδεῖᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας παύλθλι, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ὁχος πλ. δ'.

Γνωσυνὴς δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, περανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γὰρ σου σφέει τὴν μυστήν ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφύτως οἱ πιστοὶ γεγενῆσθαι ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄλλων σου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'θλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεδές, καὶ τῶν Τυραννῶν τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασιάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου.

Εἰς τὴν ΚΔ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἡ Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφροῦρητον Κἀρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνῶντες ἔνδοξε, πλετοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος β'.

Η' τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεοδᾶσμιος ᾤκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον Κἀρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη Πανεύφημε, καὶ εὐαδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμόν προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτινῶσεν συναθροίζει, τὴν πληθύν τῶν ἁγίων· ἀνωθεν συναθροίζεται, τῶν ἀνθρώπων τὸ Γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον Ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενον τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρὸςθεῖαν. Φιλάνθρωπε, οἱ ἐπτακότεις δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Η πρώην ἐπὶ πίνακος, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μίσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανείσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπονα, καὶ τὸ μέγα

MARTIOS.

EIS THN Θ'. MARTIΟΥ.

Τῶν Ἀγίων Μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Αἰμνῇ Σεβαστείας Μαρτυρησάντων.

EIS TON EΣΠEPINON.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίρουτες ταῖς ἐλπίσιν· μένοισ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα· ὀριμὸς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλ' ἠδεία ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ Συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα Ἦχος γα β'.

Εν ᾧδαῖς ἀσμάτων εὐφρανίσωμεν πιστοί, τοὺς Ἀθλοφόρους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκδοκίσωμεν λέγοντες· Χαίρετε Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡούριε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοῖκε Οὐάλη καὶ Βιδιανέ, Κλαύδιε καὶ Πρίσιε· Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἡλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Λέτιε καὶ Φλάβιε· Χαίρετε Ἀκάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γεργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανέ, καὶ Δεῖτε Γαῖε, καὶ Γεργόνιε· Χαίρετε Εὐτυχῇ καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν· Νικέλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον Σεβηριανέ καὶ Χουδίων· ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες πανασίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς προσευχόμενοι.

τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν πανσίδατον
μνήμην ὑμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁχος α΄.

Τὰς ἀλγυθόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθεν, δύ-
σωπηθήτη Κύριε, καὶ πίκσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴα-
σαι, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ὁχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ Κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν Οὐ-
ρανοῖς Δεσπότη προσεκολληθήτη, Ἀθλοφόροι Κυρίου
Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες
Μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν Οὐρανῶν,
καὶ Στεφάνων πληθύν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες. Δόξα, Ὁχος πλ. α΄.

Αθλοφόροι Χριστοῦ τὴν πάνσεπτον νηστείαν παιδροτέ-
ραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀ-
θλήσεως. Τεσσαράκοντα γὰρ ἔντες, τὴν Τεσσαρακοθη-
μερον αἰγιάζετε, τὸ Σωτήριον Παῖος μιμησάμενοι, τῆς
ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν
πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τρί-
μερον Ἀνάστασιν τῆ ἐκείᾳ, καὶ Σωτήριος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπερυλογημένης ἐνδόξης Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὁχος πλ. β΄.

Απεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγ-
γελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν Σύλληψιν· καὶ ἔλθων
εἰς Ναζαρέτ, εὐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ τὸ θαῦμα ἐκπληττόμε-
νος, ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑφίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρ-
θένου τίκτεται· ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον
τῆν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός· ὧ τὰ Ἐξαπτι-
φυγα καὶ Πολυέμματα ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ

ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι νυδόκησε. Θεοῦ ἐστὶ λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνὴ Παρθέने, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγελία, Παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθερεῖται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς κατ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, Ναὸς Θεοῦ κεχηρμάτικεν. Ὁ Μυστηριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· Παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἁγίου καταπέμπεται. Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλαγμα κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δὲ οὐ σωζέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν κατ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐν παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος. β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος, ἐψεύσθη παλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας, οὐ γέγονεν. Ἀνθρώπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται· εὐφρανέσθω ἡ Κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις· ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει, τῆς λυπῆς ἀντίθετον· ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλὼς, ἐνανθρωπήσας Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναἰδὼς Υἱὸς καὶ συνάναρχος καὶ σύμβουλος, οἶκτον λαβὼν, καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἐαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ Μήτηρ ὥκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ Μυστήριον ὅσον· ὁ Θεὸς γὰρ κενούται, καὶ σαρκεῖται, καὶ πλάττεται. Ἀγγέλῃς πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ'. ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ
τοῦ Ὑμνογράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σοφίας ἐνδιαίτημα ἡ καρδιά σου χρηματίσασα, Ἰωσήφ
πανασίδιμε, Ὑμνος Θεοπρεπὴς ἐξηρξάτο, καὶ κρῖ-
νους Δείων ἁσμάτων, ὡς πηγὴ πνευματοκίνητος ἀφθόνως
ἀνέβλυσεν· ἐξ ὧν ποτιζόμενοι τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρέφι-
μοι, ἀξιοχρέως εὐφημούμεν σε, ἐν ὕμνοις ἱεροῖς, ὡς Θεῷ
πνευστον καὶ Πνευματικὸν Ὑμνοδόν, καὶ πρὶςθεύοντα
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' ἐκὼνα· λαβὼν
γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ
πράττων ἐδίδασκες, τὸ ὑπεροῶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται
γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Ἰωσήφ τὸ Πνεῦ-
μά σου.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος δ'.

Μυστικῶς εὐφραίνεται ἡ Βασιλεύουσα Πόλις, σὶ Παμ-
μάκαρ βλέπουσα τὸν πρὶν Κοσμήτορα ταύτης, ἁ-
μασι κεκοσμημένον· βεᾶ δ' ἀπαύστως· Πάρισσο, καὶ νῦν
ὡς πάλαι πρὸς με Θεόφρον, ἀπαλλάττων με Βαρβάρων,
ταῖς εὐπροσδέκτοις Θεῷ πρεσβεΐαις σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥ. ΑΠΡΙΑΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αἰεὶς τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε·
τον Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος,
τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθείσα γῆν ἐκαλλιέργη-
σας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν Εἰδώλων ἐκρι-
ζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας·
ἔθεν βλυσάνεις ἱάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ πι-
στοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσ-
βευε δεόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὸν νεκρὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευμα-
τικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀσίδιμον Μάρ-
τυρα· ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυ-
νοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ πειρίλαι κολάσεις ἀ-
νῆλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν
φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἔραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν
ποθέμενον Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ος τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν
ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἱατρός, Βασιλείων ὑπέρ-
μαχος, τροπαιοφὸς Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας Γεωρ-
γός τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέ-
ξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θε-
ρίξεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω·

καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαι ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν, ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς παιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν· οὗτος γὰρ ὁ καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν Τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τῷ Πατρὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμοιδόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ΄. ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σοῦ ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανόου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοῖς Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας τοῖς οὐρανόις ὁμβροῖς ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμέν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἁγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρόσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος β'.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε· καὶ τὰ ἔθνη πάντα σαγηνεύσας Μάρκε αἰοῖδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ἔτερον Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοῦ Πέτρου δειχθεὶς, φυτεία θεοφύτευτος, καὶ Μάρτυς θερρὸς, καὶ μύστης καὶ Ἀπόστολος, τοῦ Χριστοῦ δεικνύμενος, τῶν δογμάτων ἔβλυσας θάλασσαν, καὶ τὴν Οἰκομένην εὐφρανas, αἰτούμενος Μάρκε τὴ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε· καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΘ'. ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων Ἐνδόξων, καὶ Πανευφύμων Ἀποστόλων Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάτρου, καὶ τῆς Ἁγίας Ἐνδόξης Παρθενομάρτυρος Κερκύρας τῆς Βασιλίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΣΗΦΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τοὺς Θεοπνεύστους Ποιμένας, καὶ παρ' ἡμῖν τῆς Θεογνωσίας Πρωτοκλήρυκας, τοὺς φερομένους Ἱατρὰς καὶ τῇ Πατρίδι Σωτῆρας εὐχαρίstως μακαρίσωμεν, Ἰάσωνα πιστοὶ καὶ Σωσιπάτρον· τοὺς τῆς πολυθείας ἀναιρέτας, καὶ θεοφθόγγους τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας· τοὺς Μωσαϊκῇ τῇ δυνάμει ὡς Φαραὼ τὸν πάλαι, ὑποδρύχιον πιστοῖς τὸν τυραννοῦντα ἀναδείξαντας· τοὺς ὄντως ἡμῖν

προορισθέντας προστάτας, ὡς ἐν ὕδασι Θείοις ἡμᾶς ἀναινίσαντας· τοὺς ὑπὲρ Κερκύρας σὺν Κερκύρα ἀδ' αλείπτως πρεσβεύοντας, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι Ἅγιοι Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρε σὺν τῇ Κερκύρα, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφειν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοιτάκιον. Χειρόγραφον εἰκόνα. Ἦχος β'.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες, γιγνώσκειτε Φωστῆρες τῆς Οἰκουμένης τρισμακάριοι· καταυγάζετε γὰρ αἰεὶ Κόσμον θούμασιν, Ἰάσων ἡ πηγή τῶν ἱαμάτων, Σωσίπατρε Χριστοῦ Μαστύρων κλῆς, Ἀπόστολοι Θεοφόροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύσατε Θεῷ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΑΠΡΙΑΙΟΥ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, Ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος Πανεύφημε τῆς Θεολέκτη δωδεκάδος, θάνατος ἐν μαχαίρᾳ ὑπὸ Ἡρώδα, διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ, ὡς ὑπέσχεο ἔπιες· ὅθεν τῆς Βασιλείας συγκληρονόμενος προσέλατο ὁ φιλάνθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος α'

Α'πόστολε καὶ Μάρτυς Ἰακώβε, τῷ καλοῦ Παιμένος τὸ Θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ἐμαίμονι ἐν υψίστοις συναγαλλόμενος, αἰτησαι τοῖς ἐροτάζουσι τὸ σέπτεν σου μνημόσυνον, ἄφειν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Α'πόστολε Ἅγιε Ἰακώβε, πρεσβερε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφειν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς Σεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλουσης σε, ἀγάπην Πα-
τρός, παρείδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε,
μετὰ καὶ τοῦ συγγείου σου ἐνδόξε, μεθ' οὗ καὶ τίξιώθης
ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Σεῖαν Μεταμόρφωσιν.

ΜΑΓΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β'. ΜΑΓΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Χριστῷ τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον·
ὅτι Ἀρείου τὰ δόγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς
Ἀγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα Κόσμον τραυῶς
καταγγέλλει, ἓνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον·
ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν
μνῆμην αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος γ'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορόας Νεῖλος, καὶ τῆς Ἀθανα-
σίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτῆσι μνήμης ἐπιδήμων,
ταῖς καλαῖς ἀναδασει, πτήμυρεϊ τὰ χρυσοῦρρεθρα, τῆς
ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφήν ἀμβροσίας καρποδωτῶν,
διὰ τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος,
ἐκδιδάσκει προσκυεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ Σεῖα διδάγ-
ματα, τῶν πιστῶν καταρθεύει τὰς διανοίας, καὶ πρεσ-
βεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἐπὶ τῷ γένει Θεοδοξίης, Σεῖαις δόγμασιν ὑποστη-
ρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ
Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἀ-

ρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς Πίστης, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀτίττητον ἀριστείαν, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τῆς Πνεύματος, τὰ τῆς Ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ἑλθῆς τῆς Οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ιδιότητα· καὶ παλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ Χερουδικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἡμέραν ΜΑΪΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφύμου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν Σεμελιον τῶν Θεῶν λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ Σοφίας, τὸν ἡγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων γένος καταχρῶς εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν Ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθίς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν Ὀρθοδόξian τῆς Ἀγίας Τριάδος· δημιουργόν τε ὄντα συν τῷ Πατρὶ, ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν

ἔδειξεν ἡμῖν · ὡς θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σφιστικοῦ · ὅτι πλήρης ὦν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας · δόξη καὶ τιμῇ, καὶ πίστει, δέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστεως, δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἰωάννης Μοναχῶς. Ἦχος πλ. β'.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπόρρητων Μύστων γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα · τὸ ἐν Ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους · ἐπιστήμιος φανείς, καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφρονότατος, καὶ Μωσῆς ὁ Θεόπτης · παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευσεν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον · δέχεται σε προσπίπτοντα ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος · ὃν ἰκέτευσεν Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος Ἑθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ε

ΕΙΣ ΤΗΝ Ι'. ΜΑΘΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάχατε, ζηλῶν ἐ-
ζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ θείων σε θαν-
μάτων ἔμπλειον ἀνιδείξει· ξῖνον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων,
φερονύμως ζηλωτὴς Μακάριε ἐκληθῆς, καὶ τῷ τροπῷ
τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτίσω· διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων ἐν
μεταρσίοις χοροῖς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα, τῷ Ἀδῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Κτίσιν ὡς αἰτὸς ὑψιπέτης διήλθης, Σίμων ἱερώ-
τατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, καὶ τὴν
πλάνην τῶν εἰδώλων τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν,
ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυ-
βοῦ, πρὸς τὴν θείαν γυνῶσιν μετήγαγες· καὶ νῦν πρέσ-
βευε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσῃται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς Κρίσεως. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἄγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῦς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς
τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν
τὸν Θεηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης
νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγαλλεται,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος α'.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἀπόστολε Σίμων Ζηλωτὰ
πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιουῇ, καὶ τῆς Οἴκουμένης
κῆρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ
κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕ'. ΜΑΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλείου Ἀρχιεπισκόπου
Λαρίσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πατέρων θείων χορὸς, Πνεύματι Ἀγίῳ συγκροτηθεὶς, τὴν Ἀρείου μαρίαν ἰμπερικῶς κατησχυνε· τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀτρέπτως σαρκωθῆντα, καὶ τοῦ Προπάτορος τὴν πληγὴν ἰασάμενον, ἀφρόνως οὗτος τοῖς κτίσμασι κατὰ γων ἐδογματίζεν· ἀλλ' οὕτω φρονῶν ὁ δυσσεύθης κατησχύνθη· διὸ μὴ φέρων ἀντιδλέπειν παρὰ τὴν τῶν λόγων ἀληθειαν, τὰς ὀφείας ἡμαυρώθη, διχῶς διαβόησας, τὴν ἴσιν τοῦ Προδότου ὑποστάς ῥήξιν, εὐχῆς ἔργον γενόμενος· σὺ δὲ παμμάκαρ Ἀχιλλεῖ, πρόμαχος τοῖς πιστοῖς σωτήριος φανείς, καλῶς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐδείχθης ἀγωνισάμενος· διὸ τοῖς μετὰ Πίστει τινώσῃ σου τὸ μνημόσυνον, αἴτησαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος γ'.

Τῶν Λαρισαίων φωστήρ, καὶ τῆς πλάνης Ἀχιλλεῖ καθαίρετα· οὐ γὰρ ὡς ποιμὴν ἀληθινός, τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας φρονίμως ἐβάστασας, καὶ τὸν παγετον ὑπὸ νυκτός· καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τὸ θηριον ἀπειλήφας σῶν· χαίροις τῆς πολυφώτου Ἱερωσύνης τὸ ἀκράδαντον ἔρεισμα, καὶ ἀκλόνητος τῆς Πίστειος στύλος· χαίροις πλανωμένων ὁδηγέ, καὶ τῶν ἐν πάθει πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ παράκλησις τῶν χειμαζομένων· χαίροις ὁ τὴν μαρίαν Ἀρείου ἀνδρικῶς καταβαλὼν, καὶ συναἰδίου τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν δογματίζων, δόκιμος τοῖς Ἱεροῖς ἀνεφάνης Πατράσι, καὶ τῶν Ὁρθόδοξων ὑπέρμαχος· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μονοσέπτου παριστώς Τριάδος, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ ἀγιώτατε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πρα-
γμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ
ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλ-
λειε, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λα-
ρρυσσάων τὸν Ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, Ἀχίλλειον
ἀνυμνήσωμεν ἐκδοῶντες· παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν
Κύριον, ἐκ παντοίας τριχυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κρά-
ζωμεν· Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλειε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος α'.

Χερσμανοῦσαν τὴν γῆν Λαρίσσης, ταῖς ἐκφύλοις Αἰ-
ρέσειως, τῷ ἀρότρῳ τῆς αἵης ὀρθῆς διδασκαλίας,
ταύτην ἀπεκάθηρας Ἀχίλλειε, τέμνων αὐτῆς τὰς ἀκάν-
θας, καὶ πανσόφως κατακαίων τὰ νόθα ζιζάνια· θεῖον
δὲ σπέρρον καὶ οὐράνιον καταβαλὼν τοῦ ποιμνίου ταῖς
αὐλαξίν, εὐαγγελικῶς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρη-
σας, ἐν χαρᾷ συγκομίζων τῶν σῶν πόνων τὰ δράγματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑ'. ΜΑΓΟΥ.

Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων,
Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Πλουσίῳ δωρεῶν τὰ κρείττονα εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ,
Ἀναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τού-
τοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Παναγίου
Πνεύματος, ὑπὸ Σιλδέστρου Ἱερέως, διὰ τοῦ Βαπτίσμα-
τος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν Οἰκουμένην
ὡς προῖκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ Πόλιν
Ἰκκαλεύουσαν δεροσεδῇ· διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ

τῷ Θεῷ δωρηθῆναι ἅπασι τοῖς τελούσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων ἀμαρτιῶν συγχώρησιν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σέλας φαινότατον, κομότης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίσιν Θεότητος παροχευθεὶς, ἤχθης ἀγιασαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν Οὐρανῷ κατοπτεύσας ἤκουσας ἐκεῖθεν. Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὤθεν δεξιόμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς χρηματισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Ὁρθοδόξων Βασιλείων Πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάοναξ ἰάσεις βρῦει, Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πρίσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ σεαυτὸς, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξιόμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύσας Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἣν περίσῳζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος γ'.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ἔθλον· πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ἔθλον δὲ κατ' ἐναντίων πιστῶν Ἀνάκτων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη σῆμειον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ο τῶν ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς ἐρανόθεν ὥσπερ Παῦλον τὸν αἰοδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ σὲ Κωνσταντῖνε ἐξώγησεν, ἐν τούτῳ φήσας νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὃν ἀναζητήσας σὺν Μητρὶ Θεόφρονι καὶ εὐρῶν ὡς ἐποθείς, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ Ὁρθοδόξων Βασιλείων, καὶ τοῦ Φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΔ'. ΜΑΓΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ
Θαυμαστῷ Ὄρει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δέξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ἔρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν ἀνελθὼν,
καὶ τὴν σεπτὴν κιθαρὰν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξι
ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν θρωπῶν ἐπέδειξεν· τῇ μὲν, τὸν
βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσκοις χρυσοῖς
κοσμούμενος· τῇ δέ, Θεὸν ἐρῶν τε καὶ ὀρώμενος, καὶ
μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ἐν ἰκέττει σεβάσμιε Συμεῶν,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Υ'πομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθει, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ἐκτήσω
ἐν σώματι. Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κατὰ μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον
Οὐρανὸν, τὸν Στύλον τεκτενῶν, δι' αὐτοῦ ἀπὸ
τραπῆς, τῶν θαυμάτων τῇ αἰγλῇ Ὅσιε, καὶ Χριστὸν τὸν
πάντων Θεόν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ'. ΜΑΓΟΥ.

Η' Τρίτη Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δέξα. Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφφούρητος Κάρα σου
Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἦν

ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἑνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν παισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος Σήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἢ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς σήμερον ἀνατίταλκεν, Ἰωάννη Πανεύφημε, καὶ εὐωδίᾳσι πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μῦρον, καὶ νοπτῶς κηρύττουσα μετάνοιαν ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ως θείον θαυαύρισμα, ἐγκεικρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Προδρόμε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρίσαι, ἄσμασι θαυμάροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς τοῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερωτάτον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταχότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δὲ αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΙΟΥΝΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑ'. ΙΟΥΝΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Βαρνάβα Πανεύφημε, τὸ ἐξαστράπτου κειμήλιον τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, ὡς Υἱὸς παρακλήσεως, ὁ καὶ πρὸ Παύλου τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν γενόμενος κορυφή, καὶ μετὰ Παύλου πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας τοῖς πέρασιν· ἔθεν καὶ τῆς χάριτος τὸν λόγον, δι' ἔργων πληρώσας, σεαυτὸν προσήνεγκας ὀλοκάρπωμα καθαρὸν, τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ· πρέσβευε διὰ παντός, Ἀπόστολε ἐνδοξε, ἐν εἰρήνῃ σώζεσθαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'πόστολε τοῦ Σωτῆρος, Βαρνάβα Πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς Πίστεως, Υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνημῇ σου, παρρησίαν ἔχων ἰκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσις, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Κοντάκιον, τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας Ἥλιος τῆς Ἐκκλησίας, διδασκάλων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Κοντάκιον, τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα. Ἦχος δ'.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς, Θεοφόρε Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χῶ-

ραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀμαθειαν, καθοδηγῶντας ὥφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ Κόσμου παράκλησις.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Η Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδίος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφورا κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ Πανεύφημοι Ἀποστολοι, οἱ τὸν βότρυ τὸν πίπειρον καὶ τερπνόν, ἐν ταῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ἐν οἷς πιστοὶ ἐσθίνοντες, ἐπιστιχοῦμεν νεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Βαρβολομαῖε Σεόληπτε, καὶ Βαρνάβα Υἱὲ παρακλήσεως, ἱκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΒ΄. ΙΟΥΝΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁνουφρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὰ ἐν ταῖς Οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλάγγας, τῶν Ἀγγέλων ἑφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παρῴρσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πληθῆ, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Ὁνουφριε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ γὰρ σου τὴν τριβὴν, τὴν ὁντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνέμιλε, Δικαίων ἐμόσκηνε, καὶ Ὁσίων μαζῇ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὁνουφριε· νηστεία ἀγνυπνία προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα

λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκίμασί σοι ἰσχύϊ.
Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργῶντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς θεῖκόν προσλαβόμενος, πῦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ σου,
κατασκηνώσας Χριστός, σὲ κατελάμπρυνεν Ὁσιόφριε,
καὶ χάριν οὐρανόθεν, ἐδέξω Μακάριε ὡς ἀήττητος.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Ἦχος β'.

Ε'ζήτησας Θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερ-
πνύτητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπέσ-
θης· ὅθεν Κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων καὶ διαιτώ-
μενος, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι, καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεύ-
μενος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα
σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' οὗ εἰσηλθες εἰς τὸν οὐράνιον
νυμφῶνα, αἰώνιων ἀγαλλόμενος, Ὁσιόφριε Ὅσιε.

ΕΙΣ ΤΗΝ 16'. ΙΟΥΝΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου, Ἰούδα Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ιούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα
Λόγου τοῦ πρό αἰώνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ
Γεννητόρος, καὶ ἐπ' ἰσχύων τῶν χρόνων ἀφράστως σάρ-
κωθέντος, ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαν-
τος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι εἰρήνην
τῷ Κόσμῳ, καὶ ἡμῖν ταῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων
ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Α'πόστολε Ἄγιε Ἰούδα, πρόσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἄφεις, παράσχη ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐχρίστης εὐχλεῦς, Σεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα. Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, Κόσμου καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν Ὁρθόδοξον, Πίστιν Κυρίῃ παμμάκαρ, καὶ μύστα τῆς χάριτος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΔ'. ΙΟΥΝΙΟΥ.

Γενίσιον τοῦ τιμίου ἐνδοξοῦ Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστήρ φαεινός· σήμερον Ζαχαρίας γλωτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω τὸν Πατέρα τῆς φωτῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς σπειρωτικῆς· καὶ παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐαγγελιζομένου ἐν παρόρησιν πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἡσπάσαντο ἀλλήλαις αἱ Μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσχίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην· θαυμάσασα ἡ Μητέρα τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πέθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Κασσίας Μοναχῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Ησαΐου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνὴ σήμερον, ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηΐσει, Ἰωάννου πεπλήρωται· ἰδοὺ γάρ φησιν ἀποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου

σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἑπουρανίου Βασιλέως Στρατιώτης προδραμὼν, ὡς ἀληθὲς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος· αὐτὸν ἅπαντες πιστοί, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ λεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλεῖα βασταζεις, καὶ γὰρ Στρατιώτην· σὺ τὸν Νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ Πατὴρ ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου Γεννήσει· καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Κόσμῳ κηρύττεται.

Κουτάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἦχος γ'.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίπτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς Προφητείας· ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰερδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κηρύξ ἀμὺ καὶ Πρόδρομος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἀνατολίου. Ἦχος πλ. β'.

Αστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στερωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ Θεοπόνητος· καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθείαν πιστοῖς διάβασιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΘ'. ΙΟΥΝΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφρόνων Ἀποστόλων, καὶ
Πρωτοκορυφαίων Πέτρου, καὶ Παύλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ εἶδας ὅτι φιλῶς· ἔθεν πρὸς τὸν ὁ Σωτὴρ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἐφραίμ Καρίας. Ἦχος πλ. β'.

Εορτὴ χαρμόσυτος ἐπέλαμψε τοῖς πέραςι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σεφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα· ἐν ᾧ ταῖς καὶ ὕμνοις, ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ σου Διδάσκαλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ Κηρυξ τῆς Πίστεως, καὶ Διδάσκαλε τῆς Οἰκουμενῆς· ὡς ἔχον παρρησίαν ζευγος ἀγιόλεκτου, Χριστοῦ τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων προτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ Θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφήν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπό-

λαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀναπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὃ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων ἐπεδήμησεν Ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν. Μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσεῖπωμεν· χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες· χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγεις, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια· πάριτε μίσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες θωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν Ἑορτὴν εὐφημοῦντας ἄσμασι.

ΙΟΥΛΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Α'τελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκεμίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ Λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβρώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἄγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἱατρεῖον ὑμῶν πηγὴ ὑπάρχει.

ἀνεξάντλητος, ἀντλούμενη δὲ μᾶλλον, ὑπερεκβλύζει, καὶ
 χεομένη περισσεύεται· καὶ ἑκάστην κενουμένη, καὶ πλη-
 ρυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα, καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ
 αὐόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδα-
 πάντητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; Θεραπεύοντας ἰατροὺς,
 ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰατρῆας παθῶν ἀνιάτων, ὠρεᾶν
 ἱωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χάρισμα, παρὰ τοῦ Σω-
 τῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς
 ἀσθενείας ἡμῶν· ὠρεᾶν ἐλάβετε, ὠρεᾶν ὅτε ἡμῖν.
 Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οὐ τὴν χάριν λαβύντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦσθε τὴν
 ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ Θαυματουργοὶ ἐν-
 ὄξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ
 ῥάστη καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἱώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Θεοφάνους. Ἦχος β'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις
 παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων θαυμάτων
 ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς αἰωνίου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χρι-
 στοῦ· φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν
 Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δίδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ Πνευ-
 μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ Θεραπεύειν
 πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγ-
 μασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, ὠρεᾶν ἐλάβετε,
 ὠρεᾶν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ
 τῶν σωμάτων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Ἡ Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρίνα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ
ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαβιτι-
κὴν μελωδίαν, τὴν Νεάνιδα Νύμφην τοῦ Βασιλέως Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες, εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἀγίασματός σου·
ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὺν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ
κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιῆ-
σθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων Βαρβάρων, τῇ κραταίᾳ
οὐνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπὲρ λαμπρὸν, Πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν
Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέ-
δετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρεσα σήμερον· καὶ μυθικῶς χο-
ρεῦει Δέσποινα ἐκδοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ
στέφανε τῆς Θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ
πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ
προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα
καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ
πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἁφ-
σάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται
καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ
δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρτίας, Θεοχαρίτωτε Ἀγνή
ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου μεθ' ἧς τὸ ἱερόν,

Σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἥς περ τὴν κατάθεσιν, ἐροτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκδοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε, Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φοίνα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν. φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαδितिκὴν μελωδίαν, τὴν Νεάνιδα Νύμφην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτός τοῦ ἀγίασματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δίσποτα, περιποιῆσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων Βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκισαῖς αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ε'. ΙΟΥΑΙΟΥ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τῆ ἐν τῷ Ἀθῶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ως ἔνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανέροόν σου τὸ τέλος Πάτερ Ἀθανασιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρου πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἐβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γαστροῖς ἀνεβία· Δὲς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἀγιε· δίδαξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὥκτειρας ὡς Πατήρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος· ὅπως καὶ ὡς τῷ τάφῳ καλύπτη, ἄνω σε πάντες, πλουτοῦμεν προστατὴν, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν Σαυμάτων, καὶ πρὸς Θεόν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὦ φιλέοργοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῆ μονῆς βίς καυῶν καὶ χαρμητῆρ καὶ τύπος ἀκριβέστατος·

χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν
αρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· χαίροις τῶν ἐν ὁδύλαις ὁ μέγας
παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων·
Σὺ ταιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεῦν Χριστῷ
τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων πι-
στῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγ-
ματα, πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς,
ἐχώρησαν Πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμό-
νων τὰς φάλαγγας· ἔθεν Ἀθανασιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμεί-
ψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ. δ΄.

Ως τῶν αὐλῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικόν
ὑφηγητὴν παναληθέστατον, ἀνακράζει σοι ἡ Ποίμνη
σου θεωρήμων· μὴ ἐλλίπης ἰκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων
σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων τὰς βρω-
τάς σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

**Τἐν τῷ Ἀθῶ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ἐς καὶ
τὴν Ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε
πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἀνέθετο ἅπαντας· ἡ καὶ πρεσ-
βεύει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελόντων τὴν μνήμην αὐτῆς.**

ΕΙΣ ΤΗΝ Η΄. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Εξέλαμψε σήμερον ἡ ἐνδοξος μνήμη σου Προκόπιε πο-
λύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς· τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐ-

ἤμῃαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν καὶ προστρέχοντες ἐν τῇ σοφῇ τῶν Λειψάνων σου, ἱαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν, καὶ τὸν σὲ σεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν ἀνυμνῶμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καυθαζόμενος, Μάρτυς Προκόπῃ γενναϊόφρον, Δέσει Θεὸς χρηματίζεις, Θεούμενος ἐν μεθέξει· ὅθεν τοὺς πίσει τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον Ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περισῶζε σαῖς πρεσβείαις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκμίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σε, τὸς Τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκυσιαῖς Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θεῷ πυρπολούμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση κατέβαλες Προκόπῃ, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος Μάρτυς Προκόπῃ, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν Τυράννων τὸ δυσσεδῆς, καὶ τῶν βασιάνων ἀνδρικῶς κατήσχυνας· διὸ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος· καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΓ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δέξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρῃτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων Ταξιαρχίαι· ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος Προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ Τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιαζει· ὅθεν καταχρέως ἀνυμνοῦντες αὐτόν, βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συγχαίρῃτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς, καὶ Δείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παρὰ μυθεῖται· ὅθεν καταχρέως ἀνυμνοῦντες αὐτήν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ Δείᾳ προστασίᾳ σου, Ἀχραντὶ Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον. Δέξα, Καὶ νῦν. Ἰωάννης Μοναχός.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁς ταξίαρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγ, πάσης ἀνάγκης καὶ θλιψέως νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς ἐλπί-
κρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδόξῃ· ἐναργῶς
ὡς αὔλος τὸν αὔλον καθερῶν, καὶ τῷ ἀπρόσίτῳ φωτί
τῆς τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ
φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσειληψας
σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος. δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγ, δυσωπούμεν σε αἰ· ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵκεταις σοῖς δεήσεσι τειχ·

σης ἡμᾶς· σκίπη τῶν πτερυγῶν, τῆς αὔλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσαι ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ Ξίας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρόσβευε, καὶ τὸ μεγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστρατήγος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ Διαβόλου διώκεται· ἡ δύναμις· οὐ φέρει τῷ φωτὶ σου προσμίνειν, ἀ πεισὼν Ἑωσφόρος· διὰ αὐτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ κατ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεςον τῇ μεσιτείᾳ σου· λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιόμνητε Γαβριήλ Ἀρχάγγελε.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ 11'. ΕΩΣ 16'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Οἰκουμένηκῃς Δ'. Συνόδου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδῆσαντας ἐν μίῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἑναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητά· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους, τὰς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγονάτε ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον Ὁρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον Συνοδικῶς κατεδαλεῖτε μεθ' οὗ καὶ Μακεδόνιου Πνευματομάχου ἀπελέγξαντες· κἀννορίνατε Νεστόριον, Ἰούλιον.

καὶ Διόσκορον, Σαδέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον·
ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον
ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆ-
ρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν Σεμελιώσας, καὶ
δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδη-
γήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ
δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν Πίστιν ἐκράτυ-
νεν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν
ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ, καὶ δοξάζει, τῆς εὐ-
σεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης
περάτων συνδραμὼν, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύμα-
τος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, καὶ τὸ
Μυστήριον τῆς Θεολογίας, τραυῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν, λέγοντες·
Ὡς θεία παρεμβολή, Σεηγόροι ὀπλῖται, παρατάξεις Κυ-
ρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυ-
στικῆς Σιῶν αἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη
τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκ-
κλησίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς
πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΖ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλλαλαγμῶν, ἀ-
νυμνήσωμεν Μαρῖναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν

ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἔχον ἄνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς καλεῖται· διὸ καὶ τελειωθείσα, εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν χύραν φερροφοῖσα καὶ ἀνακραζούσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκα μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σε μονάς, ἐνθά ἐστὶ τῶν εὐφροαινομένων ἡ κατοικία.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος β'.

Ε'κ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ Ἀβελήφορος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς· τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως· καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σε ἔδραμον Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με Νυμφίε ἐπουράνιε· Αὐτῆς τις ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῶν, παντοδύναμε Σωτήρ τὰ ἐλέη σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Η' Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ. Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ Βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήτω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος γ'.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου στίγμασι στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε βεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Α'θλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Μαρίνα πανσεβάσμι· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτις, ἀνδρείας χάριν ἔλαβες· ἀπε-

λαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνουντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ Κ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσδίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν ἐναρμόνιον μελος, τὸν τούτους δοξάσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναδοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε Ἀγγελε, καὶ ἑράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλῶνυμε· χαίροις ὁ διπλὴν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε· χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προστάται, καὶ ἰατροί τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ· ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνῆμην ὑμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ· καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος· αἰτῆσαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο Ἐνσαρκος Ἀγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρέδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδόξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὰ καὶ τῶν τιμῶσιν αὐτὸν βρῆκε ἰάματα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ πρόφτα τῶν μεγαλουργιῶν τῷ Θεῷ, Ἠλία
μεγαλύνουμε, ὁ τῷ φθίγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρ-
ρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μονὸν φιλόανθρωπον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς Φω-
σῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνῳ τιμῆσωμεν πιστοί,
Ἠλίαν καὶ Ἑλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκδοσῶμεν χαρμο-
νικῶς· Εὐσπλαγχνε Κυριε, παράσχε τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις
τῶν Προφητῶν σου, ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΒ'. ΙΟΥΑΙΟΥ.

Τῆς Ἀγίας Μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν
ἡμετέραν εὐσπλαγχνῶς φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ Εὐαγ-
γελίστρια ἐδείχθη, βιώσα τοῖς Ἀποστόλοις τὴν εὐθυμίαν
αναλάβετε. Δεῦτε κατοπτρεύσατε Χριστὸν ἐξανασάντα, καὶ
κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Βύζαντος. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἰκουσίως πτωχεύσαντι τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑ-
περβολῇ εὐσπλαγχνίας Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδα-
ληνὴ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύ-
λου ταβύτου, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα
δακρυρρόουσα· Τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκρὸς ζωοποιῶν,
πῶς νεκρὸς λογίζεται; ποῖα μῦρα κομίσω, τῷ ἀπαλλά-
ξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω, τῷ
δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι Προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τῷ
σὺμπαντος Ἀναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανεῖς, ὁρῶσι-
σμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσαντα ἀφαιεῖ, λείπει
πρὸς αὐτήν· Εὐαγγελίαν χάριτος ἀποδίδου.

πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεόν μου,
καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὅπως παρέξω τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγ-
δαληνῇ, ἡκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα,
καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ἔθεν σήμερον, τὴν πανα-
γίαν σου μνῆμην, ἐορτάζοντες, ἀνευφημῶμεν σε πίστει,
καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς. Ἦχος δ΄.

Ο Ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ Κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπι-
φοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῇ μαθήτριαν προσήκατο,
ὅλην σου τὴν ἔφεισιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ἔθεν καὶ
ἰάματα, ἐπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν Οὐ-
ρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης, τῆς Μητρὸς
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων ράβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον
βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέ-
τειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρίς
ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐ-
ρανίους σκηναίς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντων
Παρθένω, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου
πρεσβείαν ποιούμενοι· οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς
ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ Παναγνῆς
Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφρ-
μίσωμεν Ἄνναν τὴν Θεοτόκον, τὴν τὸ δεῖον ἔρος

ἀποκυνήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητά,
καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβιβηκυῖαν, καὶ
πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σε ἡ βαστά-
σασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ
βιστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὥραῖοι, οἱ θηλάσαντες
τὴν θηλάσασαν Χριστὸν τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν·
ὃν καθικέτευε τῇ ῥυσθῇναι ἡμᾶς ἀπο πάσης θλίψεως καὶ
προβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυσφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα,
θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐ-
φραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης,
τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, παισιμάτων αἰτουμένη ἰλασμέν·
ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος β'.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνῆμην ἑορτάζομεν, τὴν του-
των πιστῶς, αἰτούμενοι βεβήειαν, τοῦ ῥυσθῇναι ἁ-
παντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς
γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἡνδόκησας.

Εἰς τοὺς Αἰνους· Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί,
δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σιδασμίαν Κοίμησιν·
καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν
τὴν θεόπαιδα· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Αὐτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ
ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ΚΣ'. ΙΟΥΑΙΟΥ'.

Τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς καὶ τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς
τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἰτῆσαι

ρυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σθ, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς πανασίδιμε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Σεοτίμητε· χαίροις ἡ τὸ Μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· μετ' ὧν ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι· τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Οά Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἱκομίσαντο, τῆς ἀθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, τῆς Ἀγίας. Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει καταλλήλου, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμῶνυμέν σου πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ Ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου πάνσομνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εἰράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Εἰς τοὺς Αἵνους Δόξα. Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἀγία, λαμπάδα τὴν ἄσβεστον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. Ὁ Παρθενία Ναός Θεοῦ· ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμετοχέ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΖ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ὁχος πλ. β'. Βυζαντίου

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα· ἐπιστῇ γὰρ ἡμῖν Θαυματουργὸς Ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στεῖρρός ἀ-Σλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Δόξα. Βυζαντίου. Ὁχος πλ. δ'.

Μητρικὴν ἀγαπῆσας εὐσέβειαν, Πατρικὴν ἀθείαν βδελυ-
ξάμενος, τῷ Ἰατρῷ τῶν ψυχῶν ἐρατευσάμενος, ἱατρι-
κῶς σεαυτὸν ἐξοπαιδεύσας· καὶ θεῖα χάριτι ἐν ἀμφοτέροις
εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὁλοθρευτής, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευ-
τὴς ἀναδέδειξαι· ἀλλ' ὥς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὐτονον, καὶ ἐν
πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεήμον Μάρτυς
τῷ Χριστῷ, ἐκτενῶς ἱκέτευε τὴν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολιτίκιον. Ὁχος γ'.

Αθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱερατικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε
τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφαισιν παρασχη-
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὁχος πλ. α'.

Μημερτὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἱεραμάτων τὴν
χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σε τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νό-
σους θεραπεύσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάν-
δαλα, ἐκ τῶν βρώτων ἀπαύστως· σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ὁχος πλ. β'.

Σήμερον ἐξέλαμψε τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη, δεῦτε πι-
σοὶ πνευματικῶς ἐνφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἁσμασι τῶν

τον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, καὶ τῶν Τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βασιλεῖον ἐδέξατο τῆς ἁνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται· ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης προσδεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Ἡ Πρόοδος τῶν Τιμίων Εὐλῶν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἀγίων Μακκαβαίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ Τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος. Πατοῖς δὲ ἡμῶν ἡ ἁνω Ἱερουσαλήμ, ἡ κραταῖα καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγὴ. Κύριε, προσβείαις αὐτῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὗπερ πάσαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο· τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε σὺν τῷ Λησῇ, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στιχόν. Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ψυχὰ Δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ Νόμου Προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημυμένων παρ' ἡμῶν· οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιᾶοι ὑπάρχοντες, τὴν Πιστὶν ἐξήλωσαν τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραὰμ, καὶ μέχρι Θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀτίθειαν διήλεξαν, τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεία τεθραμμένων. Ὁ ρίζης εὐσεβοῦς, ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι! ὦ Μητὴρ ἀγίας, τῆς τεξαμένης τὸν ἰσάριθμον τῆς Ἑβδομάδος ἀριθμόν! ἀλλ' ἵκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ Μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ Ἱερεὶ Ἑλεάζαρ, ἔ-
ταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τῆς πόνου τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῇ ἱκεσίᾳ ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖς γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλή-
ρωται ἢ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμα-
μένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν Κυμβάλοις Δαδितικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρόν καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε. Παντοδύνα-
με Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγυδοσίας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δύσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ἐδύνας, ἱάσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος δ΄.

Οὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τὰς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφραίνον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας, χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχειεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνῃς ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον. τῶν Ἀγίων. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος β΄.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ Θεοῦ φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθε, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ τὴν ἀνδρείαν Τύραννος γὰρ Βασιλεὺς πάντων τῶν Ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ Γέροντος, καὶ Παίδων ἐπτά, καὶ μιᾶς Γυναικός· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε, τῷ πρατάτῳ Δαυὶδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμῃ σου, καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ καταβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντης Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Προσκύνησιν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ψάλλομεν

Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν Ἔσθλιν προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς θόξης, ἐκουσίως χεῖρας

ἐκτείνας, ὤφρωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα·
ὡς πρὶν ὃ ἐχθρὸς δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ
πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡ-
ξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. συντρίβειν τὰς κάρας.
Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν Ἑθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ
Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν· χαίρεις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος
Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ αἱ πιστότατοι Βασι-
λεῖς ἡμῶν κυυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει Ἰσραηλίτην
Λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες· σὲ νῦν μετὰ φόβου Χρι-
στιανοὶ ἀσπαζομεθα, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεόν, δο-
ξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὃ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον
ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Τῶν Ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφίσω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα Κτίσις ἐν Κυμβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν
φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον Θεῷ ἀναπέμψωμεν, τῷ
πρὸ τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφα-
νίσαντι· καὶ τοὺς πρὸ τριακοσίων δύο καὶ ἐβδομήκοντα
τετελευτηκότας χρόνων, ἀγίους Παῖδας ἑπτὰ, δι' ἰκεσίας
εὐσεβοῦς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χοῆς, εἰς πτώσιν ἀ-
πίστοις ἐχθροῖς καὶ αἰσχύνην αἰώνιον· δόξαν δὲ καὶ ἑ-
πικινου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· οἶδε γὰρ Κύριος δεξά-
ζειν τοὺς αὐτόν ἀντιδοξάζοντας· Δελημα γὰρ ποιεῖ τῶν
φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ· ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ
φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφά-
νους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράντους καθεῖ-
λον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράσος·

Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς. Ἦχος δ'.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, καταφθορᾷ διέμειναν τεθυήσαντες ἐκτός· ὅθεν ἐξανίστανται μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάψαντες δυσμενῶν ἀπιστίαν· οὕς ἐν αἰνέσει σήμερον πιεοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ 5'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαδῶρ ἀνελθόν· σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένον, τὸ Θαδῶριον ὁρος φωτὶ ἐσκέπετο· οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἐαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθάτον μορφήν. Ἄγγελοι διηκύνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ. Οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Πέτρω καὶ Ἰωάννη καὶ Ἰακώβω, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαδῶρ, τὴν δόξαν τῆς Θεϊκῆς σου Μορφῆς· ἐβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρῶτον σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἄσπεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μὴ δ' ἔλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες· φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυροῦσης ἁνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο· λαμπροὶ καὶ ἡεῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθηκε, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν Πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον· τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Παρίλαβεν ὁ Χριστὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλαλητοί· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ματθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Ο φωτί σου ἄπασαν τὴν Οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθηκε Ἀγαθὲ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι Κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως. Διὸ βεβῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σωσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν

δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς τῷ φω-
τὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίτῳ τῶν
ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἁγιε Μαθθία, πρόσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἄρεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Κοντάκιον. Ἐπιφάνης σήμερον. Ἦχος δ'.

Φωταυγής ὡς Ἥλιος εἰς πάντα Κόσμον, ἐξεληθὼν ὁ
φθόγγος σου, κατα φωτίζει τῶν ἔθνων, τὴν Ἐκκλη-
σίαν ἐν χάριτι, Θαυματοφόρε Μαθθια Απόστολε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ὑπὸ
νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι. Ἦχος πλ. α'. Καταλα-
βόντες τὸ παναχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξό-
χως ἡσπάζοντο. Ἦχος β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν Οὐρά-
νων Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι.
Ἦχος πλ. β'. Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα
προπέμπουσαι, τῷ δέει κρατέμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προφύ-
χοντο, καὶ ἀοράτως ἐδύον ταῖς ἀνωτέραις Ταξιαρχίαις.
Γ' οὐ ἡ Παντάνασσα Θεόποις παραγέγονεν. Ἦχος γ'.
Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν
τοῦ αἰνναίου φωτὸς Μητέρα. Ἦχος βαρὺς. Διὰ ταύτης
γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν, ἡ ἀτενί-
ζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀ-
δύνατον. Ἦχος δ'. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβαλλόν, ὑπερέ-
χει πᾶσαν ἔννοιαν. Ἦχος πλ. δ'. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε,
αἰὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρόσβευε διτ-
τῶν, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς.

ἐκκλήσεις τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Ἦχος α΄. Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρὴν Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόςθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης. Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς Θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Οἰκονομίας Μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικόν καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον Πανύμνητε· ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ προσεβύτατοι τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κικυφυῖται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε τῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διόπερ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορταζόντες, ἐκδοῶμέν σοι Πανόμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὠψον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν Παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς προσεβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ἐν προσεβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἔκρατησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας Ἀειπαρθεῖνον.

Εἰς τοὺς Αἵλους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφίλαι τοὺς Ἀποστόλους αἰθερίους διήρπαζον· καὶ

κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ Ἀ-
 χράντῳ σου Σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φω-
 ῖν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβδών· Χαῖρε κεχαρι-
 τωμένη Παρθενε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
 μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Η' Ἐπάνοδος τῇ Λειψάνῃ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.
 Καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος πλ. β'.

Εστῆσας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυχρόνιος νεκρῶν
 καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλαῖς, Βαρθολομαῖε
 πανεύφημε, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος. Δίκαιοι γὰρ εἰς τὸν
 αἰῶνα ζῶσι, προνοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου, Χριστοῦ τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὴν
 μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, τοῦ Ἀγίου Τίτου.

Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου Θεοκλήρυκος φοιτη-
 τῆς γινόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ θεῖα παρ' αὐτοῦ δι-
 δάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς Πίστιν ἀπεστάλης, ἐπι-
 στρεφεῖν καὶ φωτίζειν, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὅθεν
 εἰς τὰ πέρατα διέδραμες Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμε-
 νος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν καθικετευε, τοῦ
 σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰσεβαστον
 μηνύμην σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι Βαρθολομαῖε καὶ Τίτε, πρέσβευε τῷ
 ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιν ἡμῶν ἀφαισιν, παράσχῃ
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Τίτου. Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος β'.
Τοῦ Παύλου δειχθεῖς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ
 ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάρι-
 τος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε. Δια τοῦτο βοῶμέν σοι·
 μὴ παύσῃ προσευχῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις Ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ μυροθήκη Χριστοῦ· τὸ ἐκλεκτόν τε καὶ εὐῶ-
 δες θυμίαμα· τὸ ρόδον τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πι-
 στῶν φωτισμός· ὁ τοῦ Λόγου Κήρυξ μεγαλόφωνος· ὁ
 νοῦς ὁ οὐράνιος. Μαθητὴς ὁ Θεόλεκτος· ἡ θεία βάσις,
 τῶν δογμάτων ὁ ἔμψυχος, καὶ κατάστερος, Οὐρανὸς ὁ
 πολύφωτος. Ἥλιος ὁ ταῖς λάμψεσι, ταῖς θείαις τὰ πέ-
 ρατα, καταφαιδρύνων ἀπαύστως. Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε,
 Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων. Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος πλ. α'.

Αποστολικῶς ἀγῶσι σαυτὸν κατακοσμήσας, τῶν Ἀπο-
 στόλων συνόμιλος γέγονας, Τίτε Ἀπόστολε· παντα-
 χροῦ γὰρ τὸν λόγον τῆς Πίστεως κηρύξας, ἀπέληφας τὸ
 βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Κρήτη γὰρ σου κομπάζει τὰ
 ἔαυματα, ὁμοῦ καὶ τὰ διδάγματα· καὶ ἡ λάρναξ τοῖς
 ἐν αὐτῇ ἐν Πίσει προσιοῦσι, βρῦει ἰάματα· μετ' ὧν καὶ
 ἡμῖν ἑμβρίσκον ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ κινδύνων ἐξάρ-
 πασον, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας
 τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΣ'. ΑΓΓΟΥΣΤΟΥ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος α'.

Χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Ἰωάσαφ Ἰ-
 σαπόστολε, πάντων Ἀνάκτων βάσις, καὶ καύχημα·

ἀγρευθεῖς γὰρ ὑπὸ Βαρλαάμ τοῦ Τρισμακάρος, τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ πρόσκαιρον δόξαν, καὶ Βασιλείαν ἐπὶ κήρον κατεφρόνησας, ἀνθ' ἧς ἐκληρώσω τὴν διαμένουσαν· ἀντὶ δὲ φθαρτοῦ Διαδόχου, τὸν ἀμαράντιον ἐκομίσω Στέφανον. Διὸ αἰτοῦμέν σε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἀγιώτατε.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος α΄.

Αΰσείειαν μισῆσαι ἐκ Βαρλαάμ διδασκόμενος, εὐσεβεῖα ἐτρώθης Ἰωάσαφ τρισόλβιε· ἀφῆκας Βασιλείαν πατρικὴν, καὶ ἄρας ἐπὶ ὦμον τὸν Σταυρόν, προσῆλθες ἐν ἐρήμῳ σὺν ἐκείνῳ, τῷ Χριστῷ μόνῳ λατρεύοντες· ὅθεν καὶ πιστῶς ὑμᾶς τιμῶ, καὶ πόθῳ κραυγάζω ὑμῖν· Ὁδογήσατε νῦν καὶ μετὰ πρὸς τρίβον σωτήριον.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν τῆς ἀγνείας ἐραστήν καὶ μέγαν πρόμαχον, τὸν τὴν εὐσείειαν Χριστοῦ ἀνακηρύξαντα, καταχρύως ἀνυμνοῦμέν σε Ἰωάσαφ· σὺ γὰρ ὤφθης τοῖς πιστοῖς ἡμῶν κραταίωμα, καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον· ὅθεν κράζομεν· χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΘ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Ἡ Ἀποτομή τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἰωάννης Μοναχῶ.

Γενεθλίων τελευμένων τοῦ ἀναιδεσταδου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχήσεως, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τῆς ὀρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμπόσιον μισσητοῦ, ἀνοσιουργήματος, καὶ μισαιφονίας πλήρους· ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ Βασιλεῖς ἠλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιου ἀνόμου γυναικός, ἔπεισε τὸν Ἡρώδην ἀποτεμεῖν σου τὴν Κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρόρσειάν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἐκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκίσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ α'.

Ἦ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξὸς Ἀποτομή, Οἰκονομία γέγονε τίς θεῖκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κηρυξῇ τὴν ἔλευσιν. Θρηνείτω οὖν Ἡρωδιάς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν· ἀλλ' ἐπιπλαστον πρόσκαιρον.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττεται· ὦ ὄρσισμα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κυρίε τοῦ σου Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Διαδοσὶν τῆς Ἀγίας ἐλαίου Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκολασίᾳ γὰρ γυναικείᾳ Σελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ Σηλυμανίᾳ κεντῶμενος, ἀπέτεμε Κεφαλὴν Προδρομικήν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν· ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύψαι Σελῶν ἁμαρτίαν ἄβυσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνὴν, βρωῶντος πᾶσι μετάνοιαν· ἐκεῖνος μὲν συνευφρα-

νετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ τοῦ Βαπτιστοῦ Γωάννου τὴν μακαρίαν σφραγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν ᾧ τὸν ζῶν, κηρύξαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κα-
θημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἦχος δ'.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σω-
τῆρος, δεῦτε Λαοὶ εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ
Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, τῆς παρανόμου
μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ, καὶ δι' ἀνόμου
ὀρχήσεως τὴν τιμίαν Κεφαλὴν ἀποτέμενεται, ὁ τοῖς ἐν
Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ
προσθεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πι-
στοὶ εὐφημήσωμεν, ὅτι φυγαδεύων ἐν τῇ ἐρήμῳ τυλί-
ζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ Βασιλεία πα-
ρανομένων ἤλεγξεν· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρκαλεῖ
λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΑ΄ ΑΓΓΟΥΣΤΟΥ.

Ἡ Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὁς Στέφανον ὑπέρλαμπρον, Πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν
Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ πε-
ριέθετο, καὶ παιδρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστι-
κῶς χορεύει Δέσποινα ἐκθεῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τί-
μιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη
δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε
τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ
σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φεῖνα καθάραντες καὶ νοῦν, συν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαδτικὴν μελωδίαν, τὴν Νεάνιδα Νύμφην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περικοιῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολέμιων Βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρήσω, τῷ ἀσπέρῳ τόκῳ σε ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ Πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα Ἀειπάρθενος.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως Στέφανον ὑπέρλαμπρον, Πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέβητο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστικῶς χορεύει Δίσποινα ἐκδοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προσασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, οἶδα πόσα δύνανται τὰ δάκρυα.
Ἐξείκλιαν γὰρ ἐκ τῶν πυλῶν τῆ θανάτου ἀνήγαγον
τὸν ἀμαρτωλὸν ἐκ τῶν χρονίων πταισμάτων ἐρρύσαντο
τὸν δὲ Τελώνην, ὑπὲρ τὸν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν· καὶ
δοξαίτω σὺν αὐτοῖς ἀείδωμεν, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ὡχος πλ. α'.

Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου,
οὐ δύναμαι ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸν αἴθρα τοῦ Οὐ-
ρανοῦ· ἀλλὰ θέξαι με ὡς τὸν Τελώνην, μετανοῶντα Σω-
τήρ, καὶ ἐλέησόν με.

Απολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ὁμοῦ. Ὡχος δ'.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν,
ὕψος ῥημάτων ταπεινῶν, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντες·
Σωτήρ τοῦ Κόσμου, ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσεσι, Φαρισαῖον δικαιοῦντα ἑαυ-
τὸν, κατέκρινας Κύριε, καὶ Τελώνην μετριοπαθεύ-
σαντα, καὶ στεναγμοῖς ἰλασμὸν αἰτούμενον, ἐδικαίωσας·
οὐ γὰρ προσέειπας τοὺς μεγαλόφρονας λογισμοὺς, καὶ τὰς

συντετριμμένας καρδίας σὺκ ἐξουθενεῖς. Διὸ καὶ ἡμεῖς
οἱ προσπίπτομεν ἐν ταπεινώσει, τῷ παθόντι δὲ ἡμᾶς,
παράσχου τὴν ἄφαισιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ω πόσων ἀγαθῶν ὁ ἀθλιὸς ἐμαυτὸν ἐστέρησα· ὦ ποίας
Βασιλείας ἐξέπιστα ὁ ταλαίπωρος, ἐγὼ· τὸν πλοῦτον
ἐνάλωσα, ὅνπερ ἔλαβον, τὴν ἐντολὴν παρεδὼν. Οἶμοι
τάλαινα ψυχὴ, τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν καταδικαζε-
σαι. Διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὡς τὸν
Ἀσώτον δέξαι με Υἱόν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς Πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀ-
λόγοις συνεδοσκομην, ὁ τάλας κτήνεσι, καὶ τῆς αὐ-
τῶν ὀρεγόμενος τροφῆς, ἐλίμωττον μὴ χορταζόμενος· ἀλ-
λ' ὑποστρέψας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Πατέρα, κραυγάζω
οὖν δάκρυσι· Δέξαι με ὡς μισθιον, προσπίπτοντα τῇ φι-
λανθρωπίᾳ σου, καὶ σῶσόν με.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἦχου. Ἦχος γ'.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σημεριν.

Τῆς πατωῆας δόξης σου, ἀποσχιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κα-
κοῖς ἐσχόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι
τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν προσφέρω. Ἥμαρτον ἐνώπιόν
σου, Πάτερ Οὐκέρμιον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιή-
σόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πάτερ ἀγαθὲ ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
μηδὲ ἀχρεῖον δεῖξῃς τῆς Βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ
παμπόνηρος ἐγύμνωσέ με, καὶ ἡρέμου τὸν πλοῦτον· τῆς
ψυχῆς τὰ χαρίσματα ἰσώτως διεσχόρπισα. Ἀναστάς οὖν,
ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μι-

εθίων σου, ἡ δὲ ἐμέ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἀπλώσας, ἵνα τῷ δεινῷ Σπέρει ἀφαρπάξης με, καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσης με, ὡς μόνος πολυέλους.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν Θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἁμορφον, ἁδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὁ τοῦ θαύματος! τί το περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε Μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεξεύχθημεν τῷ Θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προσταξὴι ὡς γίγνεται, τῷ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις, το πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτουτε καὶ ὅρα τῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μοι τὸ σῶμα διπλασα· δίδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου, καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζωντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο βάθει Σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μένε Δημιουργε, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Παινητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρόσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ Σωτηρία.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετά τὴν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στε-
 ναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Νεκρώσιμον. Ἦχος β'.

Ὁ ἄνθρωπος μακαίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παύσκειται, καὶ
 διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡχοῦσης τῆς σάλ-
 τος, νεκροὶ ὡς ἐν σεισμῷ πάντες ἀναστήσονται,
 ποὺς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα
 οὗς μετίστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κα-
 τατάξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δού-
 λων αἰεὶ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις,
 πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτε ὄφιν ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐ-
 τοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενὴ κατεσθίων τὸν
 ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκον-
 τα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδώρησατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν
 βοήσωμεν· φῆσαι Σωτὴρ, καὶ οὕς προσελάβου, μετὰ τῶν
 ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργ-
 γῶν, καὶ πληρῶν. Προφήτας ἐξαπίστεϊλας Χριστέ,
 προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους, κηρῶ-
 ναι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφύτευσαν τὴν ἔλευ-
 σίν σου· οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. Μάρ-
 τυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὧν περ ἐπέθεν· καὶ πρεσβυεῖ
 σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκνύσῃ σε· ἀνά-
 παυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς κατα-
 ξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπεμείνας, δι' ἐμέ
 τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΡΙΩΔΙΟΥ Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οταν τίθωνται Θρόνοι, καὶ ἀνοίγουνται Βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζεται, ὡς ποῖος φόβος τότε, Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, καὶ ποταμοῦ πυρὸς ἔλκοντος· τί ποιήσωμεν τότε, οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι; ὅταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ, τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς βασιλείαν, ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς ὑποστησεται τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν; ἀλλὰ μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὶν τὰ τέλος φθάσῃ, διὰ τῆς μετаноίας ἐπιστρέψας, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱμοὶ μέλαινα ψυχὴ, ἕως πότε τῶν κακῶν οὐκ ἐκκόπτη; ἕως πότε τῇ ῥαθυμίᾳ κατάκεισαι; τί οὐκ ἐνθυμῇ τὴν φοβερὰν ὥραν τοῦ Θανάτου; τί οὐ τρέμεις ὅλη τὸ φρικτὸν Βῆμα τοῦ Σωτῆρος; ἄρα τί ἀπολογήσῃ, ἢ τί ἀποκριθῇ; τὰ ἔργα σου παρίστανται πρὸς ἐλεγχόν σου· αἱ πράξεις ἐλέγχουσι κατηγοροῦσαι. Λοιπὸν ὦ ψυχὴ, ὁ χρόνος ἐφέστηκε, δράμε πρόσφθασον, πίστει βέβαιον· Ἠμαρτον Κύριε, ἡμαρτόν σοι· ἀλλ' οἶδα φιλάνθρωπε τὸ εὐσπλαγχνόν σου. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός, μὴ χωρίσης με τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἦχου.

Κοντάκιον. Ἦχος α'.

Οταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκει, καὶ βίβλοι ἀνοίγουνται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύονται· τότε ρῦσαί με ἐκ τοῦ πυρὸς τῆ ἀσέβειας, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος α'.

Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, τῇ Βασιλίδι τῶν ἀρε-
τῶν· ἰδοὺ γὰρ παραγίγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν
κεμίζουσα· τῶν παθῶν κατευνάξει τὰ οἰδήματα, καὶ τῷ
Δεσπότῃ καταλλαττεῖ τοὺς πταίσαντας· διὸ μετ' εὐφρο-
σύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βρωῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφυλάξον,
δοξολογοῦντάς σε τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων.
Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες ἀλώδητον, νοῦν ἡγεμόνα,
κατὰ παθῶν ἐλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς
τὸ κατ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατόν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ
τὴν φύσιν ἐκδιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτά-
ξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύμα-
τι. Ὁθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιότης τῆς
Εὐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, Κανὼν ἀρετῆς ἀκρι-
βιστατος· καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῶν ἐσόπτρων λυθέν-
των Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἀγίαν Τριάδα,
ἐντυγχάνων ἀμείσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶν-
των σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητάς τιμῶμεν,
καὶ Πατέρας ἡμῶν· διὰ γὰρ αὐτῶν, τὴν τρίβον,
τὴν ὄντως εὐθεΐαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριοι ὑμεῖς
ὃ τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες
τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλοι, Δικαίων ὁμόσκηνοι,
καὶ Ὁσίων· μεθ' ὧν προσευῆσατε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἐλεῶς σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, τὴν ὑψηλὴν λάμποντας, ἐν εἰρήνῃ τελεία. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τοὺς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας διαφύλαξον, ψάλλοντάς σοι Κύριε· Ἀλληλουϊά.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Πατέρες, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ πτόγος τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὐρετε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν. Τῶν δαιμόνων ὠλέσατε τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθάσατε τὰ τᾶγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξηλώσατε. Παύροι ἐχόντες πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφαγοῦ.

Ἡ Ἐξορία τοῦ Ἀδάμ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εκάθισεν Ἀδὰμ ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γυμνωσὶν θρηνηῶν ὠδύρετο· εἴ μοι, τὸν ἀπάτη πονηρᾷ πεισθέντα καὶ κλαπέντα, καὶ δόξης μακρυθέντα! εἴ μοι, τὸν ἀπλότῃ γυμνόν, νῦν δὲ ὑπορημένον! ἀλλ' ὦ Παράδεισε, οὐκ ἔτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω; οὐκ ἔτι εἶδω τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην; εἰς γῆν γὰρ ἀπελεύσομαι, ἐξ ἧς προσελήφθην. Ἐλεῆμον, εἰκέτις μου, βοῶ σοι· Ἐλέησόν με τὸν παραπαισύντα.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εἰς Σιών ἡμεῖς τοῦ Παραδείσου διὰ τῆς βρώσεως·
 διό καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ὠδύρετο ὁλο-
 λῶν, ἐλεεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν· οἶμοι! τί πέπονθα
 ὁ τάλας ἐγώ; μίαν ἐντολὴν παρέδην τὴν τοῦ Δεσπότου,
 καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστέρημαι. Παράδεις ἀγιώ-
 τατε, ὃ δὲ ἐμέ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐὰν κεκλει-
 σμένος, ἰκέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι, καὶ με πλάσαντι, ὥπως
 τῶν σῶν ἀνθίων πλησθῇσωμαι. Διό καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ
 ὡτὴρ· Τὸ ἐμὸν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολίσθαι, ἀλλὰ βού-
 λουμαι τοῦτο σώζεσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλ-
 θεῖν, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.
 Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἦχου. Ἦχος πλ. δ'. Κοντάκιον.

Τῆς Σοφίας ὁδηγί, φρονήσεως χορηγί, τῶν ἀφρόνων
 παιδευτά, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στηρίξον,
 κυρίως τὴν καρδίαν μου Δέσποτα· σὺ διδούς μοι λο-
 γον, ὃ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, ὃ μὴ
 κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν
 παραπεσόντα.

Ἦς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εφθατε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή, ἡ
 κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος Ἐγκράτεια,
 ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία· δι'
 αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς, γέγονε τῷ Κτίστῃ συνέμιλος, καὶ
 φωνὴν ἀοράτως ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπέδεξατο. Κύριε, δι' αὐ-
 τῆς ἀξιώσου καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαί σου τὰ Πάθη, καὶ
 τὴν Ἀγίαν Ἀνάστασιν ὡς φιλόνητος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤΩ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τὸ διὰ τῶν Κολύβων Θαῦμα παρὰ τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεόδωρου τοῦ Τύρωνος ἐορτάζομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενής, τῷ συναποστάτῃ Τυράννῳ, δι' ἐπινοίας χαλεπῆς, τὸν νηστεια καθαγνιζόμενον λαὸν εὐσεβῇ, τοῖς ἐκ μιαρῶν συστίων κεχορμίστοις βρώμασιν, ἐπειράτο καταμιαίνειν· ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐκείνου μηχανήμα σφοδρότερα διέλυσας ἐπινοία, ὅνυχ' ἐπιστάς τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ βαθύ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδήλων· καὶ δὴ σοι χαριστήρια δύνοντες. Σωτήρα ἐπιγραφόμεθα, ἐτήσιον ἀνάμνησιν, τοῦ γενομένου ποιούμενοι· καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ ἀβλαβεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Θεόδωρε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄστρος ἠδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλι, καὶ στέφει οὐρανῷ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αγισσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γὰρ σου σοφί, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ συμφῶνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ἔμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀθλῶν σου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασιάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὡς θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελουῦντας τὴν μνήμην σου.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΠΡΩΤῇ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἦτοι τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Η Χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδρὸν ἐκτετέλεσται· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑνότητα Εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιένυσται, τῆς σκηπῆς τοῦ Μαρτυρίου τὸν τύπον προῤυπογράφουσα, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κατέχουσα· ἵνα ὧν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν Εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνῃ, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ σαρκωθέντος· ἡ μορφή, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγητον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ομῶς ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας ὑψώσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες· καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγγράφως ἱερὰς Χριστοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγνοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποδαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν καχόδεων Σκηκεῖαν· ἡ γὰρ τιμὴ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤΩ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τὸ διὰ τῶν Κελύβων Θαῦμα παρὰ τοῦ Ἀγίου Μεγαλο-
μάρτυρος Θεόδωρου τοῦ Τύρωνος ἐορτάζομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενής, τῷ συναποστάτῃ Τυ-
ράνῳ, δι' ἐπινοίας χαλεπῆς, τὸν νηστεία καθαγι-
ζόμενον λαὸν εὐσεβῆ, τοῖς ἐκ μιαιῶν συσιῶν κεχορμύ-
νοις βρώμασιν, ἐπειράτο καταμιαίνειν· ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐ-
κείνου μηχανήμα σφωτέρω διέλυσας ἐπινοία, ἕναρ ἐπι-
στάς τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ βαθὺ τῆς γνώμης ἀνα-
καλύπτων, καὶ τὸ ἄσπερον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλών·
καὶ δὴ σοι χαριστήρια δύναντες. Σωτήρα ἐπιγραφόμεθα,
ἐτήσιον ἀνάμνησιν, τοῦ γενομένου ποιούμενοι· καὶ τοῖς
λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ ἀθλα-
βεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μαρ-
τυς Θεόδωρε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ
τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Ἅγιος
Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς
ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ
σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλη,
καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αγισσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρω-
σαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γὰρ σου σοφί, τὴν
μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες
ἡμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἁθλῶν σου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'θλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδωλῶν τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βλαπτικῶν, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὧ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνῆμην σου.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΠΡΩΤῇ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἦτοι τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος β'.

Η Χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα παλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδρὸν ἐκτετέλεστοι· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑσπερινὴν Εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφανένται, τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου τὸν τύπον προὑπογράφουσα, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν κατέχουσα· ἵνα ὃν σεβίμεθα, τούτου καὶ τὴν Εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ σαρκωθέντος· ἡ μορφή, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ο ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσεβείαν προβάντες, καὶ τῇ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες· καὶ τὰς ἐν ταῖς καὶ πύναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύουσιν ἐγγαχαλίσας ἱερὰς Χριστοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀπεδαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακῶδξων θρησκείαν· ἡ γὰρ τιμὴ

τῆς Εἰκόνης, ὡς φησι Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σε Μητρὸς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Δόξα, τὸ παρόν. Ἦχος β'.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σε προσκυνούμεν Ἀγνοεῖ, αἰτῶμεν· συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός· βελήσει γὰρ νυδόκησας, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Κοντάκιον Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκόμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν Εἰκόνα· εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ Δεῖνῳ κάλλει συγκατέμιξεν· ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, νόμον ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο. Ἠλίας νηστεύσας, Οὐρανὸς ἀπέλειπεν. Τρεῖς δὲ Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, Τύραννον παρανομήντας, διὰ νηστείας ἐνίκησαν. Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ ἀξιώσον, τῆς Ἀναστασεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οἱσε τρισμάκαρ ἀγιώτατε Πάτερ· ὁ ποιητὴν ὁ καλῆς καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς

τὴν φυγὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν Πατὴρ ἡμῶν, Θεοφόρε Γρηγόριε, αἰτῆσαι πρεσβεΐαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Η γρηγόριος γλῶσσα σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν βιβλίων ψυχὰς διανίσταται· καὶ Θεοφθόγγοις λόγοις σου, κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Θεὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε, Θεοταλίας τὸ θαῦμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, φωτισθῆναι τῷ θεῷ φωτὶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀνασάσιμον. Καὶ τῇ Ἀγίῃ. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ Διδάσκαλε, τῶν Μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν Θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε Θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κῆρυξ τῆς χάριτος, ἰκέτευε διαπαντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὴ τῆς Σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, Θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφῶνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορόημον· ἀλλ' ὡς νῦν Νοὶ τῷ πρώτῳ παραστάευσος, πρὸς αὐτὸν τὸν νῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κραζώμεν· Χαῖρε Κῆρυξ τῆς χάριτος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις, φῶς ἀνέτειλας Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὴν εὐσημον ἡμέραν τοῦ Πάθους σου δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βωῶμέν σοι· Ἀνάστα ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΡΙΤῃ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἡ Προσκύνησις τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων κα-

ταδεξάμενος, καὶ τῷ καλῶν τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἱερῶν
 θραῖς τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἱματιώσας, τοῖς ἀφροσίοις
 ἡμῖν βασιλικῶς υπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος· μὴ πα-
 ρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διά-
 στασιν· ἀλλ' οἰκτεῖρήσων μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περι-
 στάσει λαόν σου· καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμούν-
 τας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ο συλλαχίσας Κύριε, τῷ πρῶτῳ Δαυὶδ, ὑποτά-
 ξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμ-
 πολέμησον, καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς
 ἐχθροὺς ἡμῶν· δείξον εὐσπλαγγνιᾷ εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα
 ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν
 σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβευσούσης συνήθως τῆς ἀχαρᾶν
 του σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
 μίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρού-
 μενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τῷ Σταυροῦ σε πολίτευμα.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη φορεαία φυλάττει τὴν πόλιν τῆς Ἐ-
 δὲμ· αὐτῇ γὰρ ἐπὶ τῇ παραδόξῃ δέσει, τὸ ξύλον
 τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἰησοῦ τὸ νίκος
 ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βιωῶν τοῖς ἐν Ἰερου-
 σαλὲμ· Εἰσαγάγετε πάλιν εἰς τὴν Παράδεισον.

Εἰς τοὺς Αἵτους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑψηλόφρονα γυναικὴ τῶν κακίστων Φαρισαίων,
 πάντων Κύριος παραβολικῶς ἐκφύγειν ταύτην ἐδί-
 δαξεν, καὶ μὴ ὑψηλόφροναῖν, παρ' οὗ δὲ φροναῖν πάντας ἐ-
 παίδευσεν· ὑπογραμμὸς καὶ τύπος ὁ αὐτὸς γενομένος, με-
 χρι Σταυροῦ καὶ θανάτου, ἑαυτὸν ἐκένωσεν. Εὐχαριστοῦν-
 τες οὖν σὺν τῷ Τελωνίῳ εἰπώμεν· Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν,
 καὶ ἀπαθὴς διαμείνας Θεός, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥύσαι, καὶ
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, προσίτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει Πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν· ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νότον, ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας· τοῦτου ἡ Ἀγνή καὶ Ὑψιστή, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· οἶμοι τέκνον ἐμὸν, τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὥρατος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνῃ, οὐκ ἔχων εἶδος, οὐδὲ κάλλος· οἶμοι τὸ ἐμὸν φῶς, οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, καὶ δεινὴ μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται· Ἀνυμῶ σου τὰ πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, μακρύθυμε Κύριε δοξά σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ Περσφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γυστάμενοι, τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Οςιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν ληισάμενος· ὅθεν πᾶν ἐδόξας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὐρήσετε ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων τῶν

Α' γ' ὦν· ὦν ταῖς ἐκείαις Χριστέ φύλαξον, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὴν εὐκασμίαν, τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα. Ἰωάννην τιμῶμεν· πεφυτευμένος γάρ ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὥσει κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν εὐσίτῃ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'.

Ἦς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἀγγέλως, καὶ Θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφάνει Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννη· νηστεία ἀγρυπνία προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκοτι σοι ἰσχύϊ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. Τοῦ Ὁσίου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἦχος δ'.

Εν τῷ ὕψει Κύριος τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὥσπερ Ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα· Καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος α'.

Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι, καρποὺς μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιούμενοι· οὐκ ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν Προσευχαῖς καὶ Νηστεαῖς τὰς ἀρετὰς κατορθοῦντες· τούτοις ἀρεσκόμενος, ὁ Κύριος τοῦ ἔργου, δηνάριον παρέχει, δὲ οὐ ψυχὰς λυτροῦται, χρεὺς ἀμαρτίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ.

Κοντακίον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχήμε, ψυχήμε, ἀνάπα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγύζει, καὶ μέλλει διορθεῖσθαι. Ἀνάστησον οὖν, ἵνα φείσηταί σε Χριστὸς ὁ Θεός· ὁ πανταχῶ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ληστροκαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα ψυχή μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ οἰκείων πταισμάτων, παραδοθεῖσαι ἀνοήτοις ἐχθροῖς· ἀλλ' ὡς ἔχουσα καιρὸν, ἐν κατανύξει βόησον. Ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων, Σωτὴρ ἀνάστητον, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν ὄρακα τῆς Ηστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐθυναῖς ἀνεδείχθε· τοῖς ἑταρῶσι ἀνδρείως ἀντικατέστητε. καὶ λαβὼν τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νεκροὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου, πάναγνε Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πρεσβευε ἀπαύστως, πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης τῆς Ἀκαθίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· ἵνα τοῖς

χείρουνες μεταλαβών, μεταδῶ μοι τοῦ βαλτίονος· ἐφείσθη
 πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας αὐτὸ γένοιεν· ἀνθρω-
 πος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐ-
 φραϊνέσθω ἡ Κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος
 Παρθένω μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει,
 τῆς λύπης ἀντίθετον· ὁ διὰ σπλάγχχνα ἐλέους ἐνανθρω-
 πήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκην-
 ῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπίστη, ὁ Ἀσώματος λέγων
 τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρα-
 νοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων
 ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυ-
 γάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, τὰ νικητήρια. Ὡς λυτρώ-
 σεῖς τῶν θειῶν, εὐχαριστήρια. Ἀναγράφω σοι ἡ
 πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀποσομά-
 χητον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κρά-
 ζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον.

Ἦχος δ'.

Πλῶσαν ἦν οὐκ ἔγω, ἤκουσεν ὁ Θεοτόκος· ἐλάλει
 γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
 τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συ-
 νέλαθε σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλό-
 μενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός,
 εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΕΜΠΤῃ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Εθαυματούργησε Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρώην Ἡρόνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντίστη κατὰ τῆς διαδόλου· διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, προσθεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγγραφείας ἔτεμες· τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας· καὶ ρείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδυσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς. Διό σου τὴν μνῆμην Ὁσία εὐορτάζομεν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μήτηρ ἀκριδῶς διεσώθη τὸ κατ'εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος γ'.

Η πορνείαις πρότερον μεμψεσμένη παντοίαις, Χριστῷ Νύμφῃ σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθη, Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν ἐκμιμνήσκου, δαίμονας Σταυρῷ τῷ ὀπλῷ ἐξαφανίζει· διὰ τοῦτο Βασιλείας, ἐφάνης Νύμφη Μαρία ἐνδοξε.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος α'.

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ ἄσκησις, σὺν ἀγιασμῷ· ὅθεν ἐδέ

πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔσοι τοὺς Ψηλαυροὺς αὐτῶν ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ Δαυὶδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος ἀνὴρ, ὁ ἐλεῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυφῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν, ὃς οὐ μὴ προσκόψῃ. Ταῦτα δὲ πάντα πρὸς νοθεσίαν ἡμῶν γέγραπται, ὅπως νηστεύοντες χρυσότητα ποιήσωμεν· καὶ δώῃ ἡμῖν Κύριος, ἀντὶ τῶν ἡγείων τὰ ἐπουράνια.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ε'πιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρὸν, ὡς ἐξ ὕπνου ἐξαγέσθησας· ἀπεσείσατο τὴν φθορὰν τῆς ἀφθαρσίας τῷ Πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ, δεδεμένος χειρίαις. Πάντα δύνασαι, πάντα σοι δουλεύει· φιλάθρωπε, πάντα σοι ὑποτίτακται, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἔτερον Ἰδιόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ψυχωρελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν· Χαίρεις πόλις Βηθανία, πατρίς ἡ τῷ Λαζάρου· χαίρετε Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τοῦτε Ἀδελφαί· αὐριον Χριστὸς παραγίνεται, ζωῶσαι ῥήματι, τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν· οὐ φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς καὶ ἀκόρεστος Ἄδης, φόβῳ τρεμάξας καὶ μέγα στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρρον, χειρίαις ἐσφιγμένον· οὐ τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων ἐκπλαγείς· μετὰ Βαΐων καὶ κλάδων αὐτῷ προσυπαντήσουσι· καὶ σφθήσονται εὐφημοῦντες Παῖδες, ἐν φθονοῦσι Πατέρες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρρον Χριστέ·

Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦ' παντῶν χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ Κόσμου ἡ Ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεισιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον, ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου Χριστὸς φωνήσας ἡγείρε, καὶ φίλον ἐκάλεσε· δοξολογήσωμεν αὐτόν, ὡς ὑπερένδοξον· ὅς ταῖς πρεσβείαις τοῦ δικαίου Λαζάρου, σῶσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῶν.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἵροντες, τὸν Σταυρὸν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἵροντες, τὸν Σταυρὸν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρον Χριστὶ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡ-

σαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν, τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ Θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός· τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι Κώμην, καὶ εὐρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα, ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἴκοδεσπότῃ εἶπατε· Ὁ Διδάσκαλος λέγει, πρὸς σέ ποιῶ τὸ Πάσχᾳ μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πῶλῳ καθεζόμενος, ὑπὲρ Παίδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πάλιν Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφὴν· καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς

χεραὶ Βαῖα· τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεσπρέμνουν αὐτῇ, γινώσκοντες ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃ τὰ Χερουβιμ βῆ ἀπαύσιως· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβιμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης ἐπὶ πώλου Δαδιτικῶς Ἀγαθὲ, καὶ Παῖδες σε ἀνύμνουν Σεοπρεπῶς· Ἰουδαῖοι ἐδλασφήμουν παρανόμως. Τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς Πίστιν μεταποικμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Δόξα, τὸ πρῶτον. Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· Ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου παραγίγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβιμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης ἐπὶ πώλου Δαδιτικῶς Ἀγαθὲ, καὶ Παῖδες σε ἀνύμνουν Σεοπρεπῶς· Ἰουδαῖοι ἐδλασφήμουν παρανόμως. Τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς Πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Εκ Βαΐων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ Σείας Ἑορτῆς, εἰς Σείαν μεταβάντες Ἑορτὴν, πρὸς σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ Παθημάτων, πιστοὶ συνδράμωμεν, τελετὴν σωτήριον, καὶ τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν, Πάθος ὑφιστάμενον, κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον· αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον, εὐχαριστοῦντες ἀναμέλψωμεν, ἀρμόδιον ἀνακράζοντες· Ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας πηγὴ, καὶ τῆς σωτηρίας λιμὴν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. Ἦχος γ'.

Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· οὗτος κριτὴς ἐστίν, ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· μηδεὶς εἰσέλθῃ πειράζων, τὴν Πίστιν τὴν ἀμώμητον· ἀλλ' ἐν πραότητι καὶ φόβῳ, Χριστῷ προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάριν εὖρωμεν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Στίχος. Εἰδοσον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ἦχος βαρύν. **Σ**υναγωγὴ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, μὴ φυλάξασα πίστιν, τί κατέχεις διαθήκην, ἧς οὐκ ἦς κληρονόμος; τί καυχᾶσαι ἐν Πατρὶ, τὸν Υἱὸν ἀθετήσασα; τὸς Προφῆτας ἔκ ἐδέξω, τὸν Υἱὸν καταγγέλαντας· καὶ τὰ ἴδια τέκνα αἰσχύνονται, ἔσω βοῶντα· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἐνόματι Κυρίου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Εκ Βαΐων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ Δείας Ἑορτῆς, εἰς Δείαν μεταβάντες Ἑορτήν, πρὸς σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ παθημάτων, πιστοὶ συνδράμωμεν, τελετὴν σωτήριον, καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν, Πάθος ὑφίσταμενον, κατοπτεύσωμεν ἐκύσιον· αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον, εὐχαριστοῦντες ἀναμέλψωμεν, ἀρμόδιον ἀνακράζοντες· Ἡ τῆς εὐσπλαχνίας πηγὴ καὶ τῆς σωτηρίας λιμὴν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· οὗτος κριτὴς ἐστίν, ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· μηδεὶς εἰσέλθῃ πειράζων, τὴν Πίστιν τὴν ἀμώμητον· ἀλλ' ἐν πραότητι καὶ φόβῳ, Χριστῷ προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάριν εὖρωμεν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Β'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Γδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μίσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ἐν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξις

δὲ πόλιν, ἐν εὐνοίᾳ ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ἔπνῳ κατειχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παρεδό-
δῃς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀνάγκησον
κράζουσα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κεντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο Ἰακώβ ἐδόξετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ
γενναῖος ἐκόσμητο ἄρματι, ὡς Βασιλεὺς τιμώμενος·
τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
ἀντεδοξάζετο πρὸς τοῦ βλέποντος, τὰς τῶν ἀνθρώπων
καρδίας, καὶ πέμποντος στέφος ἄφθαρτον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ερχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος, τοῖς
Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς,
κεκαθαρμέναις διανοαῖς, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συ-
σταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου
ἡδοναῖς· ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκένσωμεν βοῶν-
τος αὐτοῦ· Οὐκ ἔτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ
παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μὲς, καὶ Πατέρα
ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς
εἰς τὴν αὐτὴν Ἱερουσαλὴμ· ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ Σωτήριον Πάθος Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δεξάσωμεν,
ἵπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς νεκρω-
θέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων
μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς· Πῶς
τῶν ρημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν,
ὅτι Προφῆτην πάντα οὐ γέγραπται, εἰ μὴ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ ἀποκταθῆναι; νῦν οὖν καιρὸς ἐφάτηκεν, ὃν εἶπον

ὑμῖν· ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαι-
χθῆναι, οἱ καὶ Σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόν-
τες, ἐδδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν· ὅμως Σαρσεῖτε·
τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι, εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, πρὸς τὸ Μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς Οἰ-
κονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου Μή-
τηρ, ἡτεῖτό σοι προσκαίρου Βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς
δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης ποτήριον Θανάτου
ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων
πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι
βοῶμεν· Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δοῦξαι σοι.

Ὁ αὐτός.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων
Μαθητὰς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς
τὸ κατέρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται
ὑμῖν, τοῖς ἑμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχός, θείων ὑπάρχω·
ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος· ὁ δὲ ἄρ-
χων, ὡς ὁ ἀρχόμενος· ὁ προκριθείς δὲ, ὡς ὁ ἔσχατος·
καὶ γὰρ ἐλθὼν αὐτός, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακο-
νῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν
βοώντων μοι· Δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς ξηρανθείσης Συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτί-
μιον φοβηθέντες Ἀδελφοί, καρπούς ἀξίους τῆς με-
τανοίας προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ
ῥημάτων, ἔσπευδε χολακείαις ὑποσκελίσαι τὸν Ἰω-
σήφ· ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρ-
τίαν, καὶ γυμνός ἐκ ἡσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος πρὸ τῆς
παρακοῆς. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Β΄.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ύαλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, ἅπερ εἶπομεν τὸ πρῶτ', δευτερῶντες
τὰ Τέσσαρα, τὰ δὲ δύο πρὸς μίαν.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἴγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ
ρήματων, ἔσπευδε κολακείαις ὑποσκελίσαι τὸν Ἰω-
σήφ· ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀ-
μαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος
πρὸ τῆς παρακοῆς. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Γ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τροπαριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ι'δοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ
μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρῃσι γοηγοῦντα, ἀνάξιος
σὲ πάλιν, ὃν εὕρῃσι ράθυμοῦντα. Βλέπε σὺν ψυχῇ μου,
μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδο-
θῇς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀνανηφον
κράζουσα· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῇ τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκο-
πὴν, τῆς Συχῆς δεησιάζασα, τὸ δεῦν σοι ταλαντον,
φιλοπόνησε ἔργασαι ταλαίπωρε, γοηγοῦσα καὶ κράζουσα·
μὴ μεινωμεν ἔξω τοῦ Νυμφῆνος Χριστοῦ.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσο-
μαι ὁ ἀνάξιτος; εἰάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς
τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γά-

μου, καὶ δέσμιος ἐκβάλλομαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθά-
ρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς
φιλόανθρωπος.

Ἦχος β'.

Ο τῇ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, εὐ κέκτημαι Νυμφίε
Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ
νεάνισιν ὁμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμ-
βόμενος· τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς
μοι Δέσποτα· ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξα-
νάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς
νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς εὐορταζόντων, καὶ
βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τοῦ κρύψαντος τὸ ταλαντον, τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα
ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαν-
μάσια αὐτοῦ· ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πιθοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· νέμει
γὰρ δούλοις τὸν πλῆτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυ-
πλασιάζωμεν τὸ τῆς χάριτος ταλαντον· ὁ μὲν σοφίαν κο-
μμεῖτω, δὲ ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητας
ἐπιτελείσθω· κοινωνεῖτω δὲ τῷ λόγῳ, πιστὸς τῷ ἀμυτῷ·
καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ
δάνειον πολυπλασιάζωμεν, καὶ ὡς Οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς
χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ὀξιωθῶμεν. Αὐτῆς ἡμᾶς κα-
ταξίωσον, Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ, μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ
καθίσῃς ἐν Θρόνῳ, Ἰησοῦ διὰ κρίσεως, μὴ με ποι-
μὴν ἀγαθὴ διαχωρίσῃς· ὁδὸς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμ-
μέναι δὲ εἰσὶν αἱ εὐώνυμοι. Μὴ σὺν ἐρίφοις με τὸν τρα-
χὺν τῇ ἀμαρτία συναπολέσῃς, ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συ-
ναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο νυμφίος ὁ κάλλει ὥρατος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς πρὸς ἐξίσασιν πνευματικὴν τῇ νυμφῶνός σου, τὴν δυσεύμενά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφιάσον, τῇ μεθέξει τῶν Παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαίδρὸν ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Ιδοὺ σοι τὸ ταλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα· δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς· εἰσελθε δούλε, εἰς τὴν χαρὰν τῇ Κυρίᾳ σθ. Αὐτῆς ἀξιώσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σθ ἔλεος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Γ'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα, ἅπερ εἶπομεν τὸ πρῶτ', εἰς ι'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Ιδοὺ σοι τὸ ταλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα· δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς· εἰσελθε δούλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου· αὐτῆς ἀξιώσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δ'.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δούλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος

οὐδὲ πάλιν, ἐν εὐφροσύνῃ ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπὸ κατενεχθῆς ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀνάστησον κράζουσα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτοκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κουτάκιον. Ήχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γὰρ περὶ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσαι· συκρύνων ἔμβριος ἔδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ θεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τὴς ἀχράντους σε ποδας· ὅπως μοι συγχώρηται, ὡς Δεσπότης παρέξης, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτῆρ· ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων με ρῦσαι με.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Ἰδιόμελα. Ήχος α'.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρνη ἐπιγυνῶσα Θεὸν ἐλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύνων ἄξια πράξασα· Διάλυσον τὸ χρεός, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκαίμους· ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τειλωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Ήχος ὁ αὐτός.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύνων, καὶ ἐξέγειν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταψύχουσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ήχος ὁ αὐτός.

Οὗτε ἡ ἀμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητὴς συνερώει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε, κενόσα τὸ πολυτίμητον· ὁ δὲ ἐσπευθε, πωλῆσαι τὸν ἀτιμήτου· αὕτη, τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκον· οὗτος, τοῦ Δεσπότης ἐχωρίζετο· αὕτη, ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δούλος ἐμετρίκει τοῦ ἐχθροῦ. Δεινὸν ἡ ῥαθυμία, μεγάλη ἡ μετάνοια· ἦν μοι δώσειται Σωτῆρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσας ἡμᾶς.

Ήχος ὁ αὐτός.

Ως τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος· ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἔχρη, καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας

τὸ φίλημα· ἐκείνη τὰς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τοῦ
 Συμῶ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν·
 φθόνος γὰρ ἔκ οἷδε, προτιμᾷν τὸ συμφέρον. Ὡ τῆς Ἰδῶ
 ἀθλιότητος· ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Η' ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μῦρον, πριάσασθαι πο-
 λύτιμον μῦρον, τοῦ μυρίσαι τὸν Εὐεργέτην, καὶ τῷ
 μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μῦρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γώ, τὸν
 ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Η' βεδυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ, εὗρί σε λιμένα τῆς σω-
 τηρίας· Ἴδε, καὶ μῦρα σὺν δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐ-
 βόα· Ἴδε ὁ τῶν ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν μένων·
 ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρ-
 τίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ Φαρι-
 σαίου, καὶ Γυνὴ ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς πο-
 σὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεδυθισμένην τῇ ἀμαρ-
 τίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδε-
 λυχεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύ-
 ριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η' πλωσεν ἡ Πόρνη τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἥπλω-
 σεν Ἰούδας τὰς χεῖρας ταῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λα-
 βεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργυρία. Διό σοι βεῶμεν
 τῷ πραθίντι, καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η' προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ βεδωρομένη, δάκρυα
 προχέουσα ποσὶ σου Σωτῆρ, τὸ Πάθος καταγγελλου-
 σα· πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας
 σῶσαι Πόρνην· ἐκ βυθοῦ θανατοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν
 Λαζάρου ἐγείρας ἐκ τῆς τετραήμερον· δέξαι με τὴν τάλ-
 λαιναν, Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὰ μῦρα βαστάξασα, προσῆλθέ σοι βοῶσα· Μή με τὴν Πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου· μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσῶσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθημένη Θεότητα, Μυροφόρου ἀναλαβῶσα τάξιν, ὀδυρομένη μῦρά σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζεις, οἶμοι λέγουσα, ὅτι νῦν μοι ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσελῆνος, ἔρως τῆς ἀμαρτίας· δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· καμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας· ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς, τῇ ἀπάτῃ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρυχοῖς· ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὡσὶν ἠχθηῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη· ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, καὶ κριμάτων σου ἀδύσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσώστα Σωτήρ μου; μή με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ Δ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα,
ἅπερ εἴπομεν τὸ πρῶτ'.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθημένη Θεότητα, Μυροφόρου ἀναλαβῶσα τάξιν, ὀδυρομένη μῦρά σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κο-

μίξει, οἷμοι λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει, οἷστρος ἀκασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἀμαρτίας· ἔξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμούς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς, τῇ ἀπάτῃ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀπαισμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρούχοις· ὦν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὖα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὡσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη· ἀμαρτιῶν μου τὰ πληθῆ, καὶ κριμάτων σου ἀδύσσοις, τίς ἐξιχνιάσει ψυχροῦστα Σωτήρ μου; μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Ε'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Οτε οἱ Ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῇ τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις Κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἑραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκαλῷ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δοξα σοί.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τ

Εἰς τοὺς Αἵνους. Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων Πιλάτῳ παραδώσῃ. Ὁ τῶν ἀνόμων, ὦ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρε-

πίζουσι· τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι·
Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ιούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ Δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνὴρ μὴ τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια· καὶ ὁ τοῦ μίσου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτιμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι· ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας, ἐπὶ τὸ νιψαὶ τὸν Δεσπότην, κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις· χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε· οἱ ἥς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ιούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον· τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δούλον πέπρακε τοῖς Ἰουδαίοις· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος Πολυέλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάδοχος ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελετήσας τὴν προδοσίαν· ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· παραδώσω τῷ τῷ, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα· ἐπεζητήτει δὲ καὶ τὸ μῦρον πρᾶτῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι· ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, καὶ φιλανθρώπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἰσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκ οὐρανοῦ, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται· πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδίδεται· ἵνα πᾶσι ὁωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέ-
δριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐδουλεύσατο, παραδοῦναι
Πιλάτῳ, εἰς θάνατον τὸν ἀνευθυνον· σημερον τὴν τῶν
χρημάτων ἀγχόνην Ἰούδας ἐαυτῷ περιτίθει, καὶ στε-
νάζεται κατ' ἄμφο ζῶντι προσκαίρου καὶ θείας· σημερον
Καϊάφας ἄκων προφητεύει, συμφέρον λέγων, ὑπὲρ τοῦ
Ἰησοῦ ἵνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἡγέρου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχος. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προ-
σωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορ-
φήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει· οὐκέτι τὸ μῦθον
πιπράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ· ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μῦθον,
καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια. Τρέχει πρὸς Ἰου-
δαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· τί μοι θέλετε ὀδναί, καὶ γὰρ
ἐμὲν παραδώσω αὐτόν; ὦ φιλαργυρίας προδότα· εὖνων
ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόν-
των, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται· οὐκ ἀ-
κριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα
ἀπεμπωλεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια·
νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶν ὁ μαθητής· ἢ γὰρ λύσσα
τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότου, μαίνεσθαι
ἐποίησεν αὐτόν· ἥς τὴν πείραν φύγωμεν, κράζοντες· Μα-
κρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Ἐξεπορευετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νο-
σῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδισας μισανθρωπίαν· εἰ-
πὸν πλοῦτον ἠγάπας, τί περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοί-
τας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον,
προδιδούς εἰς μισαιφονίαν; φρίξον Ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ,
καὶ κλονουμένη βόσκειν· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Λόγον παράνομον κατέβεντο κατ' ἐμοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μηδεὶς ὧ πιστοὶ τοῦ Δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὁ ὡς Ἰούδας δολίως προσίτω τῇ Τραπεζῇ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχηματι μὲν ὢν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρῶν φονευτής· τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος· μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ο' τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδισας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μισαφουρίαν; φρίξον Ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων· ὦ φίλοι, ὁράτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἤλθου διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ δεῖναι τὴν ψυχὴν μου λύτρον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ δὲ δούλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος· ὁ Δεσπότης, ὡς ὁ Διάκονος· μένате ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυον φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἰμὶ τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Ε'.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστάν τῶν πάντων, Πιλάτῳ

παραδώσῃ. Ὡ τῶν ἀνέμων, ὦ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν ἐρχόμενον κοῖται ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι· τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακροθυμε, μέγα σοι τὸ ἔλεος, δόξα σοι. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ Δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ λαθεῖν ἀργύρια· καὶ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σέ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι· ἐ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας, ἐπὶ τὸ νύβαι τὸν Δεσπότην, κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις· χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ρίφεις, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ οἶδε· δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παράδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον· τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς Ἰουδαίοις· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τῷ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος Πολυέλεος. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίδουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκαλῷ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν· ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα· ἐπεζήτη δὲ καὶ τὸ μῦρον παραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι· ἀπὶ δώκεν ἀσπασμὸν, παρέδωκε τὸν Χριστόν· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὖσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωαι εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ραπίσματα, τὰ δὲ πρὸς ὤτου οὐκ ἀπετραῖνα

ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων· θάνατον δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται. Πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκείνως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρησῇται τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Γέννημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰσθας, φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ γογγιζόντων κατὰ τὴ τροφίῳ· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως εὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι· καὶ οὗτος ὁ δυσσεδῆς τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῷ στόματι βασταζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργασατο. Ὁ γνώμης ἀκρόστου, καὶ τόλμης ἀπανθρώπου· τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ἐν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον. Οὕτως ἐκείνων Υἱὸς ὁ παράνομος, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο· ἀλλὰ φῆσαι Κύριε τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος. Δίς.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Οτε οἱ Ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτήρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεδῆς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις Κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχνήνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκρόεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ Σύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἰδιόμελα. Ἦχος γ'.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος Υἱός μου Ἰσραὴλ· ἐμέ ἐγκατέλιπε πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὠρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον· ἐμέ ἐπὶ Ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἠτήσατο καὶ ἀπέλυσεν· ἐξίστη ὁ Οὐρανός ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετραύπησ, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ Ἄγιε· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Ὁ αὐτός.

Εκαστὸν μέλος τῆς ἀγίας σου Σαρκός, ἀτιμίαν δὲ ἡμᾶς ὑπέμεινε· τὰς ἀκάνθας, ἡ κεφαλὴ· ἡ ὄψις, τὰ ἑμπτύσματα· αἱ σιαγόνες, τὰ ραπίσματα· τὸ στόμα, τὴν ἐξ ὅθι κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει· τὰ ὦτα, τὰς δυσ-οειεῖς βλασφημίας· ὁ νῶτος, τὴν φραγγέλλωσιν· καὶ ἡ χεὶρ, τὸν κάλαμον· αἱ τοῦ ὅλου Σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ Σταυρῷ· τὰ ἄρθρα, τοὺς ἥλους· καὶ ἡ πλευρά, τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθὼν ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὁ συγκαταδὰς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ Κτίσις βλέπουσα ἐτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς διεδουλήθησαν φοβῶ τοῦ κράτους σου· οἷον γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα διερράγη διχῶς, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παριστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβάβα θρηνωδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνὸν ὡς κατάκριτον, τῷ Ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.. Ἦχος πλ. β'.

Εξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην· ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου στέφανον ἐξ

ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον·
ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκευὴ Κεραμείως.

Καὶ νῦν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν
μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων· βήματι Πι-
λάτου παρέστην, καὶ Σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ
Κόσμου σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Πᾶσα ἡ Κτίσις ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε ἐν Σταυ-
ρῷ κρεμᾶμενον Χριστέ· ὁ Ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ
γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάντα συνέπασχον,
τῷ τὰ πάντα Κτίσαντι. Ὁ ἐκουσίως δὲ ἡμᾶς ὑπομείνας,
Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου. Ἦχος β΄.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά;
ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων θανάτῳ κατεδίκησεν;
μέγα θαῦμα, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀ-
νόμων παραδίδεται, καὶ ἐπὶ Ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάν-
θρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ κράζον-
τας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν. Ἦχος β΄.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἀμειπτος Παρθένος ἐν Σταυ-
ρῷ Λόγε ἀναρτῶμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα,
ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στεναζούσα ἐδυνηρῶς
ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειᾶς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κα-
τετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοι-
ρῶς· Οἶμοι θεῖον τέκνον, οἶμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· τί
ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν με, ὁ Ἄμυνς τῆ Θεοῦ; Ὅθεν αἱ στρα-
τιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκα-
τάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων. Ἦχος β΄.

Επὶ Ξύλου βλέπουσα, κρεμᾶμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάν-
των Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως Τεκοῦσα,
ἰδὲ πικρῶς· Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς;

σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον. Σπεῦ-
σον οὖν ἀνάστηθι, ὥπως ἴδω καὶ γῶ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν
τρίήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ Σταυρῷ, φόβος καὶ τρό-
μος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει· καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες
καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε· τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες,
ἀναπέμπειν τὰς δεσμίους, εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κρι-
τὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἡλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ
θάνατον· φιλόανθρωπε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ Κριτῶν ἀ-
δίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται
Σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ Κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα τὸν
Κύριον· ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὴ
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Εξηγόρασα ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τι-
μίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ
λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγαγας ἀνθρώποις,
Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Α Ι Ω Ρ Α Ι

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΩΡΑΝ.

Τροπάριον. Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνῆρέθη ἡ Τυραννὶς, ἐ-
πατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγε-
λος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς,
δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς α΄ Ὠρας. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἐλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Καὶ ψάλλει ὁ Β΄. Χορὸς τὸ αὐτὸ ἄνευ στίχου.

Εἶτα ὁ Α΄. Χορὸς.

Στίχος. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθης Χριστέ Βασιλεῦ,
καὶ ὡς Ἀμνὸς ἄκακος προσηλώθης τῷ Σταυρῷ,
ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
φιλάνθρωπε.

Δέξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐδίας
Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν Ποιμένα, καὶ διε-
σκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοῦς Μαθητάς μου, ἡ-
δυνάμην πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστῆσαι Ἀγ-
γέλων· ἀλλὰ μακροθυμῷ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑ-
μῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἅδηλα καὶ κρύφια. Κύριε
δέξα σοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν·
αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τῷ Ξύλῳ, καὶ ἔλεγεν·
Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΩΡΑΝ.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν
τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες,
Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαν-
τες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡ-
μᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεός
δέξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Γ'. Ὡρας.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου, καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος, οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσης· εἴπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν Οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, ἔτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ Β'. Χορὸς τὸ αὐτὸ, ἄνευ στίχου. Εἶτα ὁ Α'. Χορὸς. Στίχος. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ Στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεθήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερίωμα· τοιαύτη γὰρ Οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Ὁ Β'. Χορὸς τὸ αὐτὸ, μετὰ τοῦ παρόντος στίχου.

Στίχος. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ε'λκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ἔτως ἐβόας Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκροὺς, ὡς ἐξ ὑπνου ἀνέστησα; Αἰμάρρουν ἰασάμην; Χαναναίαν ἠλέησα; διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὤψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ Ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΤΗΝ ΩΡΑΝ.

Τροπάριον. Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σε χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ε'. Ὡρας. Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα· τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισα· ἀνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνῃς ἠνωρθωσάμην· λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν; ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ἕξος; ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, Σταυρῷ με προσηλώσατε; οὐκέτι στέγω λοιπὸν, καλέσω μου τὰ ἔθνη· καὶ κείνῳ με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι· καὶ γὰρ αὐτοῖς ὁμώσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο' Β'. Χορὸς τὸ αὐτὸ, ἄνευ στίχου. Εἶτα ὁ Α'. Χορὸς.

Στίχος. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν.

Ὁ αὐτός.

Οἱ νομοῦνται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι, καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀπεσολων, βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε Λαός, ἐν ὑμεῖς ἐλύσατε, Ἴδε Ἀμνός, ἐν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἐαυτοῦ ἀνίστη. Μὴ πλανᾷσθε Ἰουδαῖοι· αὐτός γάρ ἐστιν ὁ ἐν Θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ, καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Εἶτα ὁ Β'. Χορὸς τὸ αὐτὸ, μετὰ τοῦ παρόντος στίχου.

Στίχος. Σώσον με ὁ Θεός, ὅτι ἐσηλθosan ὕδατα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλευσατο τοῦ Ἰούδας ὁ προδοτῆς, σὺν Ἱερεῦσιν ἀνέμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν, κατὰ Πιλάτῳ προδώσαντες, ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσχων, ἐξ ὧν ὁ

Σωτήρ ἡμῶν λέγων· Ἄφες αὐτοῖς Πατέρ, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὥπως γινῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μὲ Ἀνάσσειν.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τῷ Ξύλῳ, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μὲ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΝΑΤΗΝ ΩΡΑΝ.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο· ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος βαρὺς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν Οὐρανοῦ, καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον. Ἦλιον σκοτισθέντα· τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν· καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμψουσιν, σώματα νεκρῶν· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο' Β'. Χορὸς. Τὸ αὐτό, ἄνευ στίχων. Εἶτα ὁ Α'. Χορὸς.

Στίχος. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.

Ἦχος β'.

Οτε τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα πρὸς αὐτούς· Τί ὑμᾶς ἐλύπησα, ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ τίς ὑμᾶς ἐβόρυστο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν τί μοι ἀνταποδίδετε; πονήρᾳ ἀντὶ ἀγαθῶν; ἀντὶ στύλου πυρός, Σταυρῷ με προσηλώσατε; ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε; ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ἕξος ἐποτίσατε; λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, καὶ κεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ Β'. Τὸ αὐτὸ, μετὰ τοῦ παρόντος στίχου.

Στίχος. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ Ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς. Ψευδῇ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλον τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Γορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλοις προσκλήθη, ὁ Νομφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγῃ ἐκιντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ ἱάθη Χριστέ. Δείξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τῷ Ξύλῳ, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μὲν.

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ.

ΒΣΠΕΡΑΣ.

Ἰστοῦμεν Στίχους ε'. Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἡλλοιοῖτο φόβῳ, θεωροῦσά σε ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ· ὁ Ἥλιος ἐσκοτιζέτο, καὶ γῆς τὰ Σεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάντα συνεπασχον τῷ τὰ πάντα κτίσαντι· ὁ ἐκσώϊος δὲ ἡμᾶς ὑπομένοντας, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Λὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων θανάτῳ κατεδίκασι; μέγα θαῦμα, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνύμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ Ξύλου ἀνυφούται ὁ φιλόστροφος, ἵνα τοὺς ἐν τῷ Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ Λόγε ἀναρτῶμενον, ὀδυρῶμένη μητρῷα σπλάγχνα,

ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς· καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειᾶς σὺν Σριξί καταξαινουσα, κατετρύχετο· διό, καὶ τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἴμοι θεῖον τέκνον, οἴμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· τί ἔδως ἐξ ὀφθαλμῶν μου ὁ γίός τοῦ Θεοῦ; Ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Επὶ Εὐλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων Κτίστην, καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως Τεκῆσα, ἰδέα πικρῶς· γιέ με, πᾶ τὸ κάλλος ἔδω τῆς μορφῆς σου; ἔ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρέμενον. Σπεῦσον ἐν ἀνάσθησι, ὅπως ἴδω καὶ γῶ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ Σταυρῷ παραδίδεται ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς αἰμὼς προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει· τοῖς ἔλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπόγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας· τὰς σιαγόνας ράπίζεται ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ Πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὁ Δεσπότης φιλανθρωπίας, ὑπὲρ τῶν σταυρεντῶν παρεκάλει τὸν ἰδίου Πατέρα λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω πῶς ἡ παράνομος Συναγωγὴ, τὸν Βασιλεῖα τῆς Κτίσεως κατεδίκασε θανάτῳ· μὴ αἰδεσθεῖς τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμνησκῶν, προσηραλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός με, τί ἐποίησα ὑμῖν; οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν; οὐ νεκροὺς ἐξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον; τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ με; ἀντὶ τῶν ἱαμάτων πληγὰς μοι ἐπιθύντες; ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες; κρεμῶντες ἐπὶ Εὐλου, ὡς κακοῦργον τὸν εὐεργέτην; ὡς παράνομον,

τὸν νομοδότην; ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων Βασιλέα;
Μακρέθυμε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον Μυστήριον, σήμερον ἐνεργήμενον καθορᾶται· ὁ ἀναφῆς, κρατεῖται· δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας· ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται· εἰρκτῇ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κτείνων. Πιλάτῳ παρίσεται, ὃ τρόμῳ παρίσανται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις· ῥαπίζεται χειρὶ τῆ πλάσματος, ὁ Πλάστης. Ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας, καὶ νεκρούς· τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τῆ Ἀδᾶ· ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τῆ Ξύλης, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπαθήτητον Ἰερῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἱμοὶ γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζῆρον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο Ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δὲ ἐμὲ ἐκσείως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόνει εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάψω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ Οἰκτίρμον; μεγαλύνω τὰ Πάθη σου· ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφὴν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Τροπάριον. Ἦχος β΄.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν Μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Ὁ αὐτός.

Ταῖς Μυροφόροις Ὑπναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος εἶσα· τὰ μῦρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀφ' ἡμῶν μόδια. Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς, εἰδείχθη ἀλλότριος.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Τροπάριον. Ἦχος β'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τῆς Ἐύλου καθελὼν τὸ ἄχραν-
τόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώ-
μασιν, ἐν Μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρί.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος,
τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότη-
τος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀ-
νέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγα-
ζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναῖξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ
Ἄγγελος ἐβία· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμό-
δια. Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας νεκρὸς ὁράται, καὶ σμύρνη
καὶ σινδόνι ἐνελημμένος, ἐν Μνημείῳ κατατίθεται,
ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι,
κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τῆτο Σάββατόν ἐστι τὸ
ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται
τριήμερος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο
λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐδδόμην·
τῆτο γὰρ ἐστὶ, τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστίν, ἡ τῆς
καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔρ-
γων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θά-
νατον Οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας· καὶ εἰς ὃ τὴν πά-
λιν ἐπαελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν
τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἰστώμεν Στίχους ἢ. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α΄.

Τὰς Ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἀφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δειξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὅμοιον.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ὅμοιον.

Τῷ Πάθει σου Χριστέ, παθὼν ἡλευθερώθημεν· καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἡλυτρώθημεν Κύριε δόξα σοι. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τῇ Μεγάλῃ Σαββάτῃ. Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνεφερέ μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπέδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμὲ, τὸ κράτος μου ἔλυσε· πύλας χαλκᾶς συνέτριψε· ψυχὰς αἷς κατεῖχον τὸ πρὶν, Θεὸς ὦν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· ἐδεξάμην θνητόν, ὥσπερ ἓνα τῶν θανόντων· τοῦτον γὰρ κατέχειν ἔλωσ ἐν ἐσχάτῳ· ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὦν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὁμοιον.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου τὸ κρά-
τος· ὁ Ποιμὴ ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστηεν·
ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὐς κατέπιον ἰσχυσας,
παντας ἐξήμεσα· ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς· οὐκ
ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος.

Δόξα Κύριε τῷ Σταυρωῦ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυπᾶτο
λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐ-
βδόμην· τοῦτο γὰρ ἐστὶ, τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη
ἐστίν, ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον Οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαβ-
βατίας· καὶ εἰς ὃ ἦν πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀνα-
στάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν,
καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην,
ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ
ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀ-
νεδείχθη Οὐρανός, καὶ Ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ με-
σάτοιχον τῆς ἐχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ
τὸ Βασιλείου ἠνέφξε. Ταύτην ἐν κατέχοντες τῆς Πίστεως
τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ
γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ.

ΒΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ..

Τροπάριον. Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἰδοῦ
καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς
Χριστέ ὁ Θεός, Γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος Χαίρετε
καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πε-
σοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δέξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ανάστασις ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει,
καὶ ἀλλήλους περιπτύξωμεθα· εἰπώμεν ἀδελφοί, καὶ
τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν, πάντα τῇ Ἀναστά-
σει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰς τὰς Ὁρας. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ΄.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυ-
ρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνά-
στασιν ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἰ Θεός ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ Πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τῷ Χριστοῦ

ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτῆς. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, Σάνατον ὤλεσεν.

Ἐκ Τρίτου.

Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ Μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα μετὰ νεκρῶν, τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, Σανατώσας τὸν Σάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπαξ.

Εἰ καὶ ἐν Τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλθες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ Θεός, Γυναιξὶ Μυροφόροις φθειγξάμενος Χαίρετε· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ἀπαξ.

Εν Τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ἀητοῦ, καὶ ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραφτος.

Δόξα Πατρί.

Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὅντως καὶ παστάδος πάσης Βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ ὁ Τάφος οὐκ, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον Σεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δίδεται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν. Καί, Δί' Εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς· τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὗρεθι μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ, οὐ μὴ πιστεύσω, εἰὰν μὴ ἴδω καὶ γὰρ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ Αἷμα, τὸ ὕδωρ, τὸ Βάπτισμα· ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω πῶς οὐκ ἦν ὡς Πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ, καὶ ὅστέα. Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν Οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος· πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βεβᾶν σοι· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ Μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεῦνησε Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν ταῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις εἰσεβῆς· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος. πλ. β'.

Μετ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεῦ,
μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὥρθης τοῖς Μαθηταῖς
σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχό-
μενος, καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, τοὺς τύπους ἐδειξας·
Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς ποδας, καὶ τὴν
ἀκήρατον μη πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐδόξα σοι· Ὁ Κύριός
μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι,
καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ Μνήματος ἰδοῦσαι· μὴ εὐ-
ρεῖσαι δὲ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, ἐδυρόμεναι μετὰ σπυ-
δῆς ἦλθον λέγουσαι· Τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς
εἴληφε νεκρὸν γυμνὸν ἐμυρμυρισμένον, τῆς Μητρὸς μόνης
παραμύθιον; ὡς πῶς ὁ νεκρὸς ζωῶσας τεθανάτωται; ἀλ-
λ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος,
ὡζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀνακαλλόμενον, τὸ φῶς ὡς περ ἱμάτιον, καθε-
λὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ Ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ
θεωρῆσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυνπαθήτην θοῆνον
ἀναλαβὼν, ἐδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴ μοι γλυκυτάτε Ἰησοῦ,
ὃν πρό μικροῦ ὁ Ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κοιμάμενον θρασυ-
μενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φέδῳ ἐκυμαί-
νετο. καὶ διερόρηγνυτο Νάου τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ
νῦν βλέπω σε, οἱ ἐμέ ἐκουσίως ἐπελθόντα θάνατον· πῶς
σε κηλεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινέσω εἰλήσω; ποίαις
χερσὶ οἱ προσφάτω, τὸ σὺν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποία
ἄσματα μελῶν, τῇ σῇ ἐξόδῳ Οἰκτίρμον; μεγαλύνω τὰ

Παῖθ σου· ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφὴν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Οὔτε κατήλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστῃσας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπικαινίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα Πατρί.

Οἱ Εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν Μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς, ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον Ἰδιόμελον Ἦχος β'.

Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθειγξάμενος, τὸν θρόνον τῆς προμήτορος Εὐᾶς κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανίστη τοῦ μνήματος.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα τὸ Ἑωθινόν.

Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαρίαν γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τὸ χεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ πρὸς νεανίας καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ σου Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν ὁραμεῖν, καὶ ὄψεσθαι αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΟΡΤΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ.
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

227

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δοξα. Ήχος πλ. α΄.

Ανέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδα, πέντε στοάς ἔχουσα· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. Ἀγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, διετάραττεν αὐτήν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει· καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος χροنیοντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι; ὁ ἀσθενὼν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ᾖταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἰατροῖς κατηναλώσα τὸν ἅπαντά με βίον, καὶ ἐξέες τυχεῖν οὐκ ἔβιωθην. Ἀλλ' ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρὸν σου τὸν κραββάτον καὶ περιπάτει, κηρύττω μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ἐν τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ήχος γ΄.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν ἐνανθρῖκόν σου Ἰόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναμώμε, ἱεκεῖς ἀπάτορα Ἰῶν ἐν σαρκί. τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φαρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας ἐκείας τῇ ἰδιότητι σφάν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἐκείττει σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ἐμολογούντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ήχος πλ. δ΄.

Εν τῇ Στοᾷ τῇ Σολομώντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων· καὶ μεσότης τῆς ἑορτῆς, εὗρεν ὁ Χριστὸς ὅκτω καὶ τριάκοντα ἐτῶν Παράλυτον κείμενον· δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι; ὁ ἀσθενὼν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ᾖταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρὸν σε τὴν κλίνην· ἰδε ὑγιὲς γέγονας.

νας, μηκέτι ἀμάρτανε. Τῆς Θεοτόκου προσοδείας Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτωξώμεθα· εἴπαμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν, πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ ἑτοίβοι ᾗμεν· Χριστὸς Ἀνίστη ἐκ νεκρῶν, πρωτότοκῳ θανάτου πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Εύφραυνέσθω τὰ Οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρίσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος γ΄.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ Σεϊκῇ σου ἐπιστάσιᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἡγέρσας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστὲ τῷ κράτει σου.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Κύριε τὸν Παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε· καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σου ἐξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐθάστασεν, εἰς μαρτύριον τῷ πλήθει τῶν Οἰκτιρμῶν σου δόξα σοι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς Ἑορτῆς μεσούσης τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ Σεϊας παρουσίας τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, συ-

νελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια·
ἐν ἧ καταπερψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτῆρ, ἔλεγον
οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμα-
θηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ Σοφία, ἡ κατασκευασασα
τὸν Κόσμον, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσαν μου τὴν ψυχὴν, εὐσε-
βείας πότισον νάματα, ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἔδωκας· Ὁ
διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὶ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζεύσεως, ὁ τῶν ἀπάντων
Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες
Χριστὶ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας.
Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκδοῶμεν· Τὸς Οἰκτιρ-
μοῖς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χρι-
στοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς Ἑορτῆς τῆς Δε-
σποτικῆς, γυναικίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἵνα
ἀξιοὶ γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάσαι, καὶ τῆς πα-
ρουσίας τυχεῖν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρών ὁ Ἰησοῦς τὴν Σα-
μαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὁ νέφεσι καλύ-
πτων τὴν γῆν. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ τοῖς Χερουβίμ ἐπι-
χρούμενος, πόρνη γυναικί διελέγετο· ὕδωρ αἰτῶν.
ἔδωκε τὴν γῆν ἁγιάσαι· ὕδωρ ἔδωκε, ὁ καὶ τὴν

λίμνας ὑδάτων ἐκχέων· θείων ἐλκύσαι ἔντως αὐτήν, τὴν
 θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι
 ὑδὼρ ζῶν, τὴν φλεγόμενην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς
 μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόφρων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Οὐδὲν σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ
 σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· πα-
 ρίστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρό-
 ξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας
 εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀνὰ πλάσῃ εἰκόνα, φθα-
 ρῆσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν,
 πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ,
 καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμε-
 σι· καὶ σῶσθι Θεοτόκε τὸν Κόσμον· Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ
 μέγα, καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος. δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέ-
 λου μαθεῖσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριά, καὶ τὴν
 προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπερρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυ-
 χώμεναι ἔλεγον· Ἐσχυλεύεται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς
 ὁ Θεός, ὠρουόμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μερούσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτὴρ, ἔλεγον
 οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος εἶδε γράμματα, μὴ μεμα-
 θηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ Σοφία, ἡ κατασκευάσασα
 τὸν Κόσμον, δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο,
 τὸ τῆς σοφίας ὑδωρ σε, ᾧ ἐποτίσθη σαφιλῶς, καὶ
 Βασιλείαν τὴν αἰώνιον κληρωσαμένην, αἰωνίως ὡς αἰ-
 διμος.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πηγή τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ
 τὴν πηγὴν ἐπιστάς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, πρὶν

ἐξήτει ὕδωρ παρὰ Ἰουδαίος Σαμαρείτιδος· τῆς δὲ τὸ ἀκρινώμενον τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκύσι προσρήσει, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ αἰδίου ὕδατος· ὁ καὶ λαβοῦσα, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰπούσα· Δεῦτε ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνῶσθην καὶ Θεόν, παραγενόμενον σαρκὶ διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς, καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· Οὐτε οὗτος ἡμαρτεν, οὐτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δὲ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· καὶ ταῦτα εἰπὼν, πλύνσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε νιψαί εἰς τοῦ Σιλωὰμ τὴν κολυμβηθραν· ὁ δὲ νιψάμενος ὑγιὲς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πιστεύω Κύριε, καὶ προσεκύνῃσί σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου Χύμης Εὐκλῶν διεγρᾶφη ποτέ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέξευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγεννησεν, ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θαλάσσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄδατος· ἡ Ἀμειπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἑμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος· Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ φαινείς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἥλιε, νηπτε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσπαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὅμματα τῶν ψυχῶν αὐγάσας, Τίους ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πιστεῖ βοῶμέν σοι· Πολλή σου, καὶ ἄφατος ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι νυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ εὐδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα πεπηρωμένους, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐκ σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμησεί τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράτης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεόν σε ὡμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν κέλπων τῶν Πατρικῶν μὴ χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ ταῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος συναναπράξεις, σήμερον ἐπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνεληφθῆς ἐν δόξῃ· καὶ τὸν πεποῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπληρῶς ἀνυψώσας, εὐ

Πατρὶ συνεκάθισας· Ὅθεν αἱ Οὐρανίαι τῶν Ἀσωμάτων τάξεις τὸ θαῦμα ἐκπλητόμεναι, ἐξίσταντο θάρβει, καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι τὴν σὴν φιλευθροπρίαν ἐμεγαλυνον· μετ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν Ἀναλήψιν, δοξολογοῦντες ἱκετεύομεν, λέγοντες· Οὗ τοὺς Μαθητὰς καὶ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρου πλῆσας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σαλπιγγοῦ, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μηθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἰ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας Οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπωσί σε· Ἐγὼ εἰμι μετ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ετίχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης ὡς αὐτὸς ἦβου-
λῆθης· ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέ-
στης, πατήσας τὸν θάνατον· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ
σύμπαντα πληρῶν· καὶ ἀπόστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Σεῖον,
τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Τῶν Ἀγίων τιῆ. Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ὑψος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σημερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημίσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ὑψος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαίων, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς ἐορτάσωμεν· οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄβυσσον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράχισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῇ Πίστει συμβολῇ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι· ἔθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς Σείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες, λατρεύομεν σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον· ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Ὑψος ὁ αὐτός.

Κύριε τὸ μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἄλθεις μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν Τεκούσαν σε τὴν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ Πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγίσασαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκὸς σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῖσαι.

χαῖς· ἥς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες τῇ εἰς Οὐρανούς ἀνοδῶ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γε-
γυῶς δεξάζομεν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ Μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσ-
σοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ Ἰστατο Μαρία ἐν τῷ
ταφῷ, ζητοῦσα τὸ ἄχραιτόν σου Σῶμα· ἐσχύλευσας τὸν
Ἄθην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπνυτῆσας τῇ Παρθένῳ,
ὄνоруμένος τὴν ζωὴν. Ὁ αἰαστας ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε
δέξα σοι.

Δόξα, τῶν Ἀγίων Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφωστῆρας
ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν Σεμελιώσας, καὶ δι'
αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν πάντας ἡμᾶς ἐδηγή-
σας, πολυεύσπλαγχνε δέξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας
τοὺς Μαθητάς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἰ ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ
δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν Πίστιν ἐκράτυεν·
ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς
ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ, καὶ δεξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ
μέγα Μυστήριον.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης
περάτων συνδράμων, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύμα-
τος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, καὶ τὸ
Μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακρρίσωμεν, λέγοντες·
Ὁ θεῖα παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίᾳ,
αστέρες πολύρωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς

Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπικρα ἄνθη τοῦ Πα-
ραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας
τὸ καύχημα, Οἴκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Μνήμη τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρεμαι, ἔταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ
ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ,
πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχου-
σαν εἶδος. ὦ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο
γέγονε Μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς
συνεξεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέ-
γραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθέने; τίς μὴ ἀνυ-
μνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τέκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ
Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀ-
γνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως
γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αρχή μοι, καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε
πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς
με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γηθέν μου τὸ σῶμα διέπλα-
σας· δίδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου, καὶ ζωοποιῶ
ἐμπνεύσει· Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου ἐν χώρα ζώντων,
ἐν οὐρανῷ Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀναπαυσον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει Σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀναπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ Σωτηρία.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ δικαίων ἀναπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἑκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, ρεσιτεύσας τῆς τεκούσης σε Θεοτόκου· ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν· Ἀλληλουῖα.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Νεκρώσιμον. Ἦχος β'.

Ο ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ἕναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡκούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ἐπάντησιν Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὗς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων αἰεὶ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Α ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, παλαι ἐν Ἑδὲμ, ὅτε ὄφρις ἰὸν ἐξηρεύξατο· οἱ αὐτοῦ

γάρ εἰσῆλθεν ὁ Σάνατος, παγγενῇ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν σὺν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οφθης ἐνδιαίτημα, Σεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, τὸν βοστοῖς ὁράμενον, ἐν δυσὶν εὐσείαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει Ἀγνὴ αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὶ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Λίοντες Δεσπότης. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυποστάτην Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἀγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν συναϊδίον καὶ σύμβηρον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία Δύναμις, μία Οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεσκήρηνεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ὁ Σάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριάς Ἁγία δοξάσαι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Γλῶσαι ποτὲ συνεχέθησαν, διὰ τὴν τολίμαν τῆς προγοποιίας· γλῶσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας· ἐκεῖ κατεδίκασε τοὺς ἀσεβεῖς τῶν

πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς Ἀλιεῖς τοῦ Πνεύματι· τότε κατηργήθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν· ὅστις καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλιεῖς ἀναδείξας καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνηρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Οὔτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχει, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητά πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισούπεστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἀγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γάρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν συναἰδίου καὶ σύμβρο-

νον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία Δύναμις, μία Οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλγεῖς ἀναδείξας, καταπεμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Οτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχει, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφῶνως, δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχέθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς περὶ γοποιίας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσεφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας· ἐκεῖ κατεδίκησε τοὺς ἀσεβεῖς τὸ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς Ἀλγεῖς τῷ Πνεύματι· τότε κατηργήθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν εὐρτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπληρώσιν,

καὶ τὸ Μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσιμον. Διό
βρωμέν σοι· Δημιουργε τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινούργησας Χριστέ τοὺς σοὺς
Μαθητάς· ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον
Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς
Ἀληεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φι-
λάνθρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Οὔτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεις, διαιμερίζεις Ἔθνη
ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν,
εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξαζόμεν
τὸ Πανσόγιον Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἵνους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· βρῦει Προφητείας,
Ἱερέας τελειοῖ· ἀγραμμάτους Σοφίαν ἐδίδαξεν, Ἀ-
ληεῖς Θεολόγους ἀνέδειξεν· ὅλον συγκροτεῖ τὸν Δεσμόν
τῆς Ἐκκλησίας· ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ, Παράκλητε δόξα σοι.

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Μαρτύρων Σεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ
Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος
τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου,
κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεψυχθεῖσαι ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ
αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς εἰδωλικὰς σπονδάς ἐξήρανεν·

ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν Πιστῶν τὸ πλήρωμα· τοὺς Ἀσώματους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· ἐν ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Δέξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πιστοί, σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν· καὶ τῶν Ἀγίων Πάντων τὴν ἔνδοξον, καὶ σεβάσμιον μνήμην, ἐνδόξως τιμήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες καὶ Ἱεράρχαι· χαίρετε Ὀσίων ὁ δῆμος καὶ τῶν Δικαίων· χαίρετε τιμίων Γυναικῶν ὁ χορός· καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ Βασιλεῖ κατὰ Βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον· ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δέξα, τῶν Ἀγίων. Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ἔλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ Λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε ταῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἰκονοσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδιξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσιν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυταργῷ τῆς Κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, τῇ πολιτείᾳ σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντίθησκον πολυέλλει.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἑωθινόν Α'. Ἦχος α'.

Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χα-
μόθεν ἔπαρσιν ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήταν-
τες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέν-
τες, εἰς τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ
νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς Οὐρανούς ἀποκατάστα-
σιν· οἷς καὶ συνδικαιωνίζειν, ὃ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χρι-
στὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τ Η Σ Ο Κ Τ Ω Η Χ Ο Υ .

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθενον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλωπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεύειχθη Οὐρανός, καὶ Ναός τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μέσσοιχεν τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ το Βασιλείον ἠνεώξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστειος τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τέχ-
 Ζέντα Κύριον. Θαρσείτω τείνου, Θαρσείτω Λαός τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάριον .

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ὄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, ὠρουμένος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ἐδῶν σοι ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόθρωπε.

Θεοτοκίον .

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε· σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκῶτο ὁ τῶν ἔλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθη πλουτετέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ Τέκνου σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ Θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὥς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταρλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν Θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν δοξάσαι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ Παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἐκέλευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ Παθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι αἰεστὴ ὁ Κύριος, θωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανθρωπικόν σου Τέκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπατορα γῖδόν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φαρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας εὐσίας τὴν

246 ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ.

ιδιότητα σφάν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Τροπάριον.

Εὐφραίνεσθω τὰ Οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια. ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ Θανάτῳ τὸν Θάνατον. Πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἰδοῦ ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθέने· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ἐράσει, ὁρροίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀεράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'.

Οὐ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφῆτης Δαβὶδ, μελωδικῶς πρὸ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· παρῆστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα προσέξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας· εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θειλήματι, ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι· καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον. Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Τροπάριον.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα. ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσχύλεται ὁ Θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκσχίσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ Θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμουῖσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α.

Εν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου Νύμφης Εἰκῶν διεγράφη ποτί· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέβυσεν ἀδρόχως Ἰσααὴλ, νῦν δὲ τὸ Χριστὸν ἐγέννησεν, ἀσπόρως ἡ Παρθένος. Ἡ θαλάσσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσααὴλ, ἔμεινεν ἄδατος· ἡ Ἀμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάριον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ὑπόσχεσε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ Θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε

λιμήν. καὶ ἀπειρώγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· ἀναγγείλατε ἐν ταῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργούντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος· ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπαρίου.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ Μνημῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα· ἐσκέλευσας τὸν Ἀδὸν, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπὴντησας τῇ Παρθένῳ, ὀφροῦμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίου.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ Πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θελὼν τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάροτέ μοι ὅτι εὗρεθι ἡ ἀπολλυμένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἀδου συντρίψας ὡς Θεός, ἡνοιξας ἡμῖν τὸν παράδεισον.

Παράδειςον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθο-
ρᾶς τὴν ζωὴν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος βαρὺς.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ
Παρθενος ὑπὲρ λόγον, καὶ ἐννοίαν· καὶ τὸ θαῦμα
τοῦ Τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλώτσα οὐ δύναται· παρα-
δόξου γὰρ οὔσης τῆς Συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός
ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς Κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός,
νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ
γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπᾶριον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ
Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον
μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας,
ὅτε ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως Σηταύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πται-
σμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ
ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν Σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκου Παρθένος,
καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μενεις
Παρθένος.

Ἦ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ
Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς
γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ
Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύ-
της προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως· εἰς ἐστὶν Υἱὸς δι-

250 ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ.

πλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐ-
τὸν Θεόν, καὶ τέλειον Ἀνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες,
ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μήτηρ
ἀνύμφευτε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ε'ξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ Ζωή,
καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν
ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύ-
σας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἱπλά-
σας τῇ χειρὶ σου. Δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον,
δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, Λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ Μνήματι,
τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ
χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀπο-
στόλοις ἐμήνουν, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων
τῷ Κόσμῳ τὸ μίγα ἔλεος.

ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ.

Ἑωθινὸν Α'. Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ἔρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμέθεν ἔπαρσιν ἐπίστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδασκόντες, εἰς τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς Οὐρανούς ἀποκατάστασιν· αἷς καὶ συνδιαγωνίζειν, ὃ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑωθινὸν Β'. Ἦχος β'.

Μετά μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ Γυναίξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὥραθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θείος Νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς Κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν· καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς Ζωοδότῃν καὶ Κύριον.

Ἑωθινὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο· καὶ σὺ μὲν Κύριε πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Ἐωθινὸν Δ'. Ἦχος δ'.

Ο ῥθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἤλθον ἐπὶ τὸ μνη-
μα σου Χριστέ· ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐκ εὗρέθη τὸ πο-
θούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτου-
σαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες, τί τὸν ζῶντα, μετὰ τῶν νε-
κρῶν ζητεῖτε, ἔλεγον; ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημο-
νεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα
ἐκήρυττον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ Εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν
ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν
ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

Ἐωθινὸν Ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ, πῶς Πέτρῳ μὲν
τοῖς ὀθνίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀ-
νάστασιν. Λουκᾶ δὲ καὶ Κλεόπα συμπορευόμενος ὁμίλει,
καὶ ὁμιλῶν οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς· διὸ καὶ ἐνεδίξῃ,
ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετεχων τῶν
ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς· ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ
πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προ-
φητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώ-
σθης αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶ-
σίν σου ἀνεφλέγοντο· οἱ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμέ-
νοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττον σου τὴν Ἀνάστασιν· οἱ ἤς
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐωθινὸν Σ'. Ἦχος πλ. β'.

Η ὅντως εἰρήνην σὺ Χριστέ πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰ-
ρήνην τὴν σὴν διδούς μετὰ τὴν Ἑγερσιν Μαθηταῖς,
ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δέξαντας πνεῦμα ὀρᾶν· ἀλλὰ
κατέστειλας τὸν ταραχὸν αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς
χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι τῇ
τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοι-
ξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ
τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογή-
σας αὐτούς, διέστης πρὸς Οὐρανόν· Διὸ σὺν αὐτοῖς προ-
σκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

Ἑωθινὸν Ζ'. Ἦχος βαρύς.

Ιδοὺ σκοτία καὶ πρῶτ', καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕφ' οὗ ποῦ τίθεται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ἔρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ἐθνίοις, καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τήτου γραφῆς· μεθ' ὧν καὶ δὲ ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνομνουμέν σε τὸν Ζωοδότῃν Χοιστόν.

Ἑωθινὸν Η'. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδὲ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὀψείως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσχαια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενῆς· διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσπαῦσαί σοι Χριστέ, ἀλλ' ὁμῶς κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς· οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον κλῆρον ἀνοδοῦ ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξιώσουν καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου Δέσποτα Κύριε.

Ἑωθινὸν Θ'. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ἐψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνιμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν· καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεισιν πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ἑωθινὸν Ι'. Ἦχος πλ. β'.

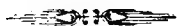
Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου καθοδὸν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἶχός ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα, καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμῶ· ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ

πλήθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῇ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφῆσαι φιλάνθρωπε Κύριε.

Ἑωθινὸν ΙΑ'. Ἦχος πλ. δ'.

Φανερωὺν ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτησιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνει τὰ ἀρνία μου, παίμειναι τὰ πρόβατά μου· ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο· ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ τὴν ποίμνην σου διαφυλάττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητός εἰ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ ὄμιλος κατεπλάγη ὀρών σε, ἐν νεκροῖς·
λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ τὴν ἰσχὺν καθε-
λόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἰδοῦ
πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητός εἰ Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι
κίρνατε· ὁ ἀστράπτων, ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προ-
σιφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις. Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ
ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὶς εἰ Κύριε.

Λίαν πρωτὶ Μυροφόροι ἰδραμον, πρὸς τὸ Μνῆμα σου
θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος
καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν
Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητός εἰ Κύριε.

Μυροφόροι Γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθεῦσαι, πρὸς τὸ
Μνῆμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἄγγελος δὲ, πρὸς αὐ-
τάς ἔφη λέγων· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε;
ὥς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ
Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐ-
σίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄ-
γιος εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἀμαρτίας Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἐλυ-
τρώσω, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες,
ρέυσαντα ζωῆς· ἔθυνε πρὸς ταύτην ὁ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκω-
θεὶς Θεὸς καὶ Ἀνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλ. Δέξα σοι ὁ Θεός. γ'.

Ν Ε Κ Ρ Ω Σ Ι Μ Α.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εἶρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν
Παραδείσου· εὖρω καὶ γῶ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετα-
νοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με
Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Οὶ τὸν Ἀμνὸν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέν-
τες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγῆρῳ Ἁγιοί,
καὶ αἰδίου μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰ-
τήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Οὶ τὴν ὁδὸν, τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάν-
τες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν Σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι,
καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει· δεῦτε ἀπολαύετε, ἡ
ἡτοίμασα ἡμῖν βραβεῖα, καὶ στίφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα
φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα Δε-
σποτα, καὶ καθάρισον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθει-
νὴν Πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πο-
λίτην με.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Οὐ παλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου
θεῖα τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπι-

στρίψας, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητός εἰ Κύριε.

Ανάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροί, τῶν Ἁγίων Κυρίε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς Φωστῆρες, τοὺς κοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δέξα. Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἰ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάρχος Υἱὸς, καὶ Δεῖον Πνεῦμα, φωτίσιν ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντα, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκί τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὐροῖμεν, Παραδείσον, Θεοτόκε Ἁγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλ. Δέξα σοι ὁ Θεός. γ'.

MP. OR.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

Τ Η Σ Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Υ .

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Κύριε εἰσάκουσον τῆς Προσευχῆς μου. Εἶτα, τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Καὶ τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ σιεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα τὸν, Ν. καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν, ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαὶ πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλίνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Δόξα Πατρί.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρῶ θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατίειν, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογενῆ νῆτορ Παρθέने· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λίμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθέने τὸν ψυχικόν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεόκυφε, τὸν ἀρχηγόν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομάκαριστε.

Δόξα Πατρί.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἰτίον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κῆσασα, μόνη πανάχραντε.

Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθέने, σέ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτου τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται· καὶ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιε΄.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων. Καὶ εὐθὺς λέγομεν·

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Πρεσβεία Σερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὤδῃ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τον τάραχον, ἡ τὸν κυδερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφυτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλούμενῳ τῆς σῆς παρὰ σέ μοι, ἡ τὸν εὐσπλαγχτινὸν κηρύσσουσα, καὶ Σωτῆρα παντῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα Πατρὶ.

Απελαύνοντες Παναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμείλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντες σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Οὐκ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκραδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εμπλησον Ἀγνή εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὶν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἵτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἡ αἰώνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερίχουσαν.

Δόξα Πατρί.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεένυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Γᾶσαι Ἀγνή τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκεπτή σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν, τῇ πρεσβείᾳ σοῦ παράσχου μοι.

Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς εἰς ἴσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένη, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ἔχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διὰ παντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρύσθηνάί με.

Δόξα Πατρί.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Καὶ νῦν .

Εν κλίνῃ νῦν ὀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἰα-
σις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ
Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι
τῆς ἀγαθῆς. Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδῆλωται. Καὶ μετὰ τὴν
Ἐκφώνησιν ψάλλεται·

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία
πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτω-
λῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον
εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα
αἱ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχος. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀ-
κροάσεως τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
ἱκετεύσωμεν.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρή-
νη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνω-
σμα. Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφάλαιον α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύ-
θη εἰς τὴν Ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν
Ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ, τὸν
ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσχίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοι-

λία αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ· καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξι, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρόσχος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία ἡ πιστευσάσα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν ἐνύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμνεῖν δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψε εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἁμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἴτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ καταπιστεύσῃς με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία· Δέσποινα, ἀλλὰ θέξαι θέσιν τοῦ οἰκίτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν σὺ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τεξεύματα· σκέπη σὺ κέκτημαι, σὺ δὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν σὺ κ' ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν θέσιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Ἐλεῖ καὶ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὡδή ζ'. Θι εκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπεραγία Θεοτοκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν κέντρῳ τῆς Παρθένου, κατόκησας τῇ

Κόσμω, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητήν τοῦ ἐλέους, ἐν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Δόξα Πατρί.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ Δείᾳ, θεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῶν ἀποτεκεῦσα.

Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθέने ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ θαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθέने, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστον σου Τόκον.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροῦεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθέने, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παύων τὰς ἐφόδους Παρθέने· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ' Κυρίως Θεοτόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ καὶ σκίπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα Πατρί.

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπειυσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν Λαόν· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπρόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὅμοιον.

Από τῶν πολλῶν με ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σέ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Ὅμοιον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τῆς Λυτρωτῆς, δέξαι Παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα· ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ὅμοιον .

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνίῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τῇ Προδρόμῃ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς .

Ὅμοιον .

Αἰὲς τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν .

Ὅμοιον .

Ιλέως γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου ἄλλην οὐ γνώσκω καταφυγὴν, ὁ ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις πεπλησμένος, ἐλέησόν με μόνη, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς .

Ὅμοιον .

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς .

Εἵτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν .

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σου· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα .

Ἦχος πλ. β' .

Ε'λέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς .

Δόξα Πατρί .

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γάρ .

Καὶ νῦν .

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην .

Ὁ Ἱερεὺς·

Ε'λέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου .

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, κατευοδώσεως, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τῷ δούλῳ τῷ Θεῷ (τῷ δέϊνος) εἴπωμεν .

ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἀγίαν Μοῦνην ταύτην .

Καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις .

ΚΑΝΩΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν, καὶ τὰ πλήθη Δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν; τί δὲ ἐξαγγέλλω σοι Ἀγνή, ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρά, καὶ δεινά μου πταίσματα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ; οἶμοι τί γενήσωμαι λοιπόν; ἀλλὰ Δέσποινα καὶ ἐγὼ, πρὸ τέλους οἴκτειρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδύσας ἀμαρτιῶν, σωτηρίας Ἀχραντε, τρίβον εὗρον εὐδαρῶς· ἀλλὰ σοὶ προστρέχω ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μεταίσουτά με.

Τοῦ μὲν Θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραντε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτόν· συνηθείᾳ ὅλως δὲ κακῶν, δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ φθορεὺς με νῦν καθορῶν, γυμνὸν ἀπρόσάτευτον, καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ, γεγονότα θείων ἀρετῶν, καταπίνειν με ὁρμᾷ. Δέσποινα πρόφθασον.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσchrῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπόν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλως συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα σου Ἀγνή, κατεσπίλωσα οἶμοι, ἐψηλέρρονι γνώμῃ, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπόν πορευθῶ; ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένη βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροταῖς, ὁ τὰ ἄδυσμα πράξει, γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ, ὥσπερ ἐγώ Ἀγαθὴ, ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ θεῖον, Βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε, σὺ βοή-
θησον τάχει. Οὐρανός γάρ καὶ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς,
τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ὡδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀγγέλων τάγματα καὶ τὰ στρατεύματα. Οὐρανῶν
αἱ Δυνάμεις τοῦ σοῦ Υἱοῦ, φρίττουσι τὸ κράτος Ἀγνή.
νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνώθεις, ἀφοδία περιέχομαι.

Ἐξίγτη ἅπανα ἡ γῆ καὶ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε
καὶ πονηρῶς, πραττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὴν
πολλήν, εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.

Ναὸν ἐμόλυνα κακῶς τοῦ σώματός, καὶ Ναὸν τοῦ Κυ-
ρίου, ὃν περ βροτοί, τρέμοντες εἰσέρχονται, ἐγὼ δὲ οἶμοι
ἀναιδῶς εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.

Μὴ δείξης Δέσποινα, μὴ δείξης ξίνον με, ξινωθέντα
τῆς σκέπης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, ὅλως καὶ ἀνάξιν· ἀλλὰ ἀπό-
πλυνον καὶ ἐκ τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων μου.

Ὡδή ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Ἀδάμ παρέβη μὲν ἐντολήν, μίαν σου Παρθένε τοῦ Υἱοῦ,
καὶ ἔξορία ὑπέπεσε· πῶς δέ με θρηνησῶ πταισμάτων ἁ-
βυσσον, ἐγὼ ὁ ἀποστάτης καὶ παραδάτης Θεοῦ;

Φθορεὺς μὲν πάλαι ἀναφανείς, καὶ ἀδελφοκτόνος Καῖν
πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κεκατήραται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάν-
τολμος; ψυχὴν γὰρ ἀποκτείνας νῦν οὐκ αἰσχύνομαι.

Ἦσαυ ἐζήλωσα τὸν δεινόν, ἐν γαστριμαργίᾳ καὶ τρυφῇ,
ψυχὴν καὶ σῶμα ἐμόλυνα, μέθη καὶ λαγνεία ρυπώσας
βίον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαυσεὶ ἐμὲ τὸν ἄθλιον;

Τῷ θεῷ φέγγει σε Ἀγαθὴ, ἴασαί με πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ
ὁ φθορεὺς μοι ἐνέσπειρε· ρῦσαί με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας
πικρᾶς· γελᾷ γὰρ καθορῶν με νῦν ἀπροστάτευτον.

Ὡδή ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ βίος με ἄσωτος, ἡ ψυχὴ μου ρυπαρά, καὶ ἡ ζωὴ πα-
ναήλιος, τὸ δὲ σῶμά μου ὅλον ἐν ταῖς κακοῖς, δεινῶς κα-
τεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφέστηκε, καὶ οὐ φέρω Ἀγαθὴ, τὸ συνειδὸς

ἐλέγχει με· παριστᾷ γάρ μοι πρόξεις τὰς πονηράς, καὶ βίου τὸ ἄστατον, καὶ τὸ βῆμα πτεοῦμαι τῇ Υἱοῦ σε Ἀγνή.

Σαρκὸς με τὴν πύρῳσιν, ποταμὸς ὁ τῇ πυρὸς, ὁ φοβερός καὶ ἄσβεστος, ἀναμένει Πανάχραντε ἀληθῶς, καὶ σκώλης ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς πρσβεδαῖς σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, καὶ πτεοῦμαι Ἀγαθῇ, τῇ πονηροῦ τὰ ἐνεδρα· πρὸ τοῦ τέλους γὰρ τρίζει μοι ὁ φθορεὺς, ὀδόντας κατέχων με, ὡς αἰχμάλωτον ὄντα καὶ γυμνὸν ἀρετῶν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοκόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος· ταῖς μοιχείαις δέ, τῆς καρδίας ὅλον θάνατοί· ἀλλ' ἄρδειςου ρεῖθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου, μή με εἰάσῃς Δέσποινα· καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογνῶντα ὄντα Ἀγαθῇ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός· ἀλλὰ αὐτῇ σου κραταῖα χεὶρὶ ἀνάστησον.

Φοβερόν μὲν τὸ Κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχὴ μου καὶ ἀναίσθητε, καὶ ἡ Κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτή· ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεισον Μητρί, τῇ τοῦ Κριτοῦ σου καὶ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπέγνως σαυτήν.

Ἐπὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος, μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν, μὴ σπλαγχνα φιλανθρωπε τὰ σά, κλείσῃς μοι Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ βοηθή μοι.

Ἐσκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ἔμμα καὶ τὸν νοῦν· διό με φωτὸς σου ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θάττον εἰσάγαγε.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα, καὶ ἀγκάλαις βαστάσασα Μητροπάρθινε, σθέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, καὶ δακρύων ρεῖθροις, ἀπέπλυνον ψυχὴν μου.

Παρσσίαν θανάτου φρίττω Πανάχραντε, καὶ τὴν κρί-
σιν ἐκείνην ὧς ἔδεδοικα· πράττειν δὲ κακὰ οὐδὲ ὧς
ἀφίσσαι· οἴκτειρον καὶ σῶσον, πρεσβείαις σε πρὸ τέλους.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους Δέσποινα δώρησαι, καὶ δακρύων
πηγὴν μοι, ἵνα ἐκπλύνω μου, πταίσματα πολλὰ, καὶ ἀ-
εὶάτα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν με τὰ πλήθη σοὶ ἐξηγόρευσα· ὡς ἔδεις γὰρ
ἐν Κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεόν, τὸν Υἱόν
σε καὶ Κύριον· τῷ με ἐν τάχει κατάλλαξον εὐχαῖς σου.

Μὴ με στήσης ἐν ᾧρᾳ Δέσποτα Κρίσεως, μετὰ τῶν κα-
τακρίτων ὁ φύσει εὐσπλαγχνος· ἀλλὰ σῆς Μητρὸς πρεσ-
βείαις ἐλέησον, καὶ τοῖς δεξιόις σε μὲ σύνταξον προβάτοις.

Ὡδὴ δὲ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδοὺ προσέρχμαί σοι Πανάχραντε, φόβῳ πολλῷ, καὶ
πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπιστάμενος, τῆς πολλῆς σου πρεσβείας
ἐγὼ ὁ δοῦλός σου· μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὦ Παντευλόγητε,
δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν· σπλαγχνοὶς γὰρ κάμπτεται.

Χοροὺς παράλαβε Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθύν τῶν
ἄνω στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλων δῆμους,
καὶ Προφῆτας τε, Μάρτυρας, καὶ Ὁσίους Ἱερομάρτυρας,
καὶ πρεσβείαν ποιήσου Ἀγνή, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν, εὖρω Ἀγνή, ἐν
ᾗ, ὅταν ἐκλείπη τὰ πνεῦμά μου, τῶν δαιμόνων θᾶττον
λυτρουμένη με, ῥῦσαι τῆς Τυραννίδος τούτων Πανάχραν-
τε· καὶ μή με ἐάσης ἀγαθῇ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα, καὶ φιλάνθρωπον, τὸν σὸν Υἱόν
ἐκδέχομαι Ἀγνή, μὴ ὑπερίδῃς με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποιή-
σον εὐΐλατον, στήσαι ἐκ δεξιῶν με τότε Πανύμνητε, τοῦ
ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαὶ Ἀρχάγγελοι Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ Δυνά-
μεις Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι Πολυορμάτοις σὺν
τοῖς Χερουδὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον Τόκον σε σέβοντες,
οἱ Παρθενομήτορ, εὐλαβῶς αἰεὶ δοξάζουσι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε εἰσάκου-
σον τῆς Προσευχῆς μου. Εἶτα τοῦ, Θεὸς Κύριος, εἰς
Ἦχον δ'. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ
καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπίσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζον-
τες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγ-
χνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμά-
των· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ
μόνην, ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ εὐ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύ-
λαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ
σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. Ἐλέησέν με ὁ Θεός. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τρο-
πάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸ χαῖρε δὲ Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκῶσα τὸν Κτί-
στην τὸν ἴδιον, Παρθένη σῶζε τὴς σὲ μεγαλύνοντας. Δίς.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πα-
νάχαρτε Δέσποινα· Παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τὴς οἰκέτας σὲ.

Βασιλείων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων
ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προσίασία τοῦ Κόσμου Πα-
ιάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεισιν δέομαι, τῆς σὲ τεκῆσης πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μὲ τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησάι μοι πταισμάτων τὴν ἄφεισιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκῆσα Ζωοδότῃν, καὶ Σωτῆρα, σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρί σου, συλλαβούσα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλιών μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότε ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως ἐκδοῶμέν σοι τὸ, Χαῖρε, Θεοτόκε Ἀγνή· Αἰπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σῶζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρός τοῦ αἰώνις, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννητορ, ὥπως μακαρίξω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωπᾷεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ πανταίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον δαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγέννηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκ σὲ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἱατρεῖον νοσημάτων ἁμισθον, καὶ θλιδομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους, Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου Παρθένε Θεοτόκε,
Eortologion. 48

τούς εἰς σὲ προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ Ναῶ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἱασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἄχραντε;

Υπὸ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμων, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἁνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκνίης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνεις, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου ἱλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τῇ Δεῖς Μάννα καὶ φωτὸς Θεόνημφε.

Δόξα Πατρί.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ὡ Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότῃν τῷ Κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ἔρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Δεῖα Τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σε, τῆς ἀχράντε καὶ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἁνω Τάξεων, σοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τοὺς δούλους σε φύλαττε, ὡς προσασία τῇ Κόσμῃ καὶ σῆριγμα.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογῆμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριάς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀόρητώς ἐπ' ἰσχύων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τὰς σέ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν ἀνοιξόν ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυθωθήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἰ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Νῦν ἐπίστη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴν πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Ἠόρνη κράζουσα σὺν θάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίας Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ραντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵκετε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἰτησαι ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον. Ἦχος δ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Σ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον β'. 11.

Α' δέλφοι, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζέμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες, οἱ δὲ ἦν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφεὰς αὐτοῦς

καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὴς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παῖδιά κοινοῦντες σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου, καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τρυττιστὴ τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δέηκεν Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γίνηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφάλαιον εἰς 4.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱερουσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑδραῖστὶ Βηθεσδα, πέντε στοάς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατεβαίνειν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιής ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεκθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς Σωτηρίας.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ Πίσεως.

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ἐπὲρ εὐκрасίας αἶρων, εὐφορίας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν καρδιακὴν τῆς ὑπερουσίου. Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἱαματικὸν ψυχῶν, καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμειος ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ, τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνη, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τῷ Θεῷ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς, φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀναδείξεται ἡμᾶς ὕψος καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης.

Ὁ Ἱερεὺς ἰκφώνως· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ, καὶ θαυμαστός τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης Κτίσεως Δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγα-

πώσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σά προστάγματα· ὁ πάντων
 τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλπεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ
 γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν
 ἡμᾶς ἐκδειματουμένος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῆ ἐ-
 ρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτα-
 νε· ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζώντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ
 νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρσκευάσας λόγῳ·
 Οὐ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταραττων, καὶ
 τὴν τοῦ βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας,
 καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδοιῶν κατευνάσας κύματα· αὐ-
 τὸς φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ὁ δούς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον
 φορέσαι στολὴν ἐξ Ὑδατός τε καὶ Πνεύματος, καὶ διὰ
 τῆς τοῦ Ὑδατός τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ,
 τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ρύπον τῶν πα-
 ῥων ἀποσμήχουσιν. Ναὶ διεόμιθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν ἀγα-
 θὰ τὴν ἀσθενειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε,
 καὶ σώματος τῷ ἐλέει σου. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου
 ὑπερευλογημένης Δεισποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρ-
 Σένου Μαρίας· οὐνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ
 προστασίαις τῶν τιμιῶν ἐπουρανίων νοερῶν αὐλῶν δυ-
 νάμειων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προ-
 δρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις μεγάλων, οἰκουμενικῶν
 Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου·
 τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου
 Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν
 Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ·
 τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύ-
 ρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ· τοῦ ἁγίου καὶ ἐν-
 δόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου· τοῦ
 ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυ-
 ροβλύτου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτυ-

ρων· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικητοῦ, Θαλαλαίου τε, καὶ Τρύφωνος· τοῦ ἁγίου (τῷ δὲ) ᾧ καὶ τὴν μνῆμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Καὶ φυλάττε Κύριε τοὺς ὁδούς σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, γ. χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγίαν, καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπεικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντός Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς· τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περισσώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντεταμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλπίσον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξιώσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ πανα-
γίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα
ἐκ γ. κατὰ γων, καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων.
τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ.

Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξιούς ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε. Παρθένε,
παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἱά-
ματα, τοῖς ἐν πίσει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σε Ἀχραντε..

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὡσαύ-
τως καὶ πᾶς ὁ λαός. Εἰθ' ἔτω ραντίζει πάντα τὸν λαόν,
καὶ τὴν Μοῆν μετὰ τοῦ Ἀγιασματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἀγιοὶ Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις
παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀ-
ξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀεινάας πηγῆς τῆς Σωτῆρος ἡμῶν. Φη-
σὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήτητος τῶν Ἀποστόλων·
Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρ-
των, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ
πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσάγμασιν αὐτῆς, καλῶς πο-
λιτευσάμενος, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούον-
τες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Νεῦσον παρακλήσεις.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἐτι δεόμεθα
ὕπὲρ ἐλείους, ζωῆς, εἰρήνης. Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν
ὁ Θεός. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Δεάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν
τῷ Κυρίῳ κλίνετε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα πολυέλεε Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὅρθρον, καὶ τὴν Λειτουργίαν..

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν..

Ο ἐν ἀπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος ὑπὸ Ἰωάννου, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεγάλην Πέμπτην.

Ὁ δὲ ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νύφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μεχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Ὁ ἔμπυρσμονς, καὶ μαστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ Σταυρόν, καὶ Θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευήν.

Ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναγῶ μου Ἀγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιῶ Σταυροῦ. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνῶν Ἀποστόλων. Τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Σεπατόρων Γωακείμ, καὶ Ἀννης. Καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλῶσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν Ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ ζεώσας αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε Θεῖον, καὶ Ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοούναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναίδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δὲ αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων, Σεκηνύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεημὼν Θεός.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν, καὶ Ἀποστόλων.

Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου Ἀγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων. (Τῆ Ἀγίᾳ τῆς ἡμέρας.) Τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Σεποατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης. Καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ε

ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΟΣ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΔΕ ΤΗ ΙΕΡΑ ΒΙΒΛΩ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

	Σελ.
1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. Τῆς Θεοτόκου, Συμεὼν τοῦ Στυλίου, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ τῶν Μαρτύρων.	3
5. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ.	5
6. Θαῦμα Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Κολασσαῖς.	6
8. Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.	8
9. Τῶν Ἁγίων, καὶ Δικαίων Θεοπατόρων καὶ ἀειμνήτων Γωακσίμ, καὶ Ἄννης.	9
13. Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου Σταυροῦ.	10
14. Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τῆ τιμῆς καὶ ζωοποιῶ Σαυρῆ.	12
16. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.	14
20. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.	16
23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προδρόμου.	19
24. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.	20
26. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	22
29. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γοδδελαᾶ τοῦ Πολυά- λου.	23

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

	Σελ.
3. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τῷ Ἀρεοπαγίτου.	25
6. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Θωμᾶ	26
8. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.	27
Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν 1ᾴ Ὀκτωβρίου. Τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμενικῆς Ἐδδόμης Συνόδου.	28
18. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου. καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.	30
22. Τοῦ Ἀγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀδερκίου, Ἐπισκόπου Γεραπόλεως. Καὶ τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Εὐφύσῳ.	31
23. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.	32
26. Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τῷ Μυροβλύ- του, καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ.	33

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

1. Τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.	35
8. Ἡ Σύναξις τῷ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοι- πῶν ἁσωμάτων Δυναμειν.	37
12. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου τῷ Ἐλεήμονος.	38
13. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κων- σταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.	39
14. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.	40
16. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστῆ Ματθαίου.	42
20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.	43
21. Τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποί- νης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.	45
25. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ παν- σόφου Αἰκατερίνης.	46
26. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιενίτου, καὶ Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνης.	48
30. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀν- δρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.	50

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ .

Σελ.

4. Τῆς Ἀγίας Μεγαλόμαρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.	52
5. Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγισμένου.	54
6. Τῆς ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.	55
9. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἀννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ Ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων.	58
12. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Σπυρίδωνος Τριμυθέντος τοῦ Θαυματουργοῦ.	60
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Προπατέρων.	62
17. Τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίας, Ἀζαρίε, καὶ Μισαήλ. Καὶ τοῦ Ἀγίου Προφήτου Δανιήλ.	63
Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων.	65
20. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.	66
23. Τῶν Ἀγίων Δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.	69
24. Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.	71
25. Ἡ κατὰ σὰρκα Γέννησις τῆς Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	73
26. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.	76
Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.	79
27. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.	80

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ .

1. Ἡ κατὰ Σὰρκα Περιτομὴ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Μνήμη τῆς Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.	83
5. Ἡ Παραμονὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων τῆς Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	85
6. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	89
7. Ἡ Σύναξις τῆς τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.	91
14. Τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τῆς Κοινοδιαρχου.	93
15. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυδίτου.	95

16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τῆς Ἀγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου. 96
17. Τῆς Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν, Ἀυτωνίου τῆς Μεγάλου. 97
18. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. 98
19. Τῆς ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τῆς Αἰγυπτίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας. 100
20. Τοῦ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου. 101
22. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τῆς Ἀγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρτου. 102
25. Τῆς ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῆς Θεολόγου. 103
27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 105
28. Τοῦ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου. 106
30. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τῆς Μεγάλου, Γρηγορίου τῆς Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 107

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 110
8. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρας τῆς Στρατηλάτου. 111
10. Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους. 113
14. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου. —
17. Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τῆς Τύρωνος. 114
24. Ἡ Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. 116

ΜΑΡΤΙΟΣ.

9. Τῶν Ἀγίων Μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων. 118
25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. 119

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

4. Τοῦ Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου. 122
23. Τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. 123

25. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. 124
 29. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ Πανευφημῶν Ἀποστόλων Ἰά-
 σωνος, καὶ Σωσιπάτρου, καὶ τῆς Ἁγίας Ἐνδόξου
 Παρθενομάρτυρος Κερκύρας τῆς Βασιλίδος. 125
 30. Τῆς Ἁγίας Ἀποστόλης Ἰακώβου Ἀδελφεῖς Ἰωάννης τῆς Θεολόγου. 126

ΜΑΙΟΣ.

2. Τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τῆς Μεγάλου. 127
 8. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφημοῦ Ἀποστόλου, καὶ
 Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. 128
 10. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. 130
 15. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλεῖου Ἀρχιεπισκό-
 που Λαρίσσης. 131
 21. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαπο-
 στόλων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης. 132
 24. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμα-
 στῷ Ὄρει. 134
 25. Ἡ Τρίτη Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου
 ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστῆς Ἰωάννης. —

ΙΟΥΝΙΟΣ.

11. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα. 136
 12. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου. 137
 19. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου. 138
 24. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου,
 καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. 139
 29. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφημῶν Ἀποστόλων, καὶ
 Πρωτοκορυφαίων Πέτρου, καὶ Παύλου. 141

ΙΟΥΛΙΟΣ.

1. Τῶν Ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά,
 καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων. 142
 2. Ἡ Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπερα-
 γίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις. 144
 5. Τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ. 145
 8. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. 146
 13. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. 148

	Σελ.
Τῇ Κυριακῇ ἀπὸ ιγ'. ἕως ιδ'. Ιουλίου. Μνήμη τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου.	149
17. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.	150
20. Τῆς Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου.	152
22. Τῆς Ἀγίας Μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.	153
25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἄννης, τῆς Μητρός τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.	154
26. Τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου.	155
27. Τῆς Ἀγίας ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.	157

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

1. Ἡ Πρόδος τῶν Τιμίων Ἑύλων τῆ Σταυρῆ, καὶ τῶν Ἀγίων Μακκαβαίων.	158
4. Τῶν Ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.	161
6. Ἡ Μεταμόρφωσις τῆ Κυρίου, καὶ Θεῶ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	162
9. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Μαθθία.	163
15. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.	164
25. Ἡ Ἐπάνοδος τῆς Ἀειψάνου τῆς Ἀγίου Ἀποστόλου Βαρδολομαίου. Καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.	166
26. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάσαφ.	167
29. Ἡ Ἀποτομή τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	168
31. Ἡ Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.	170

ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	172
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	173
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	174
Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	176
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ὁσκήσει λαμψάντων. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	177

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου. Ἡ Ἐξορία τοῦ Ἀδάμ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	478
Τῷ Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολύβων Θυμία παρὰ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος ἐορτάζομεν. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	480
Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν, ἡτοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	481
Τῇ Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματουργοῦ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	482
Τῇ Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν. Ἡ Προσκύνησις τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	483
Εἰς τὴν Προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.	485
Τῇ Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	—
Τῇ πέμπτῃ τῆς εἰ. Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	487
Τῷ Σαββάτῳ τῆς εἰ. Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἀκαθίτης. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	—
Τῇ Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	489
Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	490
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	491
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Ἑσπέρας.	492
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ β'. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	494
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ β'. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	497
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ γ'. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	—
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ γ'. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	499
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ δ'. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	—
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ δ'. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	202
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ εἰ. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	203
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ εἰ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	206
Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	208

ΩΡΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Εἰς τὴν Πρώτην Ὁραν.	211
Εἰς τὴν Τρίτην Ὁραν.	212
Εἰς τὴν Ἑκτὴν Ὁραν.	214

Εἰς τὴν Ἑννάτην Ὁραν.	215
Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Ἑσπέρας.	216
Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ. Εἰς τὸν Ὁρθρον.	219
Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Ἑσπέρας.	220

ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.	222
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	224
Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	225
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	227
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	228
Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	229
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	231
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	232
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων τῆς Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	234
Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Μνήμη τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	236
Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	238
Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	239
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	240
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.	241

ΕΥΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Δοξαστικά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.	244
Τὰ Ἑνδεκα Ἑωθινά.	251
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.	255
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα.	256
Ἀκολουθία τῆς Κοινῆς Παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου.	259
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐν Ἐξομολογήσει Ἀμαρτωλοῦ.	268
Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ.	272
Ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν.	281

